

U S T A W A

z dnia

o środkach ochrony roślin^{1),2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje:

- 1) zadania i właściwość organów administracji publicznej oraz jednostek organizacyjnych w zakresie wykonania przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1107/2009”, oraz przepisów Unii Europejskiej wydanych na podstawie przepisów tego rozporządzenia, w szczególności w sprawach zezwoleń i pozwoleń w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu;
- 2) zasady:
 - a) wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu,
 - b) stosowania środków ochrony roślin,
 - c) potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin,
 - d) prowadzenia integrowanej produkcji roślin,
 - e) prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin,
 - f) gromadzenia informacji o zatruciach środkami ochrony roślin

- w zakresie nieokreślonym w przepisach rozporządzenia nr 1107/2009 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie przepisów tego rozporządzenia.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) środek ochrony roślin – środek ochrony roślin, o którym mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009;
- 2) substancje czynne – substancje czynne, o których mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 1107/2009;
- 3) sejfner – sejfner, o którym mowa w art. 2 ust. 3 lit. a rozporządzenia nr 1107/2009;
- 4) synergetyk – synergetyk, o którym mowa w art. 2 ust. 3 lit. b rozporządzenia nr 1107/2009;
- 5) składnik obojętny – składnik obojętny, o którym mowa w art. 2 ust. 3 lit. c rozporządzenia nr 1107/2009;
- 6) pozostałości środka ochrony roślin – pozostałości w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia nr 1107/2009;
- 7) rośliny – rośliny w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia nr 1107/2009;
- 8) produkty roślinne – produkty roślinne w rozumieniu art. 3 pkt 6 rozporządzenia nr 1107/2009;
- 9) organizmy szkodliwe – organizmy szkodliwe w rozumieniu art. 3 pkt 7 rozporządzenia nr 1107/2009;
- 10) wprowadzanie do obrotu – wprowadzanie do obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 9 rozporządzenia nr 1107/2009;
- 11) zezwolenie na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu – zezwolenie na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia nr 1107/2009;
- 12) producent – producenta w rozumieniu art. 3 pkt 11 rozporządzenia nr 1107/2009;

- 13) środowisko – środowisko w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia nr 1107/2009;
- 14) posiadacz zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu – posiadacza zezwolenia w rozumieniu art. 3 pkt 24 rozporządzenia nr 1107/2009;
- 15) metody niechemiczne – metody ochrony roślin przed organizmami szkodliwymi inne niż wykorzystujące chemiczne środki ochrony roślin, w szczególności metody agrotechniczne, fizyczne, mechaniczne lub biologiczne;
- 16) integrowana ochrona roślin – sposób ochrony roślin przed organizmami szkodliwymi polegający na wykorzystaniu wszystkich dostępnych metod ochrony roślin, w szczególności metod niechemicznych, w sposób minimalizujący zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska;
- 17) integrowana produkcja roślin – produkcję roślin, z zastosowaniem integrowanej ochrony roślin oraz z wykorzystaniem postępu technicznego i biologicznego w uprawie i nawożeniu, ze szczególnym uwzględnieniem zdrowia ludzi i zwierząt oraz ochrony środowiska;
- 18) konfekcjonowanie – pakowanie lub przepakowywanie, lub etykietowanie, lub przeetykietowywanie środka ochrony roślin;
- 19) ostateczny nabywca środków ochrony roślin – podmiot, który nabywa środki ochrony roślin, które nie będą następnie wprowadzane do obrotu;
- 20) państwo trzecie – państwo niebędące członkiem Unii Europejskiej;
- 21) sprzęt przeznaczony do stosowania środków ochrony roślin – wszelkie urządzenia przeznaczone do stosowania środków ochrony roślin, w tym akcesoria, które mają znaczenie dla skutecznego działania takiego sprzętu, w szczególności:
 - a) rozpylacze,
 - b) manometry,
 - c) filtry i sita,

- d) instalacje do przepłukiwania zbiornika;
- 22) sprzęt agrolotniczy – sprzęt przeznaczony do stosowania środków ochrony roślin montowany na statkach powietrznych w rozumieniu Prawa lotniczego obejmujących samoloty i śmigłowce;
- 23) sprzęt naziemny – sprzęt przeznaczony do stosowania środków ochrony roślin inny niż montowany na statkach powietrznych w rozumieniu Prawa lotniczego;
- 24) użytkownik profesjonalny – osobę fizyczną, która stosuje środki ochrony roślin w ramach działalności gospodarczej lub zawodowej, w tym w rolnictwie i leśnictwie;
- 25) użytkownik nieprofesjonalny – osobę fizyczną, która stosuje środki ochrony roślin, niebędącą użytkownikiem profesjonalnym.

Art. 3. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest:

- 1) organem właściwym, o którym mowa w art. 75 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009, w zakresie wykonania przepisów tego rozporządzenia oraz przepisów Unii Europejskiej wydanych na podstawie przepisów tego rozporządzenia, dotyczących:
 - a) wypełniania obowiązków państwa członkowskiego Unii Europejskiej przy zatwierdzaniu substancji czynnych, sejfnerów, synergetyków oraz w zakresie składników obojętnych,
 - b) zezwoleń na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu,
 - c) pozwoleń na handel równoległy, o których mowa w art. 52 rozporządzenia nr 1107/2009, zwanych dalej „pozwoleniami na handel równoległy”,
 - d) pozwoleń na prowadzenie doświadczeń lub testów do celów badań lub rozwoju, wiążących się z uwalnianiem do środowiska środków ochrony roślin, o których mowa w art. 54 rozporządzenia nr 1107/2009, zwanych dalej „pozwoleniami na prowadzenie badań”;

- 2) krajowym organem koordynującym, o którym mowa w art. 75 ust. 2 rozporządzenia nr 1107/2009;
- 3) organem właściwym do współpracy z Komisją Europejską i innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej w zakresie spraw określonych w art. 1 pkt 2, nienależących do właściwości innych organów administracji publicznej lub jednostek organizacyjnych;
- 4) organem właściwym do współpracy z Komisją Europejską w zakresie wdrożenia integrowanej ochrony roślin;
- 5) organem właściwym do współpracy z Komisją Europejską i innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej w zakresie wyników ocen dotyczących ograniczania ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska;
- 6) organem właściwym, o którym mowa w art. 67 ust. 2 rozporządzenia nr 1107/2009.

2. Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwany dalej „Głównym Inspektorem”, jest organem właściwym do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o wdrożeniu systemu kontroli sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin.

3. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem”, jest organem właściwym, o którym mowa w art. 67 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009.

Rozdział 2

Zatwierdzanie substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków oraz zezwolenia i pozwolenia w zakresie środków ochrony roślin

Art. 4. 1. Wnioski w sprawach:

- 1) zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków przedkłada się w języku angielskim;

2) zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu, pozwoleń na handel równoległy i pozwoleń na prowadzenie badań przedkłada się w języku polskim.

2. Dokumentację dołączaną do wniosków w sprawach:

1) zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków przedkłada się w języku angielskim;

2) zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu przedkłada się w języku angielskim;

3) pozwoleń na handel równoległy i pozwoleń na prowadzenie badań przedkłada się w języku polskim lub w języku angielskim.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w art. 42 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 1107/2009, przedkłada się w języku angielskim lub w języku polskim.

4. Jeżeli wniosek w sprawie zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu dotyczy wprowadzania tego środka do obrotu wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokumentacja dołączana do wniosku może być sporządzona wyłącznie w języku polskim.

5. Projekty etykiet dołączane do wniosków w sprawie zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu, pozwoleń na handel równoległy i pozwoleń na prowadzenie badań przedkłada się w języku polskim.

6. Upoważnienie do korzystania z danych w rozumieniu art. 3 pkt 12 rozporządzenia nr 1107/2009 przedkłada się w języku polskim. Jeżeli upoważnienie to nie zostało sporządzone w języku polskim, przedkłada się uwierzytelnione tłumaczenie tego upoważnienia na język polski.

Art. 5. 1. Przy rozpatrywaniu wniosków w sprawach zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu uwzględnia się krajowe środki ograniczające ryzyko, o których mowa w art. 36 ust. 3 rozporządzenia nr 1107/2009, jeżeli zostały one określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, krajowe środki ograniczające ryzyko, o których mowa w art. 36 ust. 3 rozporządzenia nr 1107/2009, w szczególności kryteria, które powinny spełniać środki

ochrony roślin, aby można było je wprowadzać do obrotu, wynikające ze specyficznych warunków gospodarczych, środowiskowych lub społecznych Rzeczypospolitej Polskiej, mając na względzie ograniczanie ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin dla zdrowia ludzi, zwierząt lub dla środowiska.

Art. 6. 1. Zastosowania małoobszarowe środka ochrony roślin, o których mowa w art. 51 ust. 8 rozporządzenia nr 1107/2009, obejmują:

- 1) rośliny, które nie są powszechnie uprawiane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub produkty roślinne uzyskane z tych roślin;
- 2) rośliny, które są powszechnie uprawiane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub produkty roślinne uzyskane z tych roślin oraz organizmy dla nich szkodliwe, które nie występują na nich powszechnie.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, zastosowania małoobszarowe środka ochrony roślin, o których mowa w art. 51 ust. 8 rozporządzenia nr 1107/2009, poprzez wskazanie roślin lub produktów roślinnych uzyskanych z tych roślin oraz organizmów dla nich szkodliwych, o których mowa w ust. 1, mając na względzie powierzchnię upraw poszczególnych roślin lub zakres występowania organizmów szkodliwych.

Art. 7. 1. Zezwolenie na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu, o którym mowa w art. 53 rozporządzenia nr 1107/2009, minister właściwy do spraw rolnictwa może wydać, na wniosek podmiotu ubiegającego się o wydanie tego zezwolenia, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zdrowia i ministra właściwego do spraw środowiska.

2. Wniosek o wydanie zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu, o którym mowa w art. 53 rozporządzenia nr 1107/2009, zawiera:

- 1) imię, nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania albo nazwę oraz adres i siedzibę podmiotu ubiegającego się o zezwolenie, z tym że w przypadku gdy tym podmiotem jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby – adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inny niż adres i miejsce zamieszkania;

- 2) nazwę środka ochrony roślin wraz z określeniem jego producenta;
- 3) nazwę substancji czynnej wraz z określeniem jej producenta;
- 4) informację o stosowaniu środka ochrony roślin w innym państwie;
- 5) informację o zagrożeniu organizmami szkodliwymi oraz o miejscu i powierzchni wystąpienia tego zagrożenia;
- 6) informację o proponowanym zakresie stosowania środka ochrony roślin, w szczególności określenie upraw, w przypadku których środek ochrony roślin będzie stosowany, oraz określenie zwalczanych organizmów szkodliwych;
- 7) proponowany termin wprowadzenia do obrotu i stosowania środka ochrony roślin;
- 8) proponowaną ilość środka ochrony roślin, która będzie mogła być wprowadzona do obrotu i zastosowana w terminie, o którym mowa w pkt 7;
- 9) projekt etykiety środka ochrony roślin;
- 10) ocenę ryzyka wynikającą ze stosowania środka ochrony roślin w odniesieniu do zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska, opracowaną zgodnie z jednolitymi zasadami oceny, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia nr 1107/2009 oraz ocenę ryzyka, o której mowa w art. 18 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniającego dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 70 z 16.03.2005, str. 1, z późn. zm.), jeżeli takie oceny posiada;
- 11) datę i podpis wnioskodawcy.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się uzasadnienie, uwzględniające w szczególności:

- 1) opis alternatywnych metod zwalczania organizmów szkodliwych, jeżeli takie metody istnieją, wraz ze wskazaniem przyczyn niezastosowania tych metod;
- 2) opis przewidywanych skutków wynikających z wystąpienia zagrożenia organizmami szkodliwymi, w tym skutków ekonomicznych, oraz wpływu tego zagrożenia na produkcję rolną lub leśną.

4. Informację, o której mowa w ust. 2 pkt 5 i 6, projekt etykiety, o którym mowa w ust. 2 pkt 9, oraz uzasadnienie, o którym mowa w ust. 3, sporządza się w języku polskim oraz w języku angielskim.

5. Oceny ryzyka, o których mowa w ust. 2 pkt 10, sporządza się co najmniej w języku angielskim.

6. Zezwolenie na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu, o którym mowa w art. 53 rozporządzenia nr 1107/2009, określa:

- 1) nazwę środka ochrony roślin wraz z określeniem jego producenta;
- 2) nazwę substancji czynnej wraz z określeniem jej producenta;
- 3) szczegółowe warunki i zakres stosowania środka ochrony roślin, z uwzględnieniem rodzaju zagrożenia organizmami szkodliwymi i właściwości środka ochrony roślin;
- 4) miejsce i powierzchnię zastosowania środka ochrony roślin;
- 5) termin wprowadzania do obrotu i stosowania środka ochrony roślin;
- 6) ilość środka ochrony roślin, która może być wprowadzona do obrotu i zastosowana;
- 7) treść etykiety środka ochrony roślin.

Art. 8. 1. W przypadku pierwszego zatwierdzenia lub przedłużenia zatwierdzenia substancji czynnej przez Komisję Europejską, posiadacz zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu, zawierającego tę substancję czynną, jest obowiązany, w terminie określonym w zawiadomieniu ministra właściwego do spraw rolnictwa, do przedłożenia ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa dokumentacji, o której mowa w:

- 1) art. 8 rozporządzenia nr 1107/2009, dotyczącej substancji czynnej,
 - 2) art. 33 ust. 3 rozporządzenia nr 1107/2009, dotyczącej środka ochrony roślin
- w celu opracowania oceny tej dokumentacji w ramach przeglądu tego zezwolenia pod względem spełnienia wymagań, o których mowa w art. 29 rozporządzenia nr 1107/2009.

2. Po przedłożeniu dokumentacji, o której mowa w art. 8 i w art. 33 ust. 3 rozporządzenia nr 1107/2009, przez posiadacza zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu, przy dokonywaniu przeglądu tego zezwolenia stosuje się odpowiednio art. 9 oraz uwzględnia się krajowe środki ograniczające ryzyko, o których mowa w art. 36 ust. 3 rozporządzenia nr 1107/2009, jeżeli środki te zostały określone na podstawie art. 5 ust. 2. Na wniosek posiadacza zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu ocena dokumentacji, o której mowa w art. 8 i w art. 33 ust. 3 rozporządzenia nr 1107/2009, może zostać opracowana przez organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 75 ust. 1 lub 2 rozporządzenia nr 1107/2009.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa cofa, w drodze decyzji, zezwolenie na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu, jeżeli w terminie określonym w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, nie zostanie przedłożona dokumentacja, o której mowa w art. 8 lub w art. 33 ust. 3 rozporządzenia nr 1107/2009.

Art. 9. 1. Przy rozpatrywaniu wniosków w sprawach zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków, zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu lub pozwoleń na handel równoległy minister właściwy do spraw rolnictwa może wystąpić do:

- 1) podmiotu upoważnionego na podstawie art. 10 lub organu, o którym mowa w art. 75 ust. 1 lub 2 rozporządzenia nr 1107/2009, o opracowanie oceny, o której mowa w art. 11 ust. 2 lub art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009, lub uwag, które należy uwzględnić w tej ocenie, zwanych dalej „oceną lub uwagami”,
- 2) Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin o opinię, o której mowa w art. 13 ust. 3

- określając zakres opracowania oceny lub uwag albo opinii, o której mowa w art. 13 ust. 3, oraz przekazując kopię dokumentacji umożliwiającej ich opracowanie.

2. Ocenę i uwagi sporządza się w języku polskim lub w języku angielskim.

3. Jeżeli wniosek w sprawie zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu dotyczy wprowadzania tego środka do obrotu wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ocena, o której mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009, na wniosek podmiotu występującego w sprawie tego zezwolenia, może być sporządzona wyłącznie w języku polskim.

Art. 10. 1. Ocenę lub uwagi mogą opracowywać podmioty upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Upoważnienie do opracowywania oceny lub uwag w określonym zakresie następuje, w drodze decyzji, na wniosek podmiotu ubiegającego się o udzielenie upoważnienia. W decyzji określa się zakres udzielonego upoważnienia.

3. Upoważniony do opracowywania oceny lub uwag w określonym zakresie może być podmiot, który spełnia następujące warunki:

- 1) zapewnia, że osoby, które będą opracowywały ocenę lub uwagi:
 - a) posiadają odpowiednie kwalifikacje, w tym wykształcenie oraz doświadczenie, w zakresie opracowywanej oceny lub uwag,
 - b) nie pozostają z producentami, posiadaczami zezwoleń na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu lub podmiotami posiadającymi pozwolenie na handel równoległy, w takim stosunku prawnym lub faktycznym, który może budzić wątpliwości co do ich bezstronności w zakresie opracowywania oceny lub uwag,
 - c) dają rękojmię zachowania w tajemnicy wszelkich informacji, wyników badań i danych związanych z opracowaniem oceny lub uwag;
- 2) posiada wdrożony system zarządzania jakością w zakresie opracowywania ocen lub uwag przez jednostkę certyfikującą

systemy zarządzania posiadającą akredytację wydaną w trybie przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2010 r. Nr 138, poz. 935, z późn. zm.³⁾) lub przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 765/2008”.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:
 - 1) nazwę, siedzibę i adres podmiotu ubiegającego się o udzielenie upoważnienia do opracowywania oceny lub uwag;
 - 2) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym wnioskodawcy, o ile wnioskodawca taki numer posiada;
 - 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy;
 - 4) wskazanie zakresu upoważnienia do opracowywania oceny lub uwag, z uwzględnieniem przepisów wydanych na podstawie art. 84 lit. b – d rozporządzenia nr 1107/2009;
 - 5) datę i podpis wnioskodawcy.
5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:
 - 1) wykaz osób wskazanych do opracowywania oceny lub uwag, zawierający imiona i nazwiska tych osób oraz zakres opracowywanej przez te osoby oceny lub uwag;
 - 2) kopie dokumentów potwierdzających wymagane kwalifikacje, w tym wykształcenie oraz doświadczenie osób wskazanych do opracowywania oceny lub uwag;
 - 3) oświadczenie podmiotu ubiegającego się o udzielenie upoważnienia do opracowywania oceny lub uwag, że osoby, które będą opracowywały ocenę lub uwagi:

- a) w okresie trzech lat poprzedzających dzień nawiązania stosunku pracy albo zawarcia umowy cywilnoprawnej z podmiotem opracowującym ocenę lub uwagi nie pozostawały i nadal nie pozostają w takim stosunku prawnym lub faktycznym z producentami, posiadaczami zezwoleń na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu lub podmiotami posiadającymi pozwolenie na handel równoległy, który może budzić wątpliwości co do ich bezstronności w zakresie tej oceny lub uwag,
 - b) dają rękojmię zachowania w tajemnicy wszelkich informacji, wyników badań i danych związanych z opracowywaniem oceny lub uwag;
- 4) kopię akredytowanego certyfikatu systemu zarządzania jakością w zakresie opracowywania ocen lub uwag wydanego w trybie przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności lub przepisów rozporządzenia nr 765/2008;
 - 5) przetłumaczony na język polski odpis z odpowiedniego rejestru albo ewidencji przedsiębiorców prowadzonych w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie, w przypadku wnioskodawcy, który zamierza czasowo świadczyć usługę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 6) kopię procedur roboczych stosowanych przy opracowywaniu oceny lub uwag.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa odmawia, w drodze decyzji, udzielenia upoważnienia do opracowywania oceny lub uwag w określonym zakresie, jeżeli podmiot ubiegający się o udzielenie tego upoważnienia nie wykazał, że spełnia warunki, o których mowa w ust. 3.

7. Do zmiany zakresu upoważnienia do opracowywania oceny lub uwag przepisy ust. 1 – 6 stosuje się odpowiednio, przy czym w przypadku:

- 1) ograniczenia zakresu tego upoważnienia nie stosuje się przepisów ust. 3 oraz ust. 5 pkt 1 – 4 i pkt 6;
- 2) rozszerzenia zakresu tego upoważnienia przepisy ust. 3 oraz ust. 5 pkt 1 – 4 i pkt 6 stosuje się w zakresie, w jakim dotyczą one rozszerzenia zakresu tego upoważnienia.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagane kwalifikacje, w tym wykształcenie oraz doświadczenie osób wskazanych do opracowywania oceny lub uwag, o których mowa w ust. 3 pkt 1 lit. a, mając na względzie zapewnienie, aby ocena lub uwagi zostały opracowane zgodnie z aktualną wiedzą naukowo-techniczną.

Art. 11. 1. Podmiot upoważniony do opracowywania oceny lub uwag jest obowiązany do:

- 1) informowania ministra właściwego do spraw rolnictwa o zmianach w zakresie określonym w art. 10 ust. 4 pkt 1 oraz ust. 5 pkt 1 – 4 i pkt 6 w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych informacji;
- 2) wyłączenia z opracowywania oceny lub uwag osób, których udział może budzić wątpliwości co ich bezstronności w zakresie tej oceny lub uwag.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest uprawniony do prowadzenia kontroli podmiotów upoważnionych do opracowywania oceny lub uwag w zakresie:

- 1) przestrzegania warunków, o których mowa w ust. 1 i w art. 10 ust. 3;
- 2) zgodności prowadzonej działalności z udzielonym upoważnieniem.

3. Czynności kontrolne prowadzą osoby upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

4. Czynności kontrolne prowadzi się po okazaniu upoważnienia do prowadzenia tych czynności.

5. Osoba prowadząca czynności kontrolne jest uprawniona do:

- 1) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępnienia innych informacji mających związek z przedmiotem czynności kontrolnych;
- 2) wstępu na teren nieruchomości i obiektów, w których jest prowadzona działalność polegająca na opracowywaniu oceny lub uwag w dniach i w godzinach, w których ta działalność jest lub powinna być prowadzona.

6. Z przeprowadzonych czynności kontrolnych sporządza się protokół, który zawiera:

- 1) imię, nazwisko oraz stanowisko służbowe osoby przeprowadzającej czynności kontrolne;
- 2) czas trwania czynności kontrolnych;
- 3) opis stanu faktycznego stwierdzonego w toku przeprowadzonych czynności kontrolnych;
- 4) opis ewentualnych nieprawidłowości stwierdzonych w toku przeprowadzonych czynności kontrolnych;
- 5) ewentualne zalecenia pokontrolne.

7. Protokół z przeprowadzenia czynności kontrolnych podpisuje osoba przeprowadzająca te czynności oraz osoba uprawniona do reprezentowania podmiotu upoważnionego do opracowywania oceny lub uwag. Odmowę podpisania protokołu z przeprowadzenia czynności kontrolnych odnotowuje się w tym protokole. Odmowa podpisania protokołu z przeprowadzenia czynności kontrolnych nie stanowi przeszkody do prowadzenia dalszego postępowania.

8. Podmiot upoważniony do opracowywania oceny lub uwag może zgłosić ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa umotywowane zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole z przeprowadzenia czynności kontrolnych w terminie 7 dni od dnia podpisania protokołu.

9. W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń, o których mowa w ust. 8, minister właściwy do spraw rolnictwa rozpatruje wniesione zastrzeżenia w terminie 7 dni od dnia ich wniesienia i, jeżeli to konieczne, zleca przeprowadzenie dodatkowych czynności kontrolnych.

10. W przypadku nieuznania zastrzeżeń, o których mowa w ust. 8, w całości lub w części, minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje niezwłocznie swoje stanowisko na piśmie podmiotowi upoważnionemu do opracowywania oceny lub uwag.

11. W przypadku gdy podmiot upoważniony do opracowywania oceny lub uwag nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 1 lub w art. 10 ust. 3, minister właściwy do spraw rolnictwa może nakazać, w drodze zaleceń pokontrolnych, usunięcie uchybień w wyznaczonym terminie.

12. W przypadku gdy podmiot upoważniony do opracowywania oceny lub uwag:

- 1) przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 10 ust. 3, lub
 - 2) złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 10 ust. 5 pkt 3, niezgodne ze stanem faktycznym, lub
 - 3) uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w ust. 2, lub
 - 4) w sposób rażący naruszył warunki, o których mowa w ust. 1, lub
 - 5) nie usunął w wyznaczonym terminie uchybień, o których mowa w ust. 11, lub
 - 6) opracowuje oceny lub uwagi niespełniające wymagań określonych w wytycznych Komisji Europejskiej lub w sposób nierzetelny, lub
 - 7) złożył wniosek o cofnięcie tego upoważnienia
- minister właściwy do spraw rolnictwa cofa, w drodze decyzji, upoważnienie do opracowywania oceny lub uwag.

13. Podmiot, któremu cofnięto upoważnienie do opracowywania oceny lub uwag jest obowiązany do niezwłocznego zwrócenia ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, jednak nie później niż w terminie 30 dni od dnia cofnięcia upoważnienia, kopii dokumentacji umożliwiającej opracowanie oceny lub uwag.

14. Podmiot, któremu cofnięto upoważnienie do opracowywania oceny lub uwag, w przypadkach określonych w ust. 12 pkt 2 – 6, może uzyskać ponowne upoważnienie nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji cofającej to upoważnienie.

Art. 12. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa prowadzi i aktualizuje rejestr podmiotów upoważnionych do opracowywania oceny lub uwag.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest jawny i zawiera:

- 1) informacje, o których mowa w art. 10 ust. 4 pkt 1;
- 2) zakres upoważnienia;
- 3) datę wydania i numer upoważnienia.

3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, udostępnia się na stronie internetowej administrowanej przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 13. 1. Przy ministrze właściwym do spraw rolnictwa działa Komisja do spraw Środków Ochrony Roślin.

2. Komisja do spraw Środków Ochrony Roślin jest organem opiniodawczo-doradczym ministra właściwego do spraw rolnictwa.

3. Do zadań Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin należy opiniowanie, na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa, spraw dotyczących substancji czynnych, sejfnerów, synergetyków i środków ochrony roślin, w szczególności wydawanie opinii w zakresie oceny lub uwag.

4. Komisja do spraw Środków Ochrony Roślin składa się z siedmiu członków:

- 1) trzech przedstawicieli ministra właściwego do spraw rolnictwa;
- 2) dwóch przedstawicieli ministra właściwego do spraw środowiska;
- 3) dwóch przedstawicieli ministra właściwego do spraw zdrowia.

5. Członków Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa, z tym że członków Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin, o których mowa w ust. 4 pkt 2 i 3, minister właściwy do spraw

rolnictwa powołuje i odwołuje odpowiednio na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska i ministra właściwego do spraw zdrowia.

6. Przed powołaniem kandydaci na członków Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin składają oświadczenie, że:

- 1) nie pozostają w takim stosunku prawnym lub faktycznym z producentami, posiadaczami zezwoleń na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu lub podmiotami posiadającymi pozwolenie na handel równoległy, który może budzić wątpliwości co do ich bezstronności w zakresie tej opinii;
- 2) nie biorą udziału w opracowaniu oceny lub uwag;
- 3) będą utrzymywały w tajemnicy wszelkie informacje, wyniki badań i dane związane z opiniowanymi sprawami.

7. Członek Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin podlega wyłączeniu od opiniowania spraw, w których jego opinia może budzić wątpliwości co do jego bezstronności w zakresie tych spraw.

8. Kadencja Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin trwa 4 lata.

9. Członek Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin może być odwołany przed upływem kadencji tej Komisji.

10. Członek Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin, który został odwołany przez ministra właściwego do spraw rolnictwa lub którego kadencja upłynęła, jest obowiązany do niezwłocznego zwrócenia ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, jednak nie później niż w terminie 30 dni od dnia odwołania albo upływu kadencji, dokumentacji stanowiącej podstawę do opracowania opinii, o której mowa w ust. 3.

11. Minister właściwy do spraw rolnictwa ustala regulamin działania Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin.

12. Miesięczne wynagrodzenie członków Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin ustala się jako mnożnik 0,5 przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw za IV kwartał poprzedzający rok, w którym następuje wypłata wynagrodzenia, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Głównego Urzędu Statystycznego.

13. Zamiejscowym członkom Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin przysługuje zwrot kosztów przejazdu i zakwaterowania na zasadach stosowanych przy podróżach służbowych na obszarze kraju pracowników zatrudnionych w państwowych lub samorządowych jednostkach sfery budżetowej.

14. Wynagrodzenie członków Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin oraz zwrot kosztów podróży i zakwaterowania są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

Art. 14. 1. Posiadacz zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu może przekazać innemu podmiotowi na podstawie umowy uprawnienia i obowiązki wynikające z zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu.

2. Podmiot, któremu na podstawie umowy zostały przekazane uprawnienia i obowiązki wynikające z zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu, powiadamia ministra właściwego do spraw rolnictwa na piśmie o zawartej umowie.

3. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) datę zawarcia umowy i jej wejścia w życie;
- 2) nazwę środka ochrony roślin, którego dotyczy umowa;
- 3) numer zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu;
- 4) imię, nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania albo nazwę oraz adres i siedzibę podmiotu, któremu na podstawie umowy zostały przekazane uprawnienia i obowiązki wynikające z zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu, z tym że w przypadku gdy tym podmiotem jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby – adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inny niż adres i miejsce zamieszkania;
- 5) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym podmiotu, któremu na podstawie umowy zostały przekazane uprawnienia i obowiązki wynikające z zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu, o ile podmiot ten taki numer posiada;

- 6) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu, któremu na podstawie umowy zostały przekazane uprawnienia i obowiązki wynikające z zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu;
- 7) datę i podpis składającego powiadomienie.

4. Do powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) oświadczenie posiadacza zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu o przekazaniu uprawnień i obowiązków wynikających z tego zezwolenia;
- 2) oświadczenie podmiotu, któremu na podstawie umowy zostały przekazane uprawnienia i obowiązki wynikające z zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu o przejęciu tych uprawnień i obowiązków;
- 3) oświadczenie podmiotu, któremu na podstawie umowy zostały przekazane uprawnienia i obowiązki wynikające z zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu, że środek ochrony roślin nadal spełnia wymagania określone w tym zezwoleniu;
- 4) przetłumaczony na język polski odpis z odpowiedniego rejestru albo ewidencji przedsiębiorców prowadzonych w innym państwie, w przypadku podmiotu, któremu na podstawie umowy zostały przekazane uprawnienia i obowiązki wynikające z zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu, który nie posiada numeru w Krajowym Rejestrze Sądowym albo który nie podlega wpisowi do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

5. Oświadczenia, o których mowa w ust. 4 pkt 1 – 3, przedkłada się w języku polskim.

6. Jeżeli oświadczenia, o których mowa w ust. 4 pkt 1 – 3, nie zostały sporządzone w języku polskim, dołącza się tłumaczenie tych oświadczeń na język polski.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa na podstawie powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, oraz dołączonych do niego dokumentów, o których mowa w ust. 4, wydaje decyzję w sprawie stwierdzenia przejścia uprawnień i obowiązków wynikających z zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu.

8. W przypadku gdy decyzja stwierdzająca przejście uprawnień i obowiązków wynikających z zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu stała się ostateczna, minister właściwy do spraw rolnictwa udostępnia informacje, o których mowa w art. 57 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009, na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa w zakresie zmian wynikających z przejścia uprawnień i obowiązków wynikających z tego zezwolenia.

Art. 15. 1. Czynności w zakresie zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków oraz czynności w zakresie zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu, pozwoleń na handel równoległy oraz pozwoleń na prowadzenie badań są odpłatne.

2. Opłacie podlegają:

1) złożenie wniosku związanego z:

- a) zatwierdzeniem substancji czynnej, sejfnera i synergetyka,
- b) wydaniem zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu, o którym mowa w art. 28 ust. 1, art. 30 ust. 1, art. 41, art. 47 ust. 1, art. 51 oraz art. 53 rozporządzenia nr 1107/2009,
- c) wydaniem pozwolenia na handel równoległy,
- d) wydaniem pozwolenia na prowadzenie badań,
- e) wydaniem decyzji o zmianie zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu lub pozwolenia na handel równoległy lub pozwolenia na prowadzenie badań;

2) czynności związane z:

- a) weryfikacją dokumentacji przedłożonej wraz z wnioskiem o zatwierdzenie substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków lub przedłużenie zatwierdzenia, lub w związku z przeglądem

zatwierdzenia w zakresie elementów przewidzianych w art. 8 rozporządzenia nr 1107/2009,

- b) opracowaniem oceny danych dla substancji czynnych określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 544/2011 z dnia 10 czerwca 2011 r. wykonującym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wymogów dotyczących danych dla substancji czynnych (Dz. Urz. UE L 155 z 11.06.2011, str. 1) lub uwag do oceny tych danych,
- c) opracowaniem oceny danych dla środków ochrony roślin określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 545/2011 z dnia 10 czerwca 2011 r. wykonującym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wymogów dotyczących danych dla środków ochrony roślin (Dz. Urz. UE L 155 z 11.06.2011, str. 67) lub uwag do oceny tych danych,
- d) przygotowaniem projektu sprawozdania z oceny, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia nr 1107/2009,
- e) opracowaniem oceny porównawczej środków ochrony roślin zawierających substancje kwalifikujące się do zastąpienia, o której mowa w art. 50 rozporządzenia nr 1107/2009,
- f) przygotowaniem oceny równoważności, o której mowa w art. 38 ust. 2 rozporządzenia nr 1107/2009.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 2 pkt 1, uiszczą się przed złożeniem wniosku, na rachunek urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rolnictwa.

4. Opłaty, o których mowa w ust. 2 pkt 2, uiszczą się przed dokonaniem tych czynności, odpowiednio na rachunek:

- 1) urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rolnictwa – w przypadku opłat za czynności dokonywane przez ministra właściwego do spraw rolnictwa;

2) podmiotów upoważnionych na podstawie art. 10 – w przypadku opłat za czynności dokonywane przez te podmioty.

5. Opłaty, o których mowa w ust. 2, uiszczane na rachunek urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rolnictwa, stanowią dochód budżetu państwa.

6. Opłaty, o których mowa w ust. 2 pkt 2, uiszczane na rachunek podmiotów upoważnionych, o których mowa w art. 10, stanowią dochód tych podmiotów. W przypadku nieuiszczenia opłat, o których mowa w ust. 2 pkt 2, czynności tych nie podejmuje się.

7. Przepisów ust. 4 – 6 nie stosuje się do czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 2, w zakresie, w jakim są one wykonywane przez właściwy organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 75 ust. 1 lub 2 rozporządzenia nr 1107/2009.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz sposób uiszczania i potwierdzania uiszczenia:

- 1) opłat, o których mowa w ust. 2 pkt 1, mając na uwadze nakład pracy i poziom kosztów administracyjnych oraz zapewnienie sprawnego rozpatrywania wniosków o zatwierdzanie substancji czynnej, sejfnera lub synergetyka, lub o wydanie zezwolenia na wprowadzanie do obrotu środka ochrony roślin, pozwolenia na handel równoległy, pozwolenia na prowadzenie badań oraz decyzji o zmianie tego zezwolenia lub pozwolenia oraz zapewnienie sprawnego pobierania tych opłat;
- 2) opłat, o których mowa w ust. 2 pkt 2, mając na uwadze rzeczywiste koszty poszczególnych czynności, wysokość odpłatności za te czynności w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej oraz zapewnienie sprawnego wykonywania tych czynności.

Art. 16. Minister właściwy do spraw rolnictwa udostępnia informacje, o których mowa w art. 57 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009, na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 17. 1. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej badania skuteczności działania środka ochrony roślin mogą być prowadzone wyłącznie przez podmioty upoważnione przez Głównego Inspektora.

2. Upoważnienie do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin następuje, w drodze decyzji, na wniosek podmiotu ubiegającego się o udzielenie upoważnienia. W decyzji określa się zakres udzielonego upoważnienia.

3. Upoważniony do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin w określonym zakresie może być podmiot, który spełnia wymagania dobrej praktyki doświadczalnej w rozumieniu art. 3 pkt 20 rozporządzenia nr 1107/2009.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię, nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania albo nazwę oraz adres i siedzibę podmiotu ubiegającego się o udzielenie upoważnienia do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin, z tym że w przypadku gdy tym podmiotem jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby – adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inny niż adres i miejsce zamieszkania;
- 2) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym wnioskodawcy, o ile wnioskodawca taki numer posiada;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy;
- 4) wskazanie zakresu upoważnienia do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin, z uwzględnieniem w szczególności funkcji środka ochrony roślin i miejsca prowadzenia badań oraz rodzaju upraw, w ramach których będą prowadzone badania;
- 5) datę i podpis wnioskodawcy.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) wykaz osób wskazanych do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin, zawierający imiona i nazwiska tych

osób wraz ze szczegółowym opisem zakresu obowiązków na poszczególnych stanowiskach pracy;

- 2) wykaz standardowych procedur roboczych stosowanych przy badaniu skuteczności działania środków ochrony roślin;
- 3) informację o:
 - a) gruntach lub obiektach, w których będą prowadzone badania skuteczności działania środka ochrony roślin, oraz ich lokalizacji,
 - b) sprzęcie technicznym, w tym laboratoryjnym, który będzie wykorzystywany do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin;
- 4) przetłumaczony na język polski odpis z odpowiedniego rejestru albo ewidencji przedsiębiorców prowadzonych w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwie, które zawarło z Unią Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie, w przypadku wnioskodawcy, który zamierza czasowo świadczyć usługę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Główny Inspektor, przed udzieleniem upoważnienia do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin, przeprowadza kontrolę w zakresie spełniania wymagań dobrej praktyki doświadczalnej w rozumieniu art. 3 pkt 20 rozporządzenia nr 1107/2009 przez podmiot ubiegający się o udzielenie tego upoważnienia.

7. Główny Inspektor odmawia, w drodze decyzji, udzielenia upoważnienia do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin w określonym zakresie, jeżeli podmiot ubiegający się o udzielenie tego upoważnienia nie wykazał, że spełnia wymagania dobrej praktyki doświadczalnej w rozumieniu art. 3 pkt 20 rozporządzenia nr 1107/2009 lub nie przedstawił informacji umożliwiających rozpatrzenie wniosku, o którym mowa w ust. 2.

8. Do zmiany zakresu upoważnienia do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin przepisy ust. 1 – 7 stosuje się odpowiednio, przy czym w przypadku:

- 1) ograniczenia zakresu tego upoważnienia nie stosuje się przepisów ust. 5 pkt 1 – 3 i ust. 6;
- 2) rozszerzenia zakresu tego upoważnienia przepisy ust. 5 pkt 1 – 3 i ust. 6 stosuje się w zakresie, w jakim dotyczą one rozszerzenia zakresu tego upoważnienia.

Art. 18. 1. Podmiot upoważniony do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin jest obowiązany do:

- 1) informowania Głównego Inspektora o zmianie danych, o których mowa w:
 - a) art. 17 ust. 4 pkt 1 – 3, lub w rejestrze albo w ewidencji, o których mowa w art. 17 ust. 5 pkt 4 – w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych,
 - b) art. 17 ust. 5 pkt 1 – 3 – w terminie 6 miesięcy od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych;
- 2) przekazywania Głównemu Inspektorowi wykazu planowanych badań skuteczności działania środka ochrony roślin w terminie 14 dni przed dniem rozpoczęcia tych badań;
- 3) udostępniania Głównemu Inspektorowi dokumentów koniecznych do ustalenia, czy podmiot ten spełnia wymagania dobrej praktyki doświadczalnej w rozumieniu art. 3 pkt 20 rozporządzenia nr 1107/2009.

2. Główny Inspektor przeprowadza kontrole podmiotów upoważnionych do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin w zakresie spełniania wymagań dobrej praktyki doświadczalnej w rozumieniu art. 3 pkt 20 rozporządzenia nr 1107/2009.

3. Główny Inspektor może upoważnić na piśmie do prowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 2, wojewódzkiego inspektora.

4. W przypadku gdy podmiot upoważniony do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin przestał spełniać wymagania dobrej praktyki doświadczalnej w rozumieniu art. 3 pkt 20 rozporządzenia nr 1107/2009 lub używa do tych badań środka ochrony roślin niezgodnie z art. 54 rozporządzenia nr 1107/2009, lub nie wykonuje obowiązków, o których mowa w ust. 1, Główny Inspektor nakazuje w wyznaczonym terminie usunięcie stwierdzonych uchybień, pod warunkiem że uchybienia te nie stwarzają zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt lub dla środowiska.

5. W przypadku:

- 1) uniemożliwiania lub utrudniania przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 2, lub
- 2) stwierdzenia, że uchybienia, o których mowa w ust. 4, stwarzają zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt lub dla środowiska, lub
- 3) nieusunięcia w wyznaczonym terminie uchybień, o których mowa w ust. 4, lub
- 4) złożenia przez podmiot upoważniony do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin wniosku o cofnięcie upoważnienia
 - Główny Inspektor cofa, w drodze decyzji, upoważnienie do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin.

6. Decyzja, o której mowa w ust. 5, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

7. Podmiot, któremu cofnięto upoważnienie do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin w przypadkach określonych w ust. 5 pkt 1 – 3, może uzyskać ponowne upoważnienie nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji cofającej to upoważnienie.

8. Główny Inspektor, w przypadku stwierdzenia prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin przez podmiot, który nie posiada wymaganego

upoważnienia, zakazuje, w drodze decyzji, prowadzenia tych badań. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

9. Podmiot, który prowadzi badania skuteczności działania środka ochrony roślin bez wymaganego upoważnienia, może uzyskać upoważnienie do prowadzenia tych badań nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 8, stała się ostateczna.

Art. 19. 1. Główny Inspektor prowadzi i aktualizuje rejestr podmiotów upoważnionych do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest jawny i zawiera:

- 1) informacje, o których mowa w art. 17 ust. 4 pkt 1;
- 2) zakres upoważnienia;
- 3) datę wydania i numer upoważnienia.

3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, udostępnia się na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Art. 20. 1. Główny Inspektor, na wniosek podmiotu, który uzyskał upoważnienie do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin, wydaje certyfikat sporządzony w języku polskim i w języku angielskim potwierdzający, że podmiot ten spełnia wymagania dobrej praktyki doświadczalnej w rozumieniu art. 3 pkt 20 rozporządzenia nr 1107/2009 w zakresie tego upoważnienia.

2. Certyfikat, o którym mowa w ust. 1, jest zaświadczeniem w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego i jest ważny w okresie obowiązywania upoważnienia do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin w określonym zakresie.

Rozdział 3

Wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu

Art. 21. Opakowania jednostkowe środków ochrony roślin wprowadzanych do obrotu:

- 1) są szczelnie zamknięte i nieuszkodzone;

- 2) są zaopatrzone w etykietę:
 - a) zatwierdzoną,
 - b) sporządzoną w języku polskim;
- 3) spełniają wymagania określone w zezwoleniu na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu lub pozwoleniu na handel równoległy.

Art. 22. Informacje, o których mowa w art. 49 ust. 4 rozporządzenia nr 1107/2009, umieszczone na opakowaniu wprowadzanego do obrotu materiału siewnego zaprawionego środkiem ochrony roślin, sporządza się w języku polskim.

Art. 23. Środek ochrony roślin, który został wprowadzony do obrotu przed upływem okresu ważności zezwolenia na jego wprowadzanie do obrotu lub pozwolenia na handel równoległy, po upływie tego okresu może:

- 1) pozostawać w obrocie przez okres 6 miesięcy po upływie okresu ważności tego zezwolenia albo pozwolenia,
 - 2) być unieszkodliwiany, składowany i stosowany przez okres 12 miesięcy po upływie okresu, o którym mowa w pkt 1
- chyba że w zezwoleniu na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu lub pozwoleniu na handel równoległy lub decyzji w sprawie cofnięcia tego zezwolenia lub pozwolenia określono inaczej.

Art. 24. 1. Środek ochrony roślin wprowadzony do obrotu może pozostawać w obrocie i być stosowany po upływie terminu jego ważności przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, jeżeli wyniki badań trwałości tego środka ochrony roślin, przeprowadzone przez laboratorium posiadające certyfikat dobrej praktyki laboratoryjnej wydany na podstawie przepisów o substancjach chemicznych i ich mieszaninach lub uzyskany w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie, potwierdzają jego przydatność do zastosowania zgodnie z przeznaczeniem.

2. Badania, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się na koszt zainteresowanego podmiotu, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 84 lit. c rozporządzenia nr 1107/2009.

3. Laboratorium, o którym mowa w ust. 1, wydaje dokument potwierdzający przydatność środka ochrony roślin do zastosowania zgodnie z przeznaczeniem, po upływie terminu jego ważności, zawierający w szczególności:

- 1) nazwę laboratorium;
- 2) numer dokumentu i datę jego wydania;
- 3) nazwę, numer partii i termin produkcji środka ochrony roślin;
- 4) okres, w jakim środek ochrony roślin może być wprowadzany do obrotu i stosowany, po upływie terminu jego ważności;
- 5) ilość środka ochrony roślin, która może być wprowadzana do obrotu i stosowana po upływie terminu jego ważności.

4. Zainteresowany podmiot przekazuje niezwłocznie do wojewódzkiego inspektora, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę tego podmiotu, kopię dokumentu, o którym mowa w ust. 3, lub kopię tego dokumentu przetłumaczonego na język polski, jeżeli dokument ten nie został sporządzony w języku polskim.

5. Zainteresowany podmiot dołącza do każdego opakowania jednostkowego środka ochrony roślin wprowadzonego do obrotu:

- 1) kopię dokumentu, o którym mowa w ust. 3, albo
- 2) kopię dokumentu, o którym mowa w ust. 3, przetłumaczonego na język polski, jeżeli dokument ten nie został sporządzony w języku polskim.

Art. 25. 1. Działalność gospodarcza w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu lub konfekcjonowania tych środków jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu lub konfekcjonowania tych środków.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy producenta środka ochrony roślin, który uzyskał zezwolenie na wprowadzanie danego środka ochrony roślin do obrotu, z tym że jeżeli producent ten prowadzi działalność gospodarczą w zakresie zbywania środków ochrony roślin ostatecznemu nabywcy, działalność w tym zakresie wymaga wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1.

3. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 1, w zakresie obrotu środkami ochrony roślin, jest obowiązany:

- 1) zapewnić, aby osoby dokonujące zbycia środków ochrony roślin ostatecznemu nabywcy:
 - a) ukończyły szkolenie w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin w Rzeczypospolitej Polskiej potwierdzone zaświadczeniem o ukończeniu tego szkolenia, z zastrzeżeniem art. 64 ust. 4, 5, 7 i 8, lub
 - b) nie wcześniej niż przed upływem 5 lat, przed wykonywaniem tych czynności, ukończyły szkolenie wymagane od osób dokonujących zbycia środków ochrony roślin w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie, potwierdzone dokumentem o ukończeniu tego szkolenia, lub przedstawiły inny dokument wydany na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie, potwierdzający uzyskanie uprawnień do prowadzenia działalności w zakresie dokonywania zbycia środków ochrony roślin ostatecznemu nabywcy,
 - c) udzielały nabywcy środków ochrony roślin, na jego żądanie, informacji dotyczących zagrożeń związanych ze stosowaniem nabywanych środków ochrony roślin oraz dotyczących prawidłowego i bezpiecznego ich stosowania, przy czym
 - w przypadku zbywania środków ochrony roślin użytkownikowi nieprofesjonalnemu – podstawowych informacji dotyczących w szczególności:
 - zagrożeń stwarzanych przez te środki dla zdrowia człowieka, z uwzględnieniem różnych sposobów narażenia na kontakt z tymi środkami,
 - właściwego przechowywania tych środków,
 - właściwego stosowania tych środków,

- właściwego postępowania z resztkami tych środków,
 - sposobów ograniczania zagrożeń związanych ze stosowaniem środków ochrony roślin;
- 2) w przypadku zbycia środków ochrony roślin nabywcy innemu, niż wskazany w pkt 1, zapewnić możliwość bieżącej konsultacji z osobą posiadającą kwalifikacje określone w pkt 1 lit. a lub b, która będzie udzielała nabywcy środków ochrony roślin, na jego żądanie, informacji o zagrożeniach związanych ze stosowaniem nabywanych środków ochrony roślin oraz prawidłowym i bezpiecznym ich stosowaniu;
 - 3) przechowywać środki ochrony roślin, którym upłynął termin ważności, lub z innych powodów nieprzeznaczone do zbycia, w wydzielonym i odpowiednio oznaczonym miejscu;
 - 4) realizować obowiązki w zakresie prowadzenia i przechowywania dokumentacji, o której mowa w art. 67 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009, w taki sposób, aby – z wyjątkiem przypadków zbycia środków ochrony roślin ostatecznemu nabywcy – umożliwić określenie numeru partii i daty produkcji nabywanych i zbywanych środków ochrony roślin;
 - 5) w przypadku składania oferty zawarcia umowy na odległość, w rozumieniu przepisów o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, dotyczącej zbycia środka ochrony roślin, umieszczać w ofercie zbycia tego środka informację, że nabycia środków ochrony roślin mogą dokonywać jedynie osoby:
 - a) pełnoletnie,
 - b) posiadające kwalifikacje wymagane od osób nabywających środki ochrony roślin określone w art. 28.

4. Przepisy ust. 3 pkt 1 lit. a i lit. b oraz pkt 2 nie dotyczą mikroprzedsiębiorców, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, jeżeli wprowadzają oni do obrotu jedynie środki ochrony roślin, przeznaczone dla

użytkowników nieprofesjonalnych, które nie zostały zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1272/2008”, zaklasyfikowane do co najmniej jednej z poniższych klas i kategorii zagrożenia:

- 1) toksyczność ostra kategoria 1, 2 i 3;
- 2) działanie rakotwórcze;
- 3) działanie mutagenne;
- 4) działanie szkodliwe na rozrodczość;
- 5) działanie toksyczne na narządy docelowe po narażeniu jednorazowym (STOT SE) kategoria 1;
- 6) działanie toksyczne na narządy docelowe po narażeniu powtarzanym (STOT RE) kategoria 1.

5. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 1, w zakresie konfekcjonowania środków ochrony roślin, jest obowiązany do konfekcjonowania tych środków zgodnie z wymaganiami określonymi w zezwoleniu na wprowadzanie danego środka ochrony roślin do obrotu albo pozwoleniu na handel równoległy, w szczególności określającymi przedsiębiorcę konfekcjonującego ten środek oraz dotyczącymi rozmiaru opakowań tego środka i materiału, z jakiego powinny być one wykonane.

6. Przepis ust. 5 nie dotyczy konfekcjonowania środków ochrony roślin przeznaczonych do stosowania w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie trzecim.

Art. 26. 1. Wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 25 ust. 1, dokonuje się na wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:

- 1) imię, nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania albo nazwę oraz adres i siedzibę przedsiębiorcy, z tym że w przypadku gdy przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, zamiast adresu i miejsca

zamieszkania tej osoby – adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inny niż adres i miejsce zamieszkania;

- 2) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym wnioskodawcy, o ile wnioskodawca taki numer posiada;
 - 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy;
 - 4) numer REGON wnioskodawcy, o ile wnioskodawca taki numer posiada;
 - 5) określenie zakresu wykonywanej działalności;
 - 6) wskazanie miejsca wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu lub konfekcjonowania tych środków;
 - 7) wskazanie miejsca przechowywania środków ochrony roślin, jeżeli przedsiębiorca prowadzący działalność w zakresie wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin lub konfekcjonowania tych środków przechowuje te środki;
 - 8) datę i podpis wnioskodawcy.
2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca dołącza:
- 1) oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

 - 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu lub konfekcjonowania tych środków są kompletne i zgodne z prawdą;
 - 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu lub konfekcjonowania tych środków, określone w ustawie z dnia ... o środkach ochrony roślin (Dz. U. poz. ...)”;
 - 2) przetłumaczony na język polski odpis z odpowiedniego rejestru albo ewidencji przedsiębiorców prowadzonych w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie

umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwie, które zawarło z Unią Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, w przypadku przedsiębiorcy, który zamierza czasowo świadczyć usługę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, powinno również zawierać:

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz jego siedzibę i adres;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

Art. 27. 1. Organem prowadzącym rejestr, o którym mowa w art. 25 ust. 1, jest:

- 1) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę przedsiębiorcy, z tym że w przypadku gdy przedsiębiorcą jest osoba fizyczna – miejsce wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inne niż miejsce zamieszkania tej osoby;
- 2) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na planowane miejsce wykonywania działalności gospodarczej, do którego został złożony wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w ust. 1, w przypadku przedsiębiorcy z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwa, które zawarło z Unią Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, który zamierza czasowo świadczyć usługę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Rejestr, o którym mowa w art. 25 ust. 1, zawiera:

- 1) informacje, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1, 5 i 6;
- 2) numer wpisu do rejestru;

3) datę wpisu do rejestru.

3. Rejestr, o którym mowa w art. 25 ust. 1, udostępnia się na stronie internetowej administrowanej przez wojewódzki inspektorat ochrony roślin i nasiennictwa.

Art. 28. Środki ochrony roślin przeznaczone dla użytkowników profesjonalnych mogą być zbywane osobom, które:

- 1) ukończyły szkolenie w zakresie stosowania środków ochrony roślin w Rzeczypospolitej Polskiej potwierdzone zaświadczeniem o ukończeniu tego szkolenia, z zastrzeżeniem art. 64 ust. 4, 5, 7 i 8, lub
- 2) ukończyły szkolenie w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin w Rzeczypospolitej Polskiej potwierdzone zaświadczeniem o ukończeniu tego szkolenia, z zastrzeżeniem art. 64 ust. 4, 5, 7 i 8, lub
- 3) ukończyły szkolenie w zakresie integrowanej produkcji roślin potwierdzone zaświadczeniem o ukończeniu tego szkolenia, z zastrzeżeniem art. 64 ust. 4, 5, 7 i 8 lub,
- 4) nie wcześniej niż przed upływem 5 lat, przed nabyciem tych środków, ukończyły szkolenie wymagane od użytkowników profesjonalnych w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie, potwierdzone dokumentem o ukończeniu tego szkolenia, lub przedstawiły inny dokument wydany na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie, potwierdzający uzyskanie uprawnień do nabywania środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych.

Art. 29. Wprowadzanie do obrotu chemicznych substancji czynnych, sejfnerów, synergetyków oraz składników obojętnych odbywa się zgodnie z przepisami o substancjach chemicznych i ich mieszaninach.

Art. 30. 1. Podmiot, który zamierza dokonać wprowadzenia środków ochrony roślin, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu ich składowania lub przemieszczania, jest obowiązany na piśmie poinformować o zamiarze wprowadzenia tych środków na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce wprowadzenia tych środków, w terminie nie krótszym niż 7 dni przed dniem planowanego wprowadzenia.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię, nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania albo nazwę oraz adres i siedzibę podmiotu, który zamierza dokonać wprowadzenia środków ochrony roślin, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu ich składowania lub przemieszczania, z tym że w przypadku gdy podmiotem tym jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby – adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inny niż adres i miejsce zamieszkania;
- 2) nazwę wprowadzanych środków ochrony roślin i ich ilość;
- 3) wskazanie miejsca wprowadzenia środków ochrony roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i planowanego terminu ich wprowadzenia;
- 4) wskazanie miejsca składowania środków ochrony roślin – w przypadku gdy środki te będą składowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Do informacji, o której mowa w ust. 1, podmiot zamierzający dokonać wprowadzenia środków ochrony roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dołącza oświadczenie o przeznaczeniu wprowadzanych środków ochrony roślin do stosowania w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, w których są one dopuszczone do obrotu, lub w państwach trzecich, ze wskazaniem tych państw.

4. W przypadku planowanego wprowadzania środków ochrony roślin, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego, wojewódzki inspektor przekazuje uzyskaną informację, o której mowa w ust. 1, wraz z kopią oświadczenia, o którym mowa w ust. 3, organom celnym właściwym dla miejsca wprowadzenia tych środków na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Podmiot, który wprowadził środki ochrony roślin, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany do ich wyprowadzenia z tego terytorium, przed upływem 2 lat od daty ich produkcji, a w przypadku gdy termin ich ważności jest krótszy niż 2 lata, przed upływem tego terminu.

6. Podmiot, który zamierza produkować środki ochrony roślin, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany na piśmie poinformować o zamiarze produkcji tych środków wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce produkcji.

7. Informacja, o której mowa w ust. 6, zawiera:

- 1) imię, nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania albo nazwę oraz adres i siedzibę podmiotu, który zamierza produkować środki ochrony roślin, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z tym że w przypadku gdy podmiotem tym jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby – adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inny niż adres i miejsce zamieszkania;
- 2) nazwę produkowanych środków ochrony roślin i ich ilość;
- 3) miejsce produkcji środków ochrony roślin.

8. Do informacji, o której mowa w ust. 6, podmiot zamierzający produkować środki ochrony roślin, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dołącza oświadczenie, że środki te nie zostaną wprowadzone do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z przeznaczeniem dla ostatecznego nabywcy tych środków i zostaną wyprowadzone z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

9. Podmiot, który wyprodukował środki ochrony roślin, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany do ich wyprowadzenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przed upływem 2 lat od daty ich produkcji, a w przypadku gdy termin ich ważności jest krótszy niż 2 lata, przed upływem tego terminu.

10. Środki ochrony roślin, o którym mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, które nie zostały wyprowadzone z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem 2 lat od daty ich produkcji, a w przypadku gdy termin ich ważności jest krótszy niż 2 lata, przed upływem tego terminu, stają się odpadami w rozumieniu przepisów o odpadach.

11. W przypadku zbycia środków ochrony roślin, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, przed ich wyprowadzeniem z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obowiązki podmiotu, o którym mowa w ust. 5 lub ust. 9, przechodzą na podmiot, który nabył te środki ochrony roślin.

12. Wojewódzki inspektor prowadzi kontrolę podmiotów, o których mowa w ust. 1, 6 i 11.

13. Podmiot, który nabył środki ochrony roślin, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, przed ich wyprowadzeniem z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, informuje o tym wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce składowania tych środków, w terminie 14 dni od dnia ich nabycia.

14. Informacja, o której mowa w ust. 13, zawiera:

- 1) imię, nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania albo nazwę oraz adres i siedzibę podmiotu, który nabył środki ochrony roślin, z tym że w przypadku gdy podmiotem tym jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby – adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inny niż adres i miejsce zamieszkania;
- 2) termin nabycia środków ochrony roślin;
- 3) nazwę nabytych środków ochrony roślin i ich ilość;
- 4) miejsce składowania nabytych środków ochrony roślin.

Art. 31. Zabrania się:

- 1) zbywania środka ochrony roślin oraz składania oferty zbycia takiego środka:
 - a) osobie, której zachowanie wskazuje, że znajduje się w stanie nietrzeźwości, lub osobie niepełnoletniej,
 - b) w opakowaniu zastępczym,
 - c) w pomieszczeniu, w którym jest prowadzona sprzedaż żywności lub pasz, chyba że w przypadku środka ochrony roślin przeznaczonego dla użytkownika nieprofesjonalnego środek ten jest przechowywany pod zamknięciem w sposób zapewniający brak jego kontaktu z żywnością lub paszą,
 - d) przy zastosowaniu automatu, samoobsługi lub sprzedaży dokonywanej poza punktem stałej lokalizacji (sprzedaż obwoźna i obnośna na targowiskach w rozumieniu przepisów o podatkach i opłatach lokalnych),
 - e) po upływie terminu jego ważności, z zastrzeżeniem art. 24;
- 2) podawania informacji niezgodnych z zawartymi w etykiecie wymaganiami, o których mowa w art. 31 ust. 1 – 3 lub ust. 4 lit. a – d lub lit. f – h rozporządzenia nr 1107/2009.

Art. 32. W przypadku podejrzenia wprowadzenia do obrotu:

- 1) środka ochrony roślin, którego skład lub właściwości fizyczne, lub właściwości chemiczne zostały zmienione, lub
 - 2) produktu, który imituje środek ochrony roślin lub podrobionego środka ochrony roślin
- wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, wstrzymuje obrót tym środkiem ochrony roślin lub produktem, do czasu zakończenia badań laboratoryjnych prowadzonych w celu wykluczenia albo potwierdzenia tego podejrzenia.

Art. 33. 1. W przypadku stwierdzenia, że wprowadzono do obrotu:

- 1) środek ochrony roślin:
 - a) bez wymaganego zezwolenia na jego wprowadzanie do obrotu albo pozwolenia na handel równoległy, lub
 - b) niespełniający wymagań określonych w zezwoleniu na jego wprowadzanie do obrotu albo pozwoleniu na handel równoległy, lub
 - c) którego skład lub właściwości fizyczne, lub właściwości chemiczne określone w dokumentacji tego środka zostały zmienione, lub
 - d) w opakowaniu nieuszczelnym lub uszkodzonym, lub
 - e) w opakowaniu zastępczym, lub
 - f) któremu upłynął termin ważności, z zastrzeżeniem art. 24, lub
- 2) produkt, który imituje środek ochrony roślin lub podrobiony środek ochrony roślin
 - wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, na koszt posiadacza środka ochrony roślin lub produktu, który imituje środek ochrony roślin lub podrobionego środka ochrony roślin, nakazuje niezwłoczne wycofanie z obrotu tego środka lub produktu.

2. Środki ochrony roślin, produkty, które imitują środki ochrony roślin oraz podrobione środki ochrony roślin, wycofane z obrotu na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 1, stają się odpadami w rozumieniu przepisów o odpadach.

3. W przypadku stwierdzenia, że wprowadzony do obrotu środek ochrony roślin:

- 1) znajduje się w opakowaniu niespełniającym wymagań określonych w zezwoleniu na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu albo pozwoleniu na handel równoległy, lub
- 2) znajduje się w opakowaniu jednostkowym:
 - a) niezaopatrzonym w etykietę:
 - zatwierdzoną, lub

- sporządzoną w języku polskim, albo
- b) zaopatrzonym w etykietę niespełniającą wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 65 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009, lub
- 3) na którego opakowaniu została podana informacja niezgodna z wymaganiami określonymi w zezwoleniu na wprowadzenie środka ochrony roślin do obrotu lub pozwoleniu na handel równoległy, lub wprowadzająca w błąd nabywcę tego środka, lub informacja, o której mowa w art. 66 ust. 2 rozporządzenia nr 1107/2009
- wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, na koszt posiadacza środka ochrony roślin, nakazuje niezwłoczne wycofanie z obrotu tego środka.

4. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 3, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 34. 1. W przypadku stwierdzenia, że wprowadzony do obrotu materiał siewny został zaprawiony:

- 1) środkiem ochrony roślin:
 - a) dla którego nie zostało wydane zezwolenie na jego wprowadzanie do obrotu lub pozwolenie na handel równoległy, w co najmniej jednym państwie członkowskim Unii Europejskiej, lub
 - b) który został użyty niezgodnie z wymaganiami określonymi w zezwoleniu na jego wprowadzanie do obrotu lub pozwoleniu na handel równoległy, lub
 - c) którego skład lub właściwości fizyczne, lub właściwości chemiczne zostały zmienione, lub
- 2) produktem, który imituje środek ochrony roślin lub podrobionym środkiem ochrony roślin

- wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, na koszt posiadacza materiału siewnego, nakazuje niezwłoczne wycofanie z obrotu tego materiału.

2. Materiał siewny wycofany z obrotu na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 1, staje się odpadem w rozumieniu przepisów o odpadach.

3. W przypadku stwierdzenia, że wprowadzony do obrotu materiał siewny zaprawiony środkiem ochrony roślin znajduje się w opakowaniu, na którym nie zostały umieszczone informacje, o których mowa w art. 49 ust. 4 rozporządzenia nr 1107/2009, sporządzone przynajmniej w języku polskim, wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, na koszt posiadacza materiału siewnego, nakazuje niezwłoczne wycofanie z obrotu tego materiału.

4. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 3, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Rozdział 4

Stosowanie środków ochrony roślin

Art. 35. 1. Środki ochrony roślin należy stosować w taki sposób, aby nie stwarzać zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska, w tym przeciwdziałać zniesieniu środków ochrony roślin na obszary i obiekty niebędące celem zabiegu z zastosowaniem tych środków oraz planować stosowanie środków ochrony roślin z uwzględnieniem okresu, w którym ludzie będą przebywać na obszarze objętym zabiegiem.

2. Środki ochrony roślin mogą być stosowane w odległości mniejszej od zbiorników i cieków wodnych niż szerokość strefy buforowej, o której mowa w załączniku III do rozporządzenia Komisji (UE) nr 547/2011 z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów w zakresie etykietowania środków ochrony roślin (Dz. Urz. UE L 155 z 11.06.2011, str. 176), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 547/2011”, wskazanej w etykietach tych środków, jeżeli zostaną określone warunki stosowania środków ochrony roślin w takiej odległości w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 2.

3. Użytkownicy profesjonalni:

- 1) stosują środki ochrony roślin z uwzględnieniem integrowanej ochrony roślin;
- 2) w dokumentacji, o której mowa w art. 67 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009, są obowiązani do wskazania sposobu realizacji wymagań integrowanej ochrony roślin poprzez podanie co najmniej przyczyny wykonania zabiegu środkiem ochrony roślin.

4. Środki ochrony roślin należy przechowywać i unieszkodliwiać w taki sposób, aby nie stwarzać zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska, w tym zgodnie ze sposobem, o którym mowa w pkt 1 lit. q załącznika I do rozporządzenia nr 547/2011.

5. Z opakowaniami jednostkowymi środków ochrony roślin należy postępować w sposób, o którym mowa w pkt 1 lit. q i s załącznika I do rozporządzenia nr 547/2011.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagania integrowanej ochrony roślin, mając na uwadze ograniczenie zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska związanych ze stosowaniem środków ochrony roślin.

Art. 36. 1. Zabrania się stosowania środków ochrony roślin, które zostały zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1272/2008 zaklasyfikowane jako stwarzające zagrożenie dla zdrowia człowieka, na terenach placów zabaw, żłobków, przedszkoli, szkół podstawowych, szpitali, stref ochronnych „A” wydzielonych na obszarach uzdrowisk lub obszarach ochrony uzdrowiskowej w rozumieniu przepisów o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych.

2. Wojewódzki inspektor zezwala, w drodze decyzji, na zastosowanie środka ochrony roślin, który został zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1272/2008 zaklasyfikowany jako stwarzający zagrożenie dla zdrowia człowieka, na terenach, o których mowa w ust. 1, w przypadku:

- 1) wystąpienia organizmów kwarantannowych, lub
- 2) zagrożenia przez organizmy szkodliwe pomników przyrody lub zespołów przyrodniczo-krajobrazowych w rozumieniu przepisów

o ochronie przyrody, lub

- 3) stwierdzenia występowania roślin stwarzających zagrożenie dla zdrowia ludzi, lub
- 4) wystąpienia organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych, których zwalczenie metodami niechemicznymi jest nieuzasadnione ekonomicznie lub nieskuteczne.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, określa się warunki stosowania środka ochrony roślin na terenach, o których mowa w ust. 1.

4. Zabrania się stosowania przez użytkowników nieprofesjonalnych w formie oprysku lub fumigacji, a także wykorzystywania do zaprawiania nasion, środków ochrony roślin zaklasyfikowanych zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1272/2008 do co najmniej jednej z poniższych klas i kategorii zagrożenia:

- 1) toksyczność ostra kategoria 1, 2 i 3;
- 2) działanie rakotwórcze;
- 3) działanie mutagenne;
- 4) działanie szkodliwe na rozrodczość;
- 5) działanie toksyczne na narządy docelowe po narażeniu jednorazowym (STOT SE) kategoria 1;
- 6) działanie toksyczne na narządy docelowe po narażeniu powtarzanym (STOT RE) kategoria 1.

Art. 37. 1. Posiadacz gruntów lub obiektów, w których są wykonywane zabiegi z zastosowaniem środków ochrony roślin przez użytkownika profesjonalnego, jest obowiązany do prowadzenia i przechowywania przez okres 3 lat dokumentacji, o której mowa w art. 67 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009, dotyczącej środków ochrony roślin stosowanych na tych gruntach lub w tych obiektach, także w przypadku gdy wykonującym te zabiegi jest inny podmiot.

2. W dokumentacji, o której mowa w ust. 1, posiadacz gruntów lub obiektów, w których są wykonywane zabiegi z zastosowaniem środków ochrony roślin przez użytkownika profesjonalnego, jest obowiązany do wskazania sposobu realizacji wymagań

integrowanej ochrony roślin poprzez podanie co najmniej przyczyny wykonania zabiegu środkiem ochrony roślin, także w przypadku, gdy wykonującym te zabiegi jest inny podmiot.

Art. 38. 1. Środki ochrony roślin mogą być stosowane przy użyciu sprzętu agrolotniczego, jeżeli zwalczanie organizmów szkodliwych nie jest możliwe przy użyciu sprzętu naziemnego lub zastosowanie środków ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego stwarza mniejsze zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt lub dla środowiska niż przy użyciu sprzętu naziemnego.

2. Zabrania się stosowania przy użyciu sprzętu agrolotniczego:

- 1) środków chwastobójczych;
- 2) desykantów;
- 3) środków ochrony roślin zaklasyfikowanych zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1272/2008 do co najmniej jednej z poniższych klas i kategorii zagrożenia:
 - a) toksyczność ostra kategoria 1, 2 i 3,
 - b) działanie rakotwórcze kategoria 1A i 1B,
 - c) działanie mutagenne kategoria 1A i 1B,
 - d) działanie szkodliwe na rozrodczość kategoria 1A i 1B,
 - e) działanie toksyczne na narządy docelowe po narażeniu jednorazowym (STOT SE) kategoria 1,
 - f) działanie toksyczne na narządy docelowe po narażeniu powtarzanym (STOT RE) kategoria 1;
- 4) środków ochrony roślin bez dodania substancji obciążającej.

Art. 39. 1. Wykonanie zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego wymaga ujęcia takiego zabiegu w planie zabiegów, zatwierdzonym przez wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia takiego zabiegu.

2. Podmiot planujący przeprowadzenie zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi,

o którym mowa w ust. 1, plan zabiegów, nie później niż na 40 dni przed planowanym rozpoczęciem tych zabiegów.

3. Plan zabiegów zawiera:

- 1) informacje o:
 - a) zwalczanych organizmach szkodliwych,
 - b) obszarze objętym planowanymi zabiegami z zastosowaniem środka ochrony roślin oraz jego lokalizacji,
 - c) nazwie roślin lub produktów roślinnych, będących przedmiotem zabiegów z zastosowaniem środka ochrony roślin,
 - d) planowanych terminach wykonania zabiegów z zastosowaniem środka ochrony roślin, przedstawionych w układzie miesięcznym, ze wskazaniem nazw środków ochrony roślin, które zostaną zastosowane podczas tych zabiegów,
 - e) sposobie ostrzegania o planowanych zabiegach z zastosowaniem środka ochrony roślin osób, które mogą być zagrożone kontaktem ze środkiem ochrony roślin w wyniku przeprowadzenia takiego zabiegu lub posiadaczy zwierząt, które mogą być zagrożone kontaktem ze środkiem ochrony roślin w wyniku przeprowadzenia takiego zabiegu;
- 2) uzasadnienie konieczności wykonania zabiegów z zastosowaniem środka ochrony roślin, potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 38 ust. 1.

4. Do planu zabiegów podmiot planujący przeprowadzenie zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego dołącza oświadczenie, że:

- 1) są mu znane warunki wykonywania zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego;
- 2) zabieg z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego będzie wykonany:

- a) przez podmiot posiadający certyfikat uprawniający do podjęcia i wykonywania działalności w lotnictwie cywilnym w zakresie świadczenia usług lotniczych innych niż przewóz lotniczy z wykorzystaniem statków powietrznych, dla których wymagane jest świadectwo zdatności do lotu, wydany zgodnie z przepisami Prawa lotniczego,
- b) przez osobę spełniającą kwalifikacje wymagane dla osób wykonujących zabiegi z zastosowaniem środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych,
- c) przy użyciu sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, który jest sprawny technicznie,
- d) przy użyciu statku powietrznego, który posiada certyfikat typu lub uzupełniający certyfikat typu, w rozumieniu przepisów Prawa lotniczego, z wpisem dopuszczającym ten statek powietrzny do wykonywania zabiegów z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego.

5. Wojewódzki inspektor zatwierdza plan zabiegów, w drodze decyzji, w terminie 7 dni roboczych od dnia złożenia planu zabiegów, jeżeli zostały spełnione warunki określone w art. 38 oraz wykonanie zabiegów z zastosowaniem środka ochrony roślin, ujętych w planie zabiegów, nie narusza przepisów ustawy oraz rozporządzenia nr 1107/2009.

6. Podmiot planujący przeprowadzenie zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego informuje wojewódzkiego inspektora o zamiarze przeprowadzenia takiego zabiegu ujętego w planie zabiegów, w terminie 7 dni przed dniem planowanego zabiegu, określając:

- 1) termin tego zabiegu;
- 2) nazwę i ilość środka ochrony roślin, który będzie wykorzystany podczas tego zabiegu;
- 3) imię, nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania wykonawcy tego zabiegu albo jego nazwę oraz adres i siedzibę, z tym że w przypadku gdy wykonawcą tego zabiegu jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca

zamieszkania tej osoby – adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inny niż adres i miejsce zamieszkania.

7. Wojewódzki inspektor, w terminie 3 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 6, w drodze decyzji, zakazuje wykonania zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin, jeżeli:

- 1) wskazane środki ochrony roślin, zgodnie z zezwoleniem na ich wprowadzanie do obrotu lub pozwoleniem na handel równoległy, lub pozwoleniem na prowadzenie badań, nie mogą być stosowane przy użyciu sprzętu agrolotniczego lub
- 2) na wskazanym obszarze nie można wykonywać zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego.

8. W przypadku wystąpienia nieprzewidzianego zagrożenia ze strony organizmów szkodliwych możliwe jest wykonanie zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego nieujętego w planie zabiegów, jeżeli wykonanie takiego zabiegu nie stwarza zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska.

9. Podmiot planujący wykonanie zabiegu, o którym mowa w ust. 8, informuje wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na planowane miejsce wykonania tego zabiegu o zamiarze przeprowadzenia takiego zabiegu w terminie 7 dni przed dniem planowanego zabiegu.

10. Informacja, o której mowa w ust. 9, zawiera dane określone w ust. 3 pkt 1 lit. a – c i lit. e i pkt 2 oraz w ust. 6 pkt 3, planowany termin zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin oraz wskazanie nazwy i ilości środka ochrony roślin, który zostanie zastosowany podczas zabiegu.

11. Wojewódzki inspektor, w terminie 3 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 9, w drodze decyzji, zakazuje wykonania zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin, jeżeli zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w ust. 7.

12. Decyzje, o których mowa w ust. 7 i 11, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

13. Wojewódzki inspektor udostępnia informacje o planowanych zabiegach z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego, na stronie internetowej wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa, obejmujące w szczególności:

- 1) obszar objęty planowanymi zabiegami oraz jego lokalizację;
- 2) nazwy środków ochrony roślin, które zostaną zastosowane podczas planowanych zabiegów;
- 3) termin planowanych zabiegów;
- 4) czas, po zastosowaniu środka ochrony roślin, w którym ludzie oraz zwierzęta gospodarskie nie powinni przebywać na obszarze objętym planowanymi zabiegami.

14. Informacje, o których mowa w ust. 13, wojewódzki inspektor może udostępniać także w inny sposób zwyczajowo przyjęty na danym obszarze.

Art. 40. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) minimalne odległości od określonych miejsc lub obiektów, po uwzględnieniu których można stosować środki ochrony roślin,
- 2) warunki atmosferyczne, w jakich można stosować środki ochrony roślin,
- 3) minimalną powierzchnię, na której można stosować środki ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego
 - mając na względzie rodzaj sprzętu do stosowania środków ochrony roślin oraz ograniczenie zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska związanego ze stosowaniem tych środków.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, warunki stosowania środków ochrony roślin w odległości mniejszej od zbiorników i cieków wodnych niż szerokość strefy buforowej, o której mowa w załączniku III do rozporządzenia nr 547/2011, wskazanej w etykietach tych środków, w tym:

- 1) sposób oceny stopnia ograniczania znoszenia środków ochrony roślin na obszary i obiekty niebędące celem zabiegu z zastosowaniem tych środków, przez określone rozwiązania techniczne lub rodzaje sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin,
 - 2) podmioty dokonujące oceny stopnia ograniczania znoszenia środków ochrony roślin na obszary i obiekty niebędące celem zabiegu z zastosowaniem tych środków, przez określone rozwiązania techniczne lub rodzaje sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin,
 - 3) sposób udostępniania wyników oceny stopnia ograniczania znoszenia środków ochrony roślin na obszary i obiekty niebędące celem zabiegu z zastosowaniem tych środków, przez określone rozwiązania techniczne lub rodzaje sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin,
 - 4) sposób dokumentowania działań związanych z dokonywaniem oceny stopnia ograniczania znoszenia środka ochrony roślin na obszary i obiekty niebędące celem zabiegu z zastosowaniem tych środków, przez określone rozwiązania techniczne lub rodzaje sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin
- mając na względzie stopień ograniczania znoszenia środka ochrony roślin na obszary i obiekty niebędące celem zabiegu z zastosowaniem środków ochrony roślin, przez poszczególne rozwiązania techniczne lub rodzaje sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób postępowania przy stosowaniu i przechowywaniu środków ochrony roślin, w szczególności:

- 1) sposób:
 - a) przechowywania środków ochrony roślin,
 - b) przygotowywania środków ochrony roślin do zastosowania,

- c) postępowania z resztkami cieczy użytkowej po zabiegu z zastosowaniem środków ochrony roślin,
 - d) postępowania podczas czyszczenia sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin,
- 2) wymagania, jakie powinny spełniać miejsca lub obiekty, w których są przechowywane środki ochrony roślin, uwzględniające minimalne odległości, od określonych miejsc lub obiektów, po uwzględnieniu których można przechowywać te środki,
 - 3) sposób ostrzegania o zamiarze przeprowadzenia zabiegu z zastosowaniem środków ochrony roślin stwarzającego szczególne zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt lub dla środowiska osób, które mogą zostać narażone na kontakt z tymi środkami lub są posiadaczami zwierząt gospodarskich, które mogą zostać narażone na kontakt z tymi środkami
 - mając na względzie ograniczenie zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, rozwiązania techniczne, jakie powinny zostać zastosowane podczas wykonywania zabiegów z zastosowaniem środków ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego, mając na względzie ograniczenie ryzyka naniesienia cieczy użytkowej na obszar niebędący celem tego zabiegu.

5. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie ust. 1 i 3 nie naruszają przepisów w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy.

Art. 41. Zabieg z zastosowaniem środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych może być wykonywany przez osoby, które:

- 1) ukończyły szkolenie w zakresie stosowania środków ochrony roślin w Rzeczypospolitej Polskiej potwierdzone zaświadczeniem o ukończeniu tego szkolenia, z zastrzeżeniem art. 64 ust. 4, 5, 7 i 8, lub

- 2) ukończyły szkolenie w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin w Rzeczypospolitej Polskiej potwierdzone zaświadczeniem o ukończeniu tego szkolenia, z zastrzeżeniem art. 64 ust. 4, 5, 7 i 8, lub
- 3) ukończyły szkolenie w zakresie integrowanej produkcji roślin potwierdzone zaświadczeniem o ukończeniu tego szkolenia, z zastrzeżeniem art. 64 ust. 4, 5, 7 i 8, lub
- 4) nie wcześniej niż przed upływem 5 lat, przed zastosowaniem tych środków, ukończyły szkolenie wymagane od użytkowników profesjonalnych w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie, potwierdzone dokumentem o ukończeniu tego szkolenia, lub przedstawiły inny dokument wydany na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie, potwierdzający uzyskanie uprawnień do wykonywania zabiegów z zastosowaniem środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych.

Art. 42. Usługi doradcze dotyczące metod ochrony roślin w zakresie realizacji wymagań integrowanej ochrony roślin oraz stosowania środków ochrony roślin, w tym wykonywane w ramach działalności marketingowej, mogą być świadczone przez osoby, które:

- 1) ukończyły szkolenie w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin potwierdzone zaświadczeniem o ukończeniu tego szkolenia, z zastrzeżeniem art. 64 ust. 4, 5, 7 i 8, lub
- 2) nie wcześniej niż przed upływem 5 lat, przed świadczeniem tych usług, ukończyły szkolenie wymagane od osób świadczących usługi doradcze dotyczące metod ochrony roślin w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie, potwierdzone dokumentem o ukończeniu tego szkolenia, lub przedstawiły inny dokument wydany na podstawie przepisów obowiązujących w tym

państwie, potwierdzający uzyskanie uprawnień do prowadzenia działalności w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin.

Art. 43. Materiał siewny zaprawiony środkiem ochrony roślin może być używany wyłącznie do siewu lub sadzenia.

Art. 44. 1. W przypadku stwierdzenia posiadania przez użytkownika profesjonalnego lub nieprofesjonalnego:

- 1) środka ochrony roślin:
 - a) bez wymaganego zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu, pozwolenia na handel równoległy lub pozwolenia na prowadzenie badań, lub
 - b) którego skład lub właściwości fizyczne, lub właściwości chemiczne zostały zmienione, lub
 - 2) produktu, który imituje środek ochrony roślin lub podrobionego środka ochrony roślin
- wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, nakazuje niezwłoczne, na koszt tego użytkownika, unieszkodliwienie tego środka lub produktu w określonym terminie, zgodnie z przepisami o odpadach, jeżeli ten środek lub produkt może stwarzać zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt lub dla środowiska.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 45. 1. W przypadku stwierdzenia posiadania przez użytkownika materiału siewnego, takiego materiału zaprawionego:

- 1) środkiem ochrony roślin:
 - a) dla którego nie zostało wydane zezwolenie na jego wprowadzanie do obrotu lub pozwolenie na handel równoległy, w co najmniej jednym państwie członkowskim Unii Europejskiej, lub pozwolenie na prowadzenie badań, lub

- b) który został użyty niezgodnie z zezwoleniem na wprowadzanie do obrotu lub pozwoleniem na handel równoległy, lub
 - c) którego skład lub właściwości fizyczne, lub właściwości chemiczne zostały zmienione, lub
- 2) produktem, który imituje środek ochrony roślin lub podrobionym środkiem ochrony roślin
- wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, nakazuje niezwłocznie, na koszt tego użytkownika, unieszkodliwienie tego materiału w określonym terminie, zgodnie z przepisami o odpadach, jeżeli materiał ten może stwarzać zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt lub dla środowiska.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 46. 1. Jeżeli wojewódzki inspektor, w toku kontroli stosowania środków ochrony roślin, stwierdzi, na podstawie wyników badań laboratoryjnych próbek płodów rolnych, że te płody rolne zawierają pozostałości środków ochrony roślin w ilości stwarzającej zagrożenie dla zdrowia konsumenta tych płodów rolnych:

- 1) zakazuje, w drodze decyzji, przeznaczania tych płodów rolnych do spożycia przez ludzi i ich wprowadzania do obrotu, w tym do innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw trzecich, z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi oraz określa sposób ich zagospodarowania lub
- 2) jeżeli te płody rolne zostały wprowadzone do obrotu – stosuje procedurę powiadamiania zgodnie z systemem wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach w rozumieniu przepisów o bezpieczeństwie żywności i żywienia.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1 pkt 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 47. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa opracowuje krajowy plan działania na rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin,

zwany dalej „krajowym planem działania”, uwzględniając w szczególności uwarunkowania krajowe w zakresie produkcji roślinnej oraz stosowania środków ochrony roślin, a także mając na względzie skutki ujętych w tym planie działań na zdrowie ludzi, ochronę środowiska oraz warunki społeczno-gospodarcze.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa zapewnia udział społeczeństwa w opracowywaniu krajowego planu działania.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa przy opracowywaniu krajowego planu działania zasięga opinii ministra właściwego do spraw zdrowia i ministra właściwego do spraw środowiska.

4. Krajowy plan działania określa w szczególności:

- 1) cele, jakie należy osiągnąć w zakresie ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska, w tym przestrzegania wymagań integrowanej ochrony roślin przez użytkowników profesjonalnych, upowszechniania stosowania metod niechemicznych oraz ograniczania zależności produkcji roślinnej od stosowania chemicznych środków ochrony roślin, a także upowszechniania wiedzy dotyczącej bezpiecznego stosowania środków ochrony roślin;
- 2) harmonogram osiągania celów, o których mowa w pkt 1;
- 3) działania, jakie powinny być podejmowane, w celu osiągania celów, o których mowa w pkt 1;
- 4) podmioty odpowiedzialne za prowadzenie monitorowania osiągania celów, o których mowa w pkt 1, oraz sposób prowadzenia tego monitorowania;
- 5) wskaźniki służące do oceny ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska, w tym dotyczące zużycia środków ochrony roślin, i sposób udostępniania wyników oceny tego ryzyka opinii publicznej.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza, w drodze obwieszczenia, krajowy plan działania w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa:

- 1) przekazuje krajowy plan działania Komisji Europejskiej i innym państwom członkowskim Unii Europejskiej;
- 2) dokonuje przeglądu krajowego planu działania w odstępach czasu nie dłuższych niż 5 lat;
- 3) w przypadku niezrealizowania lub zagrożenia niezrealizowania celów, o których mowa w ust. 2 pkt 1, dokonuje zmiany krajowego planu działania.

7. Do zmian krajowego planu działania stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 – 5 i ust. 6 pkt 1.

Rozdział 5

Potwierdzanie sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin

Art. 48. 1. Do zabiegu z zastosowaniem środków ochrony roślin używa się sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, który:

- 1) użyty zgodnie z przeznaczeniem nie stwarza zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska;
- 2) jest sprawny technicznie i skalibrowany, tak aby zapewnić prawidłowe stosowanie środków ochrony roślin.

2. Sprzęt przeznaczony do stosowania środków ochrony roślin, będący w użytkowaniu przez użytkowników profesjonalnych, który w przypadku braku sprawności technicznej może stwarzać szczególne zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt lub dla środowiska, poddaje się okresowym badaniom w celu potwierdzenia tej sprawności.

3. Do czasu przeprowadzenia pierwszego badania w celu potwierdzenia sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin,

o którym mowa w ust. 2, posiadacz tego sprzętu jest obowiązany do przechowywania dowodów jego nabycia.

4. W przypadku braku dowodów nabycia sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, o którym mowa w ust. 2, sprzęt taki nie może być wykorzystywany do czasu potwierdzenia jego sprawności technicznej na podstawie badań sprawności technicznej tego sprzętu.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, który poddaje się badaniom w celu potwierdzenia sprawności technicznej,
 - 2) wymagania dotyczące sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, który poddaje się badaniom w celu potwierdzenia sprawności technicznej,
 - 3) odstępy czasu, w jakich przeprowadza się badania w celu potwierdzenia sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin oraz termin pierwszego badania tego sprzętu
- mając na względzie stopień zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska stwarzany przez poszczególne rodzaje sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin.

Art. 49. 1. Działalność gospodarcza w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie potwierdzania sprawności technicznej tego sprzętu.

2. Dokumenty potwierdzające sprawność techniczną sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, wydane na podstawie badań sprawności technicznej przeprowadzonych w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie, przez przedsiębiorcę uprawnionego do potwierdzania sprawności technicznej danego rodzaju

sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, są równoważne z dokumentami potwierdzającymi sprawność techniczną sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, wydanymi przez przedsiębiorców wpisanych do rejestru, o którym mowa ust. 1.

3. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany:

- 1) zapewnić warunki organizacyjno-techniczne umożliwiające prawidłowe prowadzenie badań sprawności technicznej poszczególnych rodzajów sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej;
- 2) zapewnić prowadzenie badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej, przez osoby, które ukończyły szkolenie w zakresie badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin;
- 3) prowadzić badania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej, zgodnie z metodyką takich badań;
- 4) dokumentować działania związane z prowadzeniem badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej; jeżeli posiadaczem tego sprzętu jest osoba fizyczna, dokumentacja ta powinna zawierać następujące dane osobowe posiadacza tego sprzętu: imię, nazwisko i miejsce zamieszkania oraz numer PESEL albo nazwę i numer dokumentu potwierdzającego jego tożsamość, w przypadku posiadacza tego sprzętu, nieposiadającego obywatelstwa polskiego;
- 5) przekazywać wojewódzkiemu inspektorowi informacje o sprzęcie przeznaczonym do stosowania środków ochrony roślin, poddanym badaniom sprawności technicznej, w tym dane osobowe posiadacza tego sprzętu, o których mowa w pkt 4;

- 6) udostępniać dokumenty dotyczące prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej, na żądanie wojewódzkiego inspektora;
- 7) wydawać posiadaczowi sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, który został poddany badaniom w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej, dokument potwierdzający przeprowadzenie tych badań oraz umieszczać na tym sprzęcie, jeżeli jego sprawność techniczna została potwierdzona, znak kontrolny zawierający indywidualny numer.

Art. 50. 1. Wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1, dokonuje się na wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:

- 1) imię, nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania albo nazwę oraz adres i siedzibę przedsiębiorcy, z tym że w przypadku gdy przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby – adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inny niż adres i miejsce zamieszkania;
 - 2) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym wnioskodawcy, o ile wnioskodawca taki numer posiada;
 - 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy;
 - 4) numer REGON wnioskodawcy, o ile wnioskodawca taki numer posiada;
 - 5) wskazanie rodzaju sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, którego sprawność techniczna będzie potwierdzana;
 - 6) datę i podpis wnioskodawcy.
2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca dołącza:
- 1) oświadczenie następującej treści:
„Oświadczam, że:
 - 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie potwierdzania

sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin są kompletne i zgodne z prawdą;

2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, określone w ustawie z dnia ... o środkach ochrony roślin (Dz. U. poz. ...).”;

2) przetłumaczony na język polski odpis z odpowiedniego rejestru albo ewidencji przedsiębiorców prowadzonych w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwie, które zawarło z Unią Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, w przypadku przedsiębiorcy, który zamierza czasowo świadczyć usługę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, powinno również zawierać:

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz jego siedzibę i adres;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

Art. 51. 1. Organem prowadzącym rejestr, o którym mowa w art. 49 ust. 1, jest:

- 1) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę przedsiębiorcy, z tym że w przypadku gdy przedsiębiorcą jest osoba fizyczna – miejsce wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inne niż miejsce zamieszkania tej osoby;
- 2) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na planowane miejsce wykonywania działalności gospodarczej, do którego został złożony

wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1, w przypadku przedsiębiorcy z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który zamierza czasowo świadczyć usługę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Rejestr, o którym mowa w art. 49 ust. 1, zawiera:

- 1) informacje, o których mowa w art. 50 ust. 1 pkt 1 i 5;
- 2) numer wpisu do rejestru;
- 3) datę wpisu do rejestru.

3. Rejestr, o którym mowa w art. 49 ust. 1, udostępnia się na stronie internetowej administrowanej przez wojewódzki inspektorat ochrony roślin i nasiennictwa.

Art. 52. 1. Podmiot niebędący przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej może prowadzić działalność w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, po uzyskaniu wpisu do rejestru podmiotów niebędących przedsiębiorcami, prowadzących działalność w zakresie potwierdzania sprawności technicznej tego sprzętu.

2. Dokumenty potwierdzające sprawność techniczną sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, wydane na podstawie badań sprawności technicznej przeprowadzonych w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie, przez podmiot niebędący przedsiębiorcą uprawnionym do prowadzenia działalności w zakresie potwierdzania sprawności technicznej danego rodzaju sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, są równoważne z dokumentami potwierdzającymi sprawność techniczną sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, wydanymi przez podmioty wpisane do rejestru, o którym mowa w ust. 1.

3. Podmiot prowadzący działalność w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin jest obowiązany spełniać warunki określone w art. 49 ust. 3.

4. Wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się na wniosek zainteresowanego podmiotu, zawierający następujące dane:

- 1) nazwę oraz adres i siedzibę tego podmiotu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy;
- 3) numer REGON wnioskodawcy, o ile wnioskodawca taki numer posiada;
- 4) wskazanie rodzaju sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, którego sprawność techniczna będzie potwierdzana;
- 5) datę i podpis wnioskodawcy.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, podmiot, o którym mowa w ust. 1, dołącza oświadczenie, że są mu znane i spełnia warunki wykonywania działalności, o której mowa w ust. 1.

6. Organem prowadzącym rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę podmiotu.

7. Wpis do rejestru, o którym mowa w ust. 1, podlega opłacie skarbowej.

8. Wojewódzki inspektor wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1.

9. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest jawny i zawiera:

- 1) informacje, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 4;
- 2) numer wpisu;
- 3) datę wpisu.

10. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, udostępnia się na stronie internetowej administrowanej przez wojewódzki inspektorat ochrony roślin i nasiennictwa.

Art. 53. 1. Podmiot prowadzący działalność w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 52 ust. 1, jest obowiązany informować na piśmie wojewódzkiego inspektora:

- 1) o zmianie danych podlegających wpisowi do tego rejestru, w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych;
- 2) o zaprzestaniu wykonywania działalności polegającej na potwierdzaniu sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, w terminie 14 dni od dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.

2. Wojewódzki inspektor sprawuje kontrolę nad prowadzeniem działalności w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin.

3. Wojewódzki inspektor przeprowadza kontrolę podmiotów wpisanych do rejestru, w zakresie spełniania warunków określonych w art. 49 ust. 3.

4. W przypadku niespełnienia przez podmiot wpisany do rejestru warunków określonych w art. 49 ust. 3, wojewódzki inspektor może nakazać, w drodze zaleceń pokontrolnych, usunięcie uchybień w oznaczonym terminie.

5. W przypadku:

- 1) rażącego naruszenia przez podmiot wpisany do rejestru warunków określonych w art. 49 ust. 3 lub
 - 2) złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 52 ust. 5, niezgodnego ze stanem faktycznym, lub
 - 3) uniemożliwiania lub utrudniania przeprowadzania kontroli, lub
 - 4) nieusunięcia w oznaczonym terminie uchybień, o których mowa w ust. 4, lub
 - 5) zaprzestania wykonywania działalności, o której mowa w art. 52 ust. 1
- wojewódzki inspektor wykreśla, w drodze decyzji, podmiot z rejestru.

6. Decyzja, o której mowa w ust. 5, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

7. Podmiot, który został wykreślony z rejestru na podstawie ust. 5 pkt 1 – 4, może uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o wykreśleniu z tego rejestru.

8. Wojewódzki inspektor, w przypadku stwierdzenia prowadzenia działalności w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin przez podmiot niebędący przedsiębiorcą, który nie posiada wymaganego wpisu do rejestru, zakazuje, w drodze decyzji, prowadzenia tej działalności. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

9. Podmiot, który prowadzi działalność w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin bez wymaganego wpisu do rejestru, może uzyskać wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 8, stała się ostateczna.

10. Wojewódzki inspektor w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 1, dokonuje odpowiednio aktualizacji danych zawartych w rejestrze albo wykreśla podmiot z tego rejestru.

Art. 54. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, warunki prowadzenia działalności w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, o których mowa w art. 49 ust. 3, obejmujące:

- 1) warunki organizacyjno-techniczne prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej,
- 2) metodykę badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, prowadzonych w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej,
- 3) zakres i sposób dokumentowania badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, prowadzonych w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej, oraz zakres informacji, jakie powinien zawierać dokument potwierdzający przeprowadzenie badań sprawności technicznej tego sprzętu,

- 4) zakres informacji o sprzęcie przeznaczonym do stosowania środków ochrony roślin, poddany badaniom sprawności technicznej w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej, przekazywanych wojewódzkiemu inspektorowi oraz termin przekazywania tych informacji,
 - 5) wymagania, jakie powinien spełniać znak kontrolny umieszczany na sprzęcie przeznaczonym do stosowania środków ochrony roślin, którego sprawność techniczna została potwierdzona, oraz wzór tego znaku
- mając na względzie rodzaj sprzętu do stosowania środków ochrony roślin oraz zapewnienie prawidłowego przebiegu badań sprawności technicznej tego sprzętu.

Rozdział 6

Integrowana produkcja roślin

Art. 55. 1. Podmiot prowadzący produkcję roślin, zwany dalej „producentem roślin”, z zastosowaniem wymagań integrowanej produkcji roślin, może ubiegać się o poświadczenie jej stosowania przez podmiot prowadzący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin, zwany dalej „podmiotem certyfikującym”.

2. Zamiar stosowania integrowanej produkcji roślin zainteresowany producent roślin zgłasza corocznie podmiotowi certyfikującemu, nie później niż 30 dni przed siewem albo sadzeniem roślin, albo w przypadku roślin wieloletnich, przed rozpoczęciem okresu ich wegetacji.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię, nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania albo nazwę oraz adres i siedzibę producenta roślin;
- 2) numer REGON, o ile wnioskodawca taki numer posiada;
- 3) numer PESEL, o ile wnioskodawca taki numer posiada;
- 4) datę i podpis wnioskodawcy.

4. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:
 - 1) informację o gatunkach i odmianach roślin, o których mowa w ust. 2, oraz o miejscu i powierzchni ich uprawy;
 - 2) kopię zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie integrowanej produkcji roślin lub o spełnieniu wymagań określonych w art. 64 ust. 4, 5, 7 i 8.

5. Jeżeli zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2, nie zawiera informacji, o których mowa w ust. 3 lub 4, podmiot certyfikujący wzywa producenta roślin do usunięcia braków w wyznaczonym terminie. W przypadku nieusunięcia braków w wyznaczonym terminie, podmiot certyfikujący informuje na piśmie producenta roślin o odmowie przyjęcia zgłoszenia.

6. Podmiot certyfikujący prowadzi i aktualizuje rejestr producentów roślin, którzy zgłosili zamiar stosowania integrowanej produkcji roślin.

7. Rejestr, o którym mowa w ust. 6, zawiera:

- 1) imię, nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania albo nazwę oraz adres i siedzibę producenta roślin;
- 2) numer REGON wnioskodawcy, o ile wnioskodawca taki numer posiada;
- 3) numer PESEL wnioskodawcy, o ile wnioskodawca taki numer posiada;
- 4) numer wpisu do rejestru;
- 5) datę wpisu do rejestru.

8. Rejestr, o którym mowa w ust. 6, jest prowadzony na potrzeby Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

9. Podmiot certyfikujący wydaje producentowi roślin, który zgłosił zamiar stosowania integrowanej produkcji roślin, zaświadczenie o numerze wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 6, nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego zgłoszenia.

Art. 56. 1. Podmiot certyfikujący prowadzi kontrolę producentów roślin stosujących integrowaną produkcję roślin.

2. Czynności kontrolne obejmują w szczególności sprawdzenie spełnienia wymagań określonych w art. 57 ust. 2 pkt 1 – 5 oraz pobieranie próbek roślin i produktów roślinnych do badań na obecność pozostałości środków ochrony roślin oraz poziomów azotanów, azotynów i metali ciężkich w celu sprawdzenia wymagań określonych w art. 57 ust. 2 pkt 6.

3. Badaniom, o których mowa w ust. 2, poddaje się rośliny lub produkty roślinne u nie mniej niż 20% producentów roślin wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 55 ust. 6, przy czym w pierwszej kolejności badania przeprowadza się u producentów roślin, w przypadku których istnieje podejrzenie niestosowania wymagań integrowanej produkcji roślin.

4. Badania, o których mowa w ust. 2, przeprowadza się w laboratoriach posiadających akredytację w odpowiednim zakresie udzieloną w trybie przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności lub przepisów rozporządzenia nr 765/2008.

5. Czynności kontrolne prowadzą osoby upoważnione przez podmiot certyfikujący.

6. Czynności kontrolne prowadzi się w obecności producenta roślin lub osoby przez niego upoważnionej, po okazaniu upoważnienia do prowadzenia tych czynności.

7. Osoba prowadząca czynności kontrolne jest uprawniona do:

- 1) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępnienia innych informacji mających związek z przedmiotem kontroli;
- 2) dokonywania oględzin roślin, produktów roślinnych, materiału siewnego, środków ochrony roślin, sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, obiektów, pomieszczeń, środków transportu oraz innych przedmiotów, w zakresie objętym kontrolą;

- 3) pobierania próbek roślin i produktów roślinnych do badań na obecność pozostałości środków ochrony roślin oraz poziomów azotanów, azotynów i metali ciężkich.

8. Z przeprowadzonych czynności kontrolnych sporządza się protokół, który zawiera:

- 1) nazwę oraz adres i siedzibę podmiotu certyfikującego;
- 2) imię i nazwisko osoby przeprowadzającej czynności kontrolne;
- 3) imię, nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania albo nazwę oraz adres i siedzibę producenta roślin;
- 4) numer producenta roślin w rejestrze, o którym mowa w art. 55 ust. 6;
- 5) czas trwania czynności kontrolnych;
- 6) opis stanu faktycznego stwierdzonego w toku przeprowadzonych czynności kontrolnych;
- 7) opis ewentualnych nieprawidłowości stwierdzonych w toku przeprowadzonych czynności kontrolnych;
- 8) informacje o próbkach pobranych do badań, określających:
 - a) liczbę próbek,
 - b) nazwę gatunkową i odmianę roślin, z których pobrano próbki,
 - c) wielkość partii, z której zostały pobrane próbki.

9. Protokół z przeprowadzenia czynności kontrolnych podpisuje osoba przeprowadzająca te czynności oraz producent roślin lub osoba przez niego upoważniona. Odmowę podpisania protokołu z przeprowadzenia czynności kontrolnych odnotowuje się w protokole kontroli. Odmowa podpisania protokołu z przeprowadzenia czynności kontrolnych nie stanowi przeszkody do prowadzenia dalszego postępowania.

10. Producent roślin lub osoba przez niego upoważniona może zgłosić podmiotowi certyfikującemu umotywowane zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole z przeprowadzenia czynności kontrolnych w terminie 7 dni od dnia podpisania protokołu.

11. W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń, o których mowa w ust. 10, podmiot certyfikujący rozpatruje wniesione zastrzeżenia w terminie 7 dni od dnia ich wniesienia i, jeżeli to konieczne, zleca przeprowadzenie dodatkowych czynności kontrolnych.

12. W przypadku nieuznania zastrzeżeń, o których mowa w ust. 10, w całości lub w części, podmiot certyfikujący przekazuje niezwłocznie swoje stanowisko na piśmie producentowi roślin.

13. Za przeprowadzenie czynności kontrolnych, w tym pobranie próbek roślin i produktów roślinnych do badań, o których mowa w ust. 2, oraz za przeprowadzenie tych badań podmiot certyfikujący może pobrać wynagrodzenie.

14. Podmiot certyfikujący zamieszcza na swojej stronie internetowej wysokość wynagrodzenia pobieranego za przeprowadzenie czynności kontrolnych, w tym za pobranie próbek roślin i produktów roślinnych do badań, o których mowa w ust. 2, oraz za przeprowadzenie tych badań.

Art. 57. 1. Poświadczeniem stosowania integrowanej produkcji roślin jest certyfikat wydawany na wniosek producenta roślin przez podmiot certyfikujący.

2. Certyfikat poświadczający stosowanie integrowanej produkcji roślin wydaje się, jeżeli producent roślin spełnia następujące wymagania:

- 1) ukończył szkolenie w zakresie integrowanej produkcji roślin i posiada zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia, z zastrzeżeniem art. 64 ust. 4, 5, 7 i 8;
- 2) prowadzi produkcję i ochronę roślin według szczegółowych metodyk zatwierdzonych przez Głównego Inspektora i udostępnionych na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa;
- 3) stosuje nawożenie na podstawie faktycznego zapotrzebowania roślin na składniki pokarmowe, określone w szczególności na podstawie analiz gleby lub roślin;
- 4) dokumentuje prawidłowo prowadzenie działań związanych z integrowaną produkcją roślin;

- 5) przestrzega przy produkcji, zbiorze i przechowywaniu roślin zasad higieniczno-sanitarnych, w szczególności określonych w metodykach, o których mowa w pkt 2;
- 6) w próbkach roślin i produktów roślinnych pobranych do badań, o których mowa w art. 56 ust. 2, nie stwierdzono przekroczenia najwyższych dopuszczalnych pozostałości środków ochrony roślin oraz poziomów azotanów, azotynów i metali ciężkich.

3. Przed wydaniem certyfikatu poświadczającego stosowanie integrowanej produkcji roślin, producent roślin przekazuje podmiotowi certyfikującemu:

- 1) oświadczenie, że uprawa była prowadzona zgodnie z wymaganiami integrowanej produkcji roślin;
- 2) informację o gatunkach i odmianach roślin uprawianych z zastosowaniem wymagań integrowanej produkcji roślin, powierzchni ich uprawy oraz wielkości plonu.

4. Certyfikat poświadczający stosowanie integrowanej produkcji roślin wydaje się na okres niezbędny do zbycia roślin, nie dłużej jednak niż na okres 12 miesięcy.

5. Certyfikat poświadczający stosowanie integrowanej produkcji roślin, wydawany producentowi roślin będącemu osobą fizyczną, zawiera następujące dane osobowe tego producenta: imię, nazwisko oraz miejsce zamieszkania.

6. Podmiot certyfikujący prowadzi rejestr wydanych certyfikatów poświadczających stosowanie integrowanej produkcji roślin zawierający:

- 1) imię, nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania albo nazwę oraz adres i siedzibę producenta roślin;
- 2) numer REGON producenta roślin, o ile producent roślin taki numer posiada;
- 3) numer PESEL producenta roślin, o ile producent roślin taki numer posiada;
- 4) numer producenta roślin w rejestrze, o którym mowa w art. 55 ust. 6;
- 5) numer wydanego certyfikatu;

6) wskazanie gatunków i odmian roślin uprawianych, z zastosowaniem wymagań integrowanej produkcji roślin, dla których został wydany certyfikat, oraz powierzchni ich uprawy i wielkości plonu.

7. Producent roślin, który otrzymał certyfikat poświadczający stosowanie integrowanej produkcji roślin, może używać znaku integrowanej produkcji roślin do oznaczania roślin, dla których został wydany ten certyfikat.

8. Wzór znaku integrowanej produkcji roślin Główny Inspektor udostępnia na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

9. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania przez producenta roślin działań związanych z integrowaną produkcją roślin oraz wzór tej dokumentacji, mając na względzie zapewnienie przejrzystości tych działań.

Art. 58. 1. Działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin może być prowadzona przez podmiot upoważniony przez wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na siedzibę tego podmiotu albo miejsce prowadzenia działalności, jeżeli podmiot nie posiada siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Upoważnienie do prowadzenia działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin następuje, w drodze decyzji, na wniosek podmiotu ubiegającego się o udzielenie tego upoważnienia.

3. Upoważniony do prowadzenia działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin może być podmiot, który posiada akredytację w zakresie certyfikacji integrowanej produkcji roślin udzieloną w trybie przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności i zapewnia prowadzenie kontroli przestrzegania wymagań integrowanej produkcji roślin przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje, w tym wykształcenie oraz doświadczenie w tym zakresie.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

1) nazwę oraz adres i siedzibę podmiotu ubiegającego się o udzielenie upoważnienia do prowadzenia działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin;

- 2) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym wnioskodawcy, o ile wnioskodawca taki numer posiada;
 - 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy;
 - 4) numer REGON wnioskodawcy, o ile wnioskodawca taki numer posiada;
 - 5) datę i podpis wnioskodawcy.
5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:
- 1) kopię dokumentu potwierdzającego akredytację w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin udzieloną w trybie przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności;
 - 2) oświadczenie podmiotu ubiegającego się o udzielenie upoważnienia do prowadzenia działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin, że osoby, które będą prowadziły kontrolę przestrzegania wymagań integrowanej produkcji roślin, posiadają odpowiednie kwalifikacje, w tym wykształcenie oraz doświadczenie w tym zakresie;
 - 3) przetłumaczony na język polski odpis z odpowiedniego rejestru albo ewidencji prowadzonych w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwie, które zawarło z Unią Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, w przypadku wnioskodawcy, który zamierza czasowo świadczyć usługę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Wojewódzki inspektor odmawia, w drodze decyzji, udzielenia upoważnienia do prowadzenia działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin, jeżeli podmiot ubiegający się o udzielenie tego upoważnienia nie wykazał, że spełnia warunki określone w ust. 3.

7. Główny Inspektor może upoważnić wojewódzkiego inspektora do wykonywania działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin.

8. W przypadku wydania upoważnienia, o którym mowa w ust. 7:

- 1) wojewódzki inspektor wykonuje uprawnienia i obowiązki podmiotu certyfikującego; przepisów ust. 1 – 6, art. 60, art. 61 ust. 1 i 2, art. 62 oraz art. 63 ust. 1 nie stosuje się;
- 2) badania, o których mowa w art. 56 ust. 2, są przeprowadzane w laboratoriach posiadających akredytację w odpowiednim zakresie, udzieloną w trybie przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności lub przepisów rozporządzenia nr 765/2008 lub w laboratoriach Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, na koszt producenta roślin;
- 3) Główny Inspektor prowadzi i aktualizuje na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa wykaz wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa z podaniem ich nazwy, adresu i siedziby.

Art. 59. 1. Główny Inspektor prowadzi i aktualizuje wykaz podmiotów certyfikujących.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje, o których mowa w art. 58 ust. 4 pkt 1.

3. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, udostępnia się na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Art. 60. Podmiot certyfikujący jest obowiązany:

- 1) udostępniać dokumenty dotyczące prowadzenia certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na żądanie wojewódzkiego inspektora;
- 2) przekazywać wojewódzkiemu inspektorowi do dnia 31 stycznia każdego roku informacje o producentach roślin wpisanych w poprzednim roku kalendarzowym do rejestru, o którym mowa w art. 55 ust. 6, oraz zestawienie wydanych w poprzednim roku

kalendaryzowym certyfikatów poświadczających stosowanie integrowanej produkcji roślin, zawierające informacje określone w art. 57 ust. 6;

- 3) zapewnić, że kontrole producentów roślin stosujących integrowaną produkcję roślin są wykonywane przez osoby posiadające wymagane kwalifikacje, w tym wykształcenie oraz doświadczenie w tym zakresie;
- 4) zgłaszać wojewódzkiemu inspektorowi zmianę danych, o których mowa w art. 58 ust. 4 pkt 1, w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych.

Art. 61. 1. Wojewódzki inspektor prowadzi kontrolę zgodności działalności podmiotów certyfikujących z przepisami dotyczącymi integrowanej produkcji roślin.

2. W ramach kontroli, o której mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor:

- 1) sprawdza stosowanie przez podmioty certyfikujące procedur kontrolnych i kwalifikacje posiadane przez osoby prowadzące czynności kontrolne oraz dokonuje sprawdzenia dokumentów dotyczących tych czynności;
- 2) przekazuje podmiotom certyfikującym wnioski pokontrolne oraz nakazuje usunięcie w wyznaczonym terminie uchybień związanych z funkcjonowaniem podmiotu certyfikującego;
- 3) może żądać od podmiotów certyfikujących wszelkich dodatkowych danych i informacji związanych ze sprawowaną kontrolą;
- 4) może sprawdzić u producentów roślin stosujących integrowaną produkcję roślin prawidłowość przeprowadzania kontroli przestrzegania wymagań integrowanej produkcji roślin, prowadzonej przez podmioty certyfikujące.

3. Wojewódzki inspektor, w przypadku stwierdzenia, że rośliny, dla których zostały wydane certyfikaty poświadczające stosowanie integrowanej produkcji roślin, zawierają przekroczenia najwyższych dopuszczalnych pozostałości środków ochrony roślin lub poziomów azotanów, azotynów lub metali ciężkich, w drodze decyzji, unieważnia certyfikaty wydane dla tych roślin.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 62. 1. Wojewódzki inspektor, w przypadku stwierdzenia, że podmiot certyfikujący:

- 1) prowadzi kontrole producentów roślin stosujących integrowaną produkcję roślin niezgodnie z art. 56, lub
 - 2) wydaje certyfikaty poświadczające stosowanie integrowanej produkcji roślin niezgodnie z art. 57 ust. 1 – 5, lub
 - 3) nie prowadzi rejestru wydanych certyfikatów poświadczających stosowanie integrowanej produkcji roślin w sposób określony w art. 57 ust. 6, lub
 - 4) nie spełnia obowiązków określonych w art. 60
 - nakazuje, w drodze zaleceń pokontrolnych, usunięcie uchybień w wyznaczonym terminie.
2. W przypadku:
- 1) rażącego naruszenia przez podmiot certyfikujący wymagań określonych w ustawie lub
 - 2) nieusunięcia w wyznaczonym terminie uchybień, o których mowa w ust. 1, lub
 - 3) złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 58 ust. 5 pkt 2, niezgodnego ze stanem faktycznym, lub
 - 4) uniemożliwiania lub utrudniania przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 61, lub
 - 5) złożenia przez podmiot certyfikujący wniosku o cofnięcie upoważnienia do prowadzenia działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin
 - wojewódzki inspektor cofa, w drodze decyzji, upoważnienie do prowadzenia działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 2, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

4. Podmiot, któremu cofnięto upoważnienie do prowadzenia działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin, na podstawie ust. 2 pkt 1 – 4, może uzyskać ponowne upoważnienie do prowadzenia takiej działalności, nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji cofającej to upoważnienie.

5. Obowiązki podmiotu certyfikującego wobec producentów roślin, wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 55 ust. 6, przez podmiot certyfikujący, któremu zostało cofnięte upoważnienie do prowadzenia działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji, sprawuje wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce prowadzenia produkcji roślin z zastosowaniem integrowanej produkcji roślin, chyba że obowiązki te sprawuje inny podmiot certyfikujący.

6. W przypadku sprawowania przez wojewódzkiego inspektora obowiązków podmiotu certyfikującego wobec producentów roślin, o których mowa w ust. 5:

- 1) przepisów art. 58 ust. 1 – 6, art. 60, art. 61 ust. 1 i 2, art. 62 oraz art. 63 ust. 1 nie stosuje się;
- 2) badania, o których mowa w art. 56 ust. 2, są przeprowadzane w laboratoriach posiadających akredytację w odpowiednim zakresie, udzieloną w trybie przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności lub przepisów rozporządzenia nr 765/2008 lub w laboratoriach Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, na koszt producenta roślin.

7. Producent roślin wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 55 ust. 6, przez podmiot certyfikujący, któremu zostało cofnięte upoważnienie do prowadzenia działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji, może ubiegać się o poświadczenie stosowania integrowanej produkcji przez inny podmiot certyfikujący; do zgłoszenia, o którym mowa w art. 55 ust. 2, złożonego do takiego podmiotu certyfikującego nie ma zastosowania termin określony w art. 55 ust. 2.

8. Wojewódzki inspektor, w przypadku stwierdzenia prowadzenia działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin przez podmiot, który nie

posiada wymaganego upoważnienia, zakazuje, w drodze decyzji, prowadzenia tej działalności. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

9. Podmiot, który prowadzi działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin bez wymaganego upoważnienia do prowadzenia tej działalności, może uzyskać upoważnienie do prowadzenia tej działalności, nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 8, stała się ostateczna.

Art. 63. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) kwalifikacje, w tym wykształcenie oraz doświadczenie, o których mowa w art. 58 ust. 3, wymagane od osób prowadzących czynności kontrolne przestrzegania wymagań integrowanej produkcji roślin,
 - 2) wzór certyfikatu poświadczającego stosowanie integrowanej produkcji roślin
- mając na względzie zapewnienie prawidłowego przebiegu certyfikacji w integrowanej produkcji roślin oraz ujednoczenie wydawanych certyfikatów.

Rozdział 7

Szkolenia w zakresie środków ochrony roślin

Art. 64. 1. Programy szkoleń w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin, w zakresie stosowania środków ochrony roślin, w zakresie badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony i w zakresie integrowanej produkcji roślin, zwanych dalej „szkoleniami w zakresie środków ochrony roślin”, uwzględniają w odpowiednim zakresie zagadnienia dotyczące ograniczania ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin, w tym ograniczania ryzyka dla środowiska wodnego i źródeł wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oraz stosowania wymagań integrowanej ochrony roślin.

2. Szkolenia w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin, w zakresie stosowania środków ochrony roślin i w zakresie integrowanej produkcji roślin obejmują:

- 1) szkolenia podstawowe;

2) szkolenia uzupełniające dla osób, które ukończyły szkolenie podstawowe.

3. Szkolenia w zakresie badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin obejmują wyłącznie szkolenia podstawowe.

4. Szkolenie podstawowe w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin, w zakresie stosowania środków ochrony roślin i w zakresie integrowanej produkcji roślin, nie jest wymagane od osób, które posiadają:

- 1) zaświadczenie wydane przez szkołę ponadgimnazjalną lub szkołę wyższą stwierdzające, że w dokumentacji przebiegu nauczania tej osoby zostały uwzględnione wszystkie zagadnienia ujęte w programie szkolenia w danym zakresie lub
- 2) kwalifikacje wymagane dla osób prowadzących szkolenia w zakresie integrowanej produkcji roślin określone na podstawie art. 72 pkt 2.

5. Uprawnienia uzyskane na podstawie ust. 4 są ważne przez okres 5 lat od uzyskania wykształcenia lub kwalifikacji, określonych w ust. 4. Po upływie tego okresu zachowanie tych uprawnień wymaga ukończenia szkolenia uzupełniającego w odpowiednim zakresie.

6. Szkolenie podstawowe w zakresie badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin nie jest wymagane od:

- 1) osób, które posiadają zaświadczenie wydane przez szkołę ponadgimnazjalną lub szkołę wyższą stwierdzające, że w dokumentacji przebiegu nauczania tej osoby zostały uwzględnione wszystkie zagadnienia ujęte w programie szkolenia;
- 2) pracowników naukowych szkół wyższych lub instytutów badawczych, jeżeli do zakresu obowiązków tych pracowników naukowych należy prowadzenie zajęć dydaktycznych, badań naukowych lub prac rozwojowych z zakresu techniki ochrony roślin;

3) osób prowadzących szkolenia w tym zakresie.

7. Szkolenie podstawowe i uzupełniające w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin, w zakresie stosowania środków ochrony roślin i w zakresie integrowanej produkcji roślin, nie jest wymagane od:

1) pracowników naukowych szkół wyższych lub instytutów badawczych, jeżeli do zakresu obowiązków tych pracowników naukowych należy prowadzenie zajęć dydaktycznych, badań naukowych lub prac rozwojowych z zakresu rolnictwa, ogrodnictwa lub leśnictwa;

2) osób prowadzących szkolenia w tym zakresie.

8. Uprawnienia uzyskane na podstawie ust. 7 są ważne przez okres 5 lat od zaprzestania wykonywania działalności, o której mowa w ust. 7. Po upływie tego okresu zachowanie tych uprawnień wymaga ukończenia szkolenia uzupełniającego w odpowiednim zakresie.

9. Zaświadczenie o ukończeniu szkolenia podstawowego w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin, w zakresie stosowania środków ochrony roślin lub w zakresie integrowanej produkcji roślin oraz zaświadczenie o ukończeniu szkolenia uzupełniającego w tym zakresie są ważne przez okres 5 lat.

Art. 65. 1. Zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w zakresie środków ochrony roślin jest wydawane przez podmiot prowadzący takie szkolenie, po zdaniu przez uczestnika szkolenia egzaminu mającego na celu sprawdzenie znajomości zagadnień objętych programem szkolenia.

2. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące dane osobowe uczestnika szkolenia:

1) imię i nazwisko;

2) numer PESEL albo nazwę i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość w przypadku uczestnika szkolenia nieposiadającego obywatelstwa polskiego.

3. Egzamin jest przeprowadzany przez komisję egzaminacyjną powoływaną przez wojewódzkiego inspektora.

4. Egzamin przeprowadza się w formie pisemnego testu.

Art. 66. 1. Wojewódzki inspektor, w przypadku stwierdzenia rażącego naruszenia przepisów w zakresie:

- 1) wykonywania czynności związanych z wprowadzaniem środków ochrony roślin do obrotu przez osobę, o której mowa w art. 25 ust. 3 pkt 1 lub pkt 2, lub
 - 2) stosowania środków ochrony roślin przez osobę, o której mowa w art. 41, lub
 - 3) świadczenia usług doradczych dotyczących metod ochrony roślin w zakresie realizacji wymagań integrowanej ochrony roślin lub stosowania środków ochrony roślin przez osobę, o której mowa w art. 42
- zakazuje takiej osobie, w drodze decyzji, wykonywania czynności określonych odpowiednio w art. 25 ust. 3 pkt 1 lub pkt 2, w art. 41 lub w art. 42 do czasu ukończenia szkolenia podstawowego w wymaganym zakresie oraz uzyskania zaświadczenia o ukończeniu tego szkolenia.

2. Wojewódzki inspektor, na wniosek osoby, w stosunku do której wydano zakaz, o którym mowa w ust. 1, uchyla ten zakaz po przedstawieniu zaświadczenia o ukończeniu szkolenia podstawowego w wymaganym zakresie.

Art. 67. 1. Działalność gospodarcza polegająca na prowadzeniu szkoleń w zakresie środków ochrony roślin jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin.

2. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą polegającą na prowadzeniu szkoleń w zakresie środków ochrony roślin jest obowiązany:

- 1) zapewnić warunki organizacyjno-techniczne umożliwiające prawidłowe prowadzenie szkoleń w zakresie środków ochrony roślin;

- 2) zapewnić prowadzenie szkoleń w zakresie środków ochrony roślin przez osoby posiadające wymagane kwalifikacje, obejmujące w przypadku osób prowadzących szkolenia w zakresie integrowanej produkcji roślin ukończenie szkolenia w tym zakresie;
- 3) informować wojewódzkiego inspektora o planowanych terminach i miejscach prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin, nie później niż na 14 dni przed ich rozpoczęciem;
- 4) prowadzić szkolenia w zakresie środków ochrony roślin zgodnie z programami takich szkoleń oraz w grupach, których liczebność zapewnia prawidłowy przebieg szkoleń;
- 5) dokumentować działania związane z prowadzeniem szkoleń w zakresie środków ochrony roślin; dokumentacja ta powinna zawierać następujące dane osobowe uczestnika szkolenia oraz osoby prowadzącej szkolenie: imię, nazwisko i miejsce zamieszkania oraz numer PESEL albo nazwę i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość tych osób, w przypadku uczestnika szkolenia lub osoby prowadzącej szkolenie, nieposiadającego obywatelstwa polskiego;
- 6) udostępniać dokumenty dotyczące prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin na żądanie wojewódzkiego inspektora;
- 7) przekazywać wojewódzkiemu inspektorowi informacje o osobach, które uzyskały zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w zakresie środków ochrony roślin, w tym dane osobowe uczestnika szkolenia, o których mowa w pkt 5;
- 8) wydawać zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie środków ochrony roślin w sposób zgodny z przepisami ustawy.

Art. 68. 1. Wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 67 ust. 1, dokonuje się na wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:

- 1) imię, nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania albo nazwę oraz adres i siedzibę przedsiębiorcy, z tym że w przypadku gdy

przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby – adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inny niż adres i miejsce zamieszkania;

- 2) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym wnioskodawcy, o ile wnioskodawca taki numer posiada;
 - 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy;
 - 4) numer REGON wnioskodawcy, o ile wnioskodawca taki numer posiada;
 - 5) wskazanie zakresu, w jakim wnioskodawca zamierza prowadzić szkolenia w zakresie środków ochrony roślin;
 - 6) datę i podpis wnioskodawcy.
2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:
- 1) oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

 - 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność polegającą na prowadzeniu szkoleń w zakresie środków ochrony roślin są kompletne i zgodne z prawdą;
 - 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności polegającej na prowadzeniu szkoleń w zakresie środków ochrony roślin, określone w ustawie z dnia ... o środkach ochrony roślin (Dz. U. poz. ...).”;
 - 2) przetłumaczony na język polski odpis z odpowiedniego rejestru albo ewidencji przedsiębiorców prowadzonych w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwie, które zawarło z Unią Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, w przypadku

przedsiębiorcy, który zamierza czasowo świadczyć usługę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, powinno również zawierać:

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz jego siedzibę i adres;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

Art. 69. 1. Organem prowadzącym rejestr, o którym mowa w art. 67 ust. 1, jest:

- 1) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę przedsiębiorcy, z tym że w przypadku gdy przedsiębiorcą jest osoba fizyczna – miejsce wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inne niż miejsce zamieszkania tej osoby;
- 2) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na planowane miejsce prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin, do którego został złożony wniosek o wpis do rejestru, w przypadku przedsiębiorcy z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo państwa, które zawarło z Unią Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę świadczenia usług, w przypadku przedsiębiorcy, który zamierza czasowo świadczyć usługę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Rejestr, o którym mowa w art. 67 ust. 1, zawiera:

- 1) informacje, o których mowa w art. 68 ust. 1 pkt 1 i 5;
- 2) numer wpisu do rejestru;
- 3) datę wpisu do rejestru.

3. Rejestr, o którym mowa w art. 67 ust. 1, udostępnia się na stronie internetowej administrowanej przez wojewódzki inspektorat ochrony roślin i nasiennictwa.

Art. 70. 1. Podmiot niebędący przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej może prowadzić szkolenia w zakresie środków ochrony roślin, po uzyskaniu wpisu do rejestru podmiotów niebędących przedsiębiorcami, prowadzących szkolenia w zakresie środków ochrony roślin.

2. Podmiot prowadzący szkolenia w zakresie środków ochrony roślin jest obowiązany spełniać warunki określone w art. 67 ust. 2.

3. Wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się na wniosek zainteresowanego podmiotu, zawierający następujące dane:

- 1) nazwę oraz adres i siedzibę podmiotu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy;
- 3) numer REGON wnioskodawcy, o ile wnioskodawca taki numer posiada;
- 4) wskazanie zakresu, w jakim wnioskodawca zamierza prowadzić szkolenia w zakresie środków ochrony roślin;
- 5) datę i podpis wnioskodawcy.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, zainteresowany podmiot dołącza oświadczenie, że są mu znane i spełnia warunki wykonywania działalności, o której mowa w ust. 1.

5. Organem prowadzącym rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę zainteresowanego podmiotu.

6. Wpis do rejestru, o którym mowa w ust. 1, podlega opłacie skarbowej.

7. Wojewódzki inspektor wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1.

8. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest jawny i zawiera:

- 1) informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 4;
- 2) numer wpisu;

3) datę wpisu.

9. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, udostępnia się na stronie internetowej administrowanej przez wojewódzki inspektorat ochrony roślin i nasiennictwa.

Art. 71. 1. Podmiot prowadzący szkolenia w zakresie środków ochrony roślin wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 70 ust. 1, jest obowiązany informować na piśmie wojewódzkiego inspektora:

- 1) o zmianie danych podlegających wpisowi do tego rejestru, w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych;
- 2) o zaprzestaniu wykonywania działalności polegającej na prowadzeniu szkoleń w zakresie środków ochrony roślin.

2. Wojewódzki inspektor sprawuje kontrolę nad prowadzeniem szkoleń w zakresie środków ochrony roślin przez podmioty wpisane do rejestru.

3. Wojewódzki inspektor przeprowadza kontrolę podmiotów wpisanych do rejestru, w zakresie spełnienia warunków określonych w art. 67 ust. 2.

4. W przypadku niespełnienia przez podmiot wpisany do rejestru warunków określonych w art. 67 ust. 2, wojewódzki inspektor może nakazać, w drodze zaleceń pokontrolnych, usunięcie uchybień w wyznaczonym terminie.

5. W przypadku:

- 1) rażącego naruszenia przez podmiot wpisany do rejestru warunków określonych w art. 67 ust. 2, lub
- 2) złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 70 ust. 4, niezgodnego ze stanem faktycznym, lub
- 3) uniemożliwienia lub utrudnienia przeprowadzenia kontroli, lub
- 4) nieusunięcia w wyznaczonym terminie uchybień, o których mowa w ust. 4, lub
- 5) zaprzestania wykonywania działalności, o której mowa w art. 70 ust. 1

- wojewódzki inspektor wykreśla, w drodze decyzji, podmiot z rejestru.

6. Decyzja, o której mowa w ust. 5, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

7. Podmiot, który został wykreślony z rejestru na podstawie ust. 5 pkt 1 – 4, może uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o wykreśleniu z tego rejestru.

8. Wojewódzki inspektor, w przypadku stwierdzenia prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin przez podmiot niebędący przedsiębiorcą, który nie posiada wymaganego wpisu do rejestru, zakazuje, w drodze decyzji, prowadzenia tej działalności. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

9. Podmiot, który prowadzi szkolenia w zakresie środków ochrony roślin bez wpisu do rejestru, może uzyskać wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 8, stała się ostateczna.

10. Wojewódzki inspektor w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 1, dokonuje odpowiednio aktualizacji danych zawartych w rejestrze, albo wykreśla podmiot z tego rejestru.

Art. 72. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, warunki prowadzenia działalności polegającej na prowadzeniu szkoleń w zakresie środków ochrony roślin, o których mowa w art. 67 ust. 2, obejmujące:

- 1) warunki organizacyjno-techniczne prowadzenia poszczególnych rodzajów szkoleń w zakresie środków ochrony roślin,
- 2) kwalifikacje wymagane od osób prowadzących poszczególne rodzaje szkoleń w zakresie środków ochrony roślin, z uwzględnieniem programu szkolenia dla osób prowadzących szkolenia w zakresie integrowanej produkcji roślin,
- 3) programy poszczególnych rodzajów szkoleń podstawowych i uzupełniających w zakresie środków ochrony roślin, uwzględniające, w przypadku szkoleń w zakresie:

- a) stosowania środków ochrony roślin – sposób stosowania tych środków,
 - b) badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin – rodzaje tego sprzętu,
- 4) maksymalną liczbę osób w grupie, dla jakiej prowadzi się szkolenia w zakresie środków ochrony roślin,
 - 5) zakres i sposób dokumentowania prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin,
 - 6) zakres danych przekazywanych wojewódzkiemu inspektorowi oraz termin przekazywania tych informacji,
 - 7) wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie środków ochrony roślin
- mając na względzie zapewnienie prawidłowego przebiegu szkoleń w zakresie środków ochrony roślin oraz zakres tych szkoleń.

Rozdział 8

Gromadzenie informacji o zatruciach środkami ochrony roślin

Art. 73. Urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa gromadzi informacje o zatruciach ludzi środkami ochrony roślin.

Art. 74. Minister właściwy do spraw rolnictwa udostępnia informacje dotyczące środków ograniczających ryzyko związane ze stosowaniem środków ochrony roślin dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Rozdział 9

Opłaty sankcyjne i przepisy karne

Art. 75. 1. Podmiot, który:

- 1) prowadzi reklamę środka ochrony roślin w sposób niezgodny

z art. 66 rozporządzenia nr 1107/2009 – wnosi na rachunek wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę opłatę sankcyjną w wysokości od 5 000 zł do 500 000 zł, stosownie do przeciętnego kosztu emisji, publikacji lub dystrybucji takiej reklamy;

- 2) wprowadza do obrotu środek ochrony roślin, bez wymaganego zezwolenia na jego wprowadzanie do obrotu lub pozwolenia na handel równoległy – wnosi na rachunek wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę tego podmiotu opłatę sankcyjną w wysokości stanowiącej 200% kwoty wartości sprzedanych środków ochrony roślin według ceny ich sprzedaży, zgodnie z wystawionym dokumentem sprzedaży.

2. W przypadku gdy nie jest możliwe uzyskanie dokumentów sprzedaży środków ochrony roślin, przy określaniu wysokości opłaty sankcyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, przyjmuje się, że wartość 1 kilograma lub 1 litra wprowadzonego do obrotu środka ochrony roślin wynosi 1000 zł.

3. Opłatę sankcyjną, o której mowa w ust. 1, określa, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę podmiotu.

4. Opłata sankcyjna stanowi dochód budżetu państwa i jest uiszczana na rachunek właściwego wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja określająca tę opłatę stała się ostateczna.

5. Opłaty sankcyjnej nie określa się, jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym popełniono czyn stanowiący podstawę określenia tej opłaty, upłynęło 5 lat.

6. Określonej opłaty sankcyjnej nie pobiera się po upływie 5 lat od dnia wydania ostatecznej decyzji o jej określeniu.

7. Bieg przedawnienia, o którym mowa w ust. 6, przerywa się przez zastosowanie środka egzekucyjnego, o którym podmiot został powiadomiony.

8. Po przerwaniu biegu terminu przedawnienia, biegnie on na nowo od dnia następującego po dniu, w którym zastosowano środek egzekucyjny.

9. Od nieuiszczonych w terminie opłat sankcyjnych pobiera się odsetki za zwłokę w wysokości i na zasadach obowiązujących dla zaległości podatkowych.

10. Egzekucja określonych opłat sankcyjnych wraz z odsetkami za zwłokę następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 76. 1. Kto:

- 1) wykonuje doświadczenia lub testy prowadzone do celów badań lub rozwoju, wiążące się z uwalnianiem do środowiska środków ochrony roślin, o których mowa w art. 54 rozporządzenia nr 1107/2009, bez wymaganego pozwolenia na prowadzenie badań lub niezgodnie z warunkami określonymi w tym pozwoleniu, lub
- 2) wprowadza do obrotu środek ochrony roślin w opakowaniu jednostkowym niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 21, lub
- 3) wprowadza do obrotu materiał siewny zaprawiony środkiem ochrony roślin niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 22, lub
- 4) wprowadza do obrotu lub stosuje środek ochrony roślin po upływie terminu ważności, lub niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 24, lub
- 5) wykonując działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu:
 - a) będąc zobowiązanym do zapewnienia, że osoby dokonujące zbycia tych środków ich ostatecznemu nabywcy spełniają warunki określone w art. 25 ust. 3 pkt 1 lit. a lub b, nie zapewnia wykonania tego obowiązku, lub
 - b) będąc zobowiązanym do zapewnienia, w przypadku zbycia środków ochrony roślin nabywcy innemu niż ostateczny nabywca, obecności osoby, o której mowa w art. 25 ust. 3 pkt 2, nie zapewnia wykonania tego obowiązku, lub

- c) nie przechowuje środków ochrony roślin, którym upłynął termin ważności, lub z innych powodów nieprzeznaczonych do zbycia, w wydzielonym i odpowiednio oznaczonym miejscu, lub
 - d) w przypadku składania oferty zawarcia umowy na odległość, w rozumieniu przepisów o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, dotyczącej zbycia środka ochrony roślin, nie umieszcza w ofercie zbycia tego środka informacji, o których mowa w art. 25 ust. 3 pkt 5, lub
- 6) zbywa środek ochrony roślin przeznaczony dla użytkowników profesjonalnych osobie, która nie spełnia wymagań określonych w art. 28, lub
 - 7) nie informuje wojewódzkiego inspektora o zamiarze wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej środka ochrony roślin, o którym mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, w sposób określony w art. 30 lub w art. 89, lub
 - 8) nie informuje wojewódzkiego inspektora o produkcji lub o zamiarze produkcji środka ochrony roślin, o którym mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, w sposób określony w art. 30 lub w art. 89, lub
 - 9) nie spełnia określonego w art. 30 ust. 5 lub ust. 9, lub w art. 89 obowiązku wyprowadzenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej środka ochrony roślin, o którym mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, lub
 - 10) nie informuje wojewódzkiego inspektora o nabyciu środków ochrony roślin, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, przed jego wyprowadzeniem z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w sposób określony w art. 30 ust. 13 lub 14 lub w art. 89, lub

- 11) zbywa środek ochrony roślin lub składa ofertę zbycia takiego środka osobie, której zachowanie wskazuje, że znajduje się w stanie nietrzeźwości, lub osobie niepełnoletniej, lub
- 12) zbywa środek ochrony roślin lub składa ofertę zbycia takiego środka w opakowaniu zastępczym, lub
- 13) zbywa środek ochrony roślin przeznaczony dla użytkownika profesjonalnego lub składa ofertę zbycia takiego środka w pomieszczeniu, w którym jest prowadzona sprzedaż żywności lub pasz, lub
- 14) zbywa środek ochrony roślin przeznaczony dla użytkownika nieprofesjonalnego lub składa ofertę zbycia takiego środka w pomieszczeniu, w którym jest prowadzona sprzedaż żywności lub pasz, który nie jest przechowywany pod zamknięciem w sposób zapewniający brak jego kontaktu z żywnością lub paszami, lub
- 15) zbywa środek ochrony roślin lub składa ofertę zbycia takiego środka przy zastosowaniu automatu, samoobsługi lub sprzedaży dokonywanej poza punktem stałej lokalizacji, lub
- 16) podaje informacje niezgodne z zawartymi w etykiecie wymaganiami, o których mowa w art. 31 pkt 1 – 3, pkt 4 lit. a – d lub lit. f – h rozporządzenia nr 1107/2009, lub
- 17) wprowadza do obrotu materiał siewny zaprawiony środkiem ochrony roślin niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 49 ust. 1 lub 4 rozporządzenia nr 1107/2009, lub
- 18) wykonuje zabiegi ochrony roślin z zastosowaniem środka ochrony roślin, który nie może być stosowany zgodnie z przepisami ustawy lub rozporządzenia nr 1107/2009, lub
- 19) stosuje środek ochrony roślin niezgodnie z zawartymi w etykiecie wymaganiami, o których mowa w art. 31 ust. 1 – 3, pkt 4 lit. a – d lub lit. f – h rozporządzenia nr 1107/2009, lub

- 20) stosuje środek ochrony roślin w sposób stwarzający zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt lub dla środowiska, w szczególności nie uwzględniając:
- a) możliwości zniesienia środków ochrony roślin na obszary lub obiekty niebędące celem zabiegu, lub
 - b) okresu, w którym ludzie będą przebywać na obszarze objętym zabiegiem, lub
 - c) minimalnych odległości stosowania środków ochrony roślin od określonych miejsc lub obiektów, lub
 - d) warunków atmosferycznych podczas stosowania środków ochrony roślin, lub
 - e) minimalnej powierzchni stosowania środków ochrony roślin, w przypadku stosowania tych środków przy użyciu sprzętu agrolotniczego, lub
 - f) minimalnej odległości od zbiorników lub cieków wodnych, lub
 - g) wymogów bezpieczeństwa przy stosowaniu lub przechowywaniu środków ochrony roślin, lub
 - h) uwarunkowań przy stosowaniu środków ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego, lub
- 21) przechowuje lub unieszkodliwia środek ochrony roślin w sposób stwarzający zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt lub dla środowiska, lub
- 22) używa lub unieszkodliwia opakowania jednostkowe środka ochrony roślin w sposób stwarzający zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt lub dla środowiska, lub
- 23) stosuje na terenach placów zabaw, żłobków, przedszkoli, szkół podstawowych, szpitali, stref ochronnych „A” wydzielonych na obszarach uzdrowisk lub obszarach ochrony uzdrowiskowej w rozumieniu przepisów o lecznictwie uzdrowiskowym,

uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej środki ochrony roślin, których stosowanie na tych terenach jest zabronione, lub

- 24) będąc obowiązany do prowadzenia i przechowywania dokumentacji, o której mowa w art. 67 rozporządzenia nr 1107/2009, nie prowadzi lub nie przechowuje tej dokumentacji zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 67 tego rozporządzenia lub zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 25 ust. 3 pkt 4 lub w art. 37, lub
- 25) będąc profesjonalnym użytkownikiem środków ochrony roślin nie stosuje integrowanej ochrony roślin, lub
- 26) będąc profesjonalnym użytkownikiem środków ochrony roślin nie prowadzi dokumentacji wskazującej sposób realizacji wymagań integrowanej ochrony roślin, lub
- 27) stosuje przy użyciu sprzętu agrolotniczego środki ochrony roślin, którego stosowanie przy użyciu tego sprzętu jest zabronione, lub
- 28) wykonuje zabieg z zastosowaniem środków ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego, nie informując o zamiarze jego wykonania wojewódzkiego inspektora zgodnie z art. 39, lub
- 29) wykonuje zabieg z zastosowaniem środków ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego, wbrew zakazowi wykonania tego zabiegu, lub
- 30) będąc profesjonalnym użytkownikiem środków ochrony roślin, stosuje te środki, nie spełniając wymagań określonych w art. 41, lub
- 31) świadczy usługi doradcze, o których mowa w art. 42, nie spełniając wymagań określonych w art. 42, lub
- 32) stosuje środek ochrony roślin sprzętem przeznaczonym do stosowania środków ochrony roślin niesprawnym technicznie lub nieskalibrowanym lub uchyla się od obowiązku poddawania tego sprzętu badaniom w celu potwierdzenia sprawności technicznej, lub

- 33) stosuje materiał siewny zaprawiony środkiem ochrony roślin do innych celów niż siew lub sadzenie, lub
 - 34) prowadzi badania skuteczności działania środka ochrony roślin bez wymaganego upoważnienia lub nie będąc przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej wykonuje działalność w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, o której mowa w art. 52, lub działalność polegającą na prowadzeniu szkoleń w zakresie środków ochrony roślin, o której mowa w art. 70, bez wymaganego wpisu do rejestru, lub
 - 35) posługuje się certyfikatem poświadczającym stosowanie integrowanej produkcji roślin w przypadku roślin, przy uprawie których nie były spełniane wymagania integrowanej produkcji roślin, lub
 - 36) posługuje się nieważnym certyfikatem poświadczającym stosowanie integrowanej produkcji roślin, lub
 - 37) wykonuje działalność w zakresie certyfikacji integrowanej produkcji roślin, o której mowa w art. 58, bez wymaganego upoważnienia, lub
 - 38) zaleca wykonywanie zabiegów ochrony roślin w sposób niezgodny z przepisami ustawy lub rozporządzenia nr 1107/2009, lub
 - 39) nie przechowuje ewidencji zabiegów z zastosowaniem środków ochrony roślin w terminie określonym w art. 92, lub
 - 40) wykonuje czynności określone odpowiednio w art. 25 ust. 3 pkt 1 i pkt 2, w art. 41 lub w art. 42, wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 66 ust. 1
- podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 848, z późn. zm.⁴⁾).

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 77. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849, z późn. zm.⁵⁾):

- 1) w art. 1 uchyla się pkt 2 i 3;
- 2) w art. 2:
 - a) uchyla się pkt 14 – 21,
 - b) pkt 22 i 23 otrzymują brzmienie:
 - „22) obrót – składanie ofert albo zawieranie umów sprzedaży lub innych umów mających na celu zbycie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
 - 23) posiadacz – osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, w których władaniu znajdują się grunty, rośliny, produkty roślinne lub przedmioty;”;
- 3) uchyla się art. 5;
- 4) w art. 8 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku wystąpienia lub podejrzenia wystąpienia organizmów kwarantannowych, wojewódzki inspektor, właściwy ze względu na miejsce wystąpienia organizmu kwarantannowego, może, w drodze decyzji, na koszt podmiotu:”;
- 5) uchyla się art. 37 – 77;
- 6) art. 78 otrzymuje brzmienie:

„Art. 78. Inspekcja realizuje zadania związane z nadzorem nad zdrowiem roślin, zapobieganiem zagrożeniom związanym z obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz nadzorem nad wytwarzaniem, oceną i obrotem materiałem siewnym, określone w ustawie, w przepisach o środkach

ochrony roślin, w przepisach o nasiennictwie i przepisach innych ustaw.”;

7) w art. 79 uchyla się pkt 10;

8) art. 80 otrzymuje brzmienie:

„Art. 80. Do zakresu działania Inspekcji w ramach nadzoru nad wprowadzaniem do obrotu i stosowaniem środków ochrony roślin należą w szczególności następujące urzędowe działania:

- 1) kontrola podmiotów prowadzących produkcję środków ochrony roślin w zakresie spełnienia wymagań określonych w przepisach o środkach ochrony roślin oraz w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającym dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1107/2009”;
- 2) upoważnianie podmiotów do prowadzenia badań skuteczności działania środków ochrony roślin oraz kontrola w zakresie spełniania wymagań dobrej praktyki doświadczalnej w rozumieniu art. 3 pkt 20 rozporządzenia nr 1107/2009;
- 3) wykonywanie obowiązków organu prowadzącego rejestr działalności regulowanej w zakresie wprowadzania do obrotu lub konfekcjonowania środków ochrony roślin, w tym kontrola podmiotów prowadzących działalność w tym zakresie;
- 4) kontrola składowania i przemieszczania środków ochrony roślin;

- 5) kontrola opakowań środków ochrony roślin znajdujących się w obrocie, w zakresie spełnienia wymagań określonych w przepisach o środkach ochrony roślin oraz w rozporządzeniu nr 1107/2009;
- 6) kontrola składu lub właściwości fizycznych, lub właściwości chemicznych środków ochrony roślin wprowadzonych do obrotu;
- 7) kontrola wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin;
- 8) kontrola reklamy środków ochrony roślin w zakresie określonym w rozporządzeniu nr 1107/2009;
- 9) kontrola stosowania środków ochrony roślin;
- 10) wykonywanie obowiązków organu prowadzącego rejestr działalności w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, w tym kontrola podmiotów prowadzących działalność w tym zakresie;
- 11) upoważnianie podmiotów do prowadzenia działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin, kontrola zgodności działalności tych podmiotów z przepisami dotyczącymi integrowanej produkcji roślin oraz wykonywanie działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin;
- 12) wykonywanie obowiązków organu prowadzącego rejestr działalności w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin, w tym kontrola podmiotów prowadzących działalność w tym zakresie;
- 13) monitorowanie zużycia środków ochrony roślin.”;

9) w art. 85 w pkt 7:

a) lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) przeprowadzania kontroli, w tym pobierania prób, oceny lub badań laboratoryjnych, roślin, produktów roślinnych, przedmiotów lub środków ochrony roślin,”

b) lit. c i d otrzymują brzmienie:

„c) przeprowadzania kontroli w zakresie prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin,

d) przeprowadzania kontroli w zakresie wymagań dobrej praktyki doświadczalnej w rozumieniu art. 3 pkt 20 rozporządzenia nr 1107/2009,”

c) uchyla się lit. e,

d) dodaje się lit. g w brzmieniu:

„g) przeprowadzania badań laboratoryjnych na obecność pozostałości środków ochrony roślin lub badań laboratoryjnych środków ochrony roślin, na potrzeby kontroli prowadzonej przez organy Inspekcji.”;

10) w art. 92 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) wstępu na wszystkie grunty, w tym leśne, oraz do wszelkich pomieszczeń, środków transportu i obiektów, w których są lub były uprawiane, wytwarzane, przewożone lub przechowywane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, a także środki ochrony roślin, materiał siewny i sprzęt przeznaczony do stosowania środków ochrony roślin, oraz na teren portów, przystani, lotnisk, stacji kolejowych, urzędów pocztowych, przejść granicznych, w celu przeprowadzenia kontroli wynikających z przepisów ustawy, z przepisów o środkach ochrony roślin i przepisów o nasiennictwie;

- 2) kontroli dokumentów, żądania pisemnych lub ustnych informacji, wyjaśnień oraz dostępu do wszelkich danych, w tym również prowadzonych w formie elektronicznej, mających związek z przedmiotem kontroli i dotyczących spraw ochrony roślin, środków ochrony roślin i nasiennictwa;”;
- 11) w art. 95:
- a) w ust. 1:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) dokonywać oględzin roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, materiału siewnego, środków ochrony roślin, sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, obiektów, pomieszczeń, środków przewozowych i innych rzeczy, w zakresie objętym kontrolą;”
 - dodaje się pkt 12 w brzmieniu:
 - „12) dokonać zakupu środka ochrony roślin, jeżeli jest to niezbędne do sprawdzenia prawidłowości prowadzenia działalności w zakresie wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin.”
- b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:
- „1b. Środek ochrony roślin nabyty w ramach zakupu, o którym mowa w ust. 1 pkt 12, podlega zwrotowi w toku kontroli, jeżeli jest w stanie nienaruszonym; należność za zwrócony produkt podlega zwrotowi.”
- c) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:
- „4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) sposób pobierania próbek środków ochrony roślin do badań laboratoryjnych ich składu lub właściwości fizycznych, lub właściwości chemicznych,

- 2) wzór protokołu pobrania próbek środków ochrony roślin,
 - 3) sposób zabezpieczenia próbek środków ochrony roślin,
 - 4) sposób postępowania z próbkami pobranymi do badań laboratoryjnych oraz pozostałościami po tych próbkach
 - mając na względzie zapewnienie wysokiej jakości badań laboratoryjnych i bezpieczeństwo osób prowadzących badania.
5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) sposób pobierania próbek do badań laboratoryjnych na obecność pozostałości środków ochrony roślin,
 - 2) wzór protokołu pobrania próbek do badań laboratoryjnych na obecność pozostałości środków ochrony roślin,
 - 3) sposób zabezpieczenia próbek pobranych do badań laboratoryjnych na obecność pozostałości środków ochrony roślin,
 - 4) sposób postępowania z próbkami pobranymi do badań laboratoryjnych na obecność pozostałości środków ochrony roślin oraz pozostałościami po tych próbkach
 - mając na względzie rodzaj materiału, z jakiego te próbki są pobierane oraz zapewnienie wiarygodności wyników badań laboratoryjnych na obecność pozostałości środków ochrony roślin.”;
- 12) po art. 95 dodaje się art. 95a i art. 95b w brzmieniu:
- „Art. 95a. 1. Badania laboratoryjne dotyczące składu lub właściwości fizycznych, lub właściwości chemicznych środka ochrony roślin wprowadzonego do obrotu, mogą być wykonywane, na potrzeby kontroli

prowadzonej przez organy Inspekcji, przez podmioty upoważnione na podstawie art. 85 pkt 7, jeżeli posiadają one certyfikat dobrej praktyki laboratoryjnej wydany na podstawie przepisów o substancjach chemicznych i ich mieszaninach lub uzyskany w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie.

2. Organy Inspekcji mogą przekazać podmiotowi, wykonującemu badania laboratoryjne na potrzeby kontroli, o której mowa w ust. 1, dane dotyczące tego środka niezbędne do przeprowadzenia tych badań.
3. Podmiot wykonujący badania laboratoryjne na potrzeby kontroli, o której mowa w ust. 1, nie może:
 - 1) wykorzystywać danych dotyczących środka ochrony roślin, otrzymanych od organów Inspekcji, w celach innych niż przeprowadzenie tych badań;
 - 2) przekazywać danych, o których mowa w pkt 1, innym podmiotom ani podawać ich do publicznej wiadomości.

Art. 95b. 1. Jeżeli analizy laboratoryjne przeprowadzone na potrzeby kontroli składu lub właściwości fizycznych, lub właściwości chemicznych środka ochrony roślin wprowadzonego do obrotu wykazały, że skład ten lub te właściwości zostały zmienione, kontrolowany podmiot jest obowiązany do uiszczenia opłaty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzenia tych analiz.

2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, określa, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę kontrolowanego podmiotu.

3. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód budżetu państwa i jest uiszczana na rachunek wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę kontrolowanego podmiotu w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja określająca tę opłatę stała się ostateczna.
4. Opłaty, o której mowa w ust. 1, nie określa się, jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym przeprowadzono analizy stanowiące podstawę określenia tej opłaty, upłynęło 5 lat.
5. Określonej opłaty, o której mowa w ust. 1, nie pobiera się po upływie 5 lat od dnia wydania ostatecznej decyzji o jej określeniu.
6. Bieg przedawnienia, o którym mowa w ust. 5, przerywa się przez zastosowanie środka egzekucyjnego, o którym podmiot został powiadomiony.
7. Po przerwaniu biegu terminu przedawnienia, biegnie on na nowo od dnia następującego po dniu, w którym zastosowano środek egzekucyjny.
8. Od nieuiszczonych w terminie opłat, o których mowa w ust. 1, pobiera się odsetki za zwłokę w wysokości i na zasadach obowiązujących dla zaległości podatkowych.
9. Egzekucja określonych opłat, o których mowa w ust. 1, wraz z odsetkami za zwłokę następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

13) w art. 107 w ust. 1 uchyla się pkt 3a i pkt 13 – 31;

14) w art. 108 w ust. 1 uchyla się pkt 1 i 2.

Art. 78. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635, z późn. zm.⁶⁾) w załączniku do ustawy wprowadza się następujące zmiany:

1) w części I:

a) w ust. 36 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

8) podmiotu wykonującego działalność na podstawie przepisów o środkach ochrony roślin w zakresie:		
a) wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu lub konfekcjonowania tych środków	1.135 zł	
b) potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin	220 zł	
c) prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin	616 zł	

b) po ust. 36 dodaje się ust. 36a – 36e w brzmieniu:

36a. Dokonanie wpisu do rejestru podmiotów niebędących przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, podmiotu wykonującego działalność na podstawie przepisów o środkach ochrony roślin w zakresie:		
1) potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin	220 zł	
2) prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin	616 zł	
36b. Decyzja w sprawie udzielenia upoważnienia do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin	5.000 zł	
36c. Zmiana zakresu udzielonego upoważnienia do prowadzenia badań skuteczności działania środków ochrony roślin	1.000 zł	
36d. Decyzja w sprawie udzielenia upoważnienia do opracowywania oceny lub uwag w rozumieniu przepisów o środkach ochrony roślin	1.000 zł	
36e. Zmiana zakresu udzielonego upoważnienia do opracowywania oceny lub uwag w rozumieniu przepisów o środkach ochrony roślin	500 zł	

2) w części II uchyla się ust. 16;

3) w części III uchyla się ust. 27.

Rozdział 11

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 79. 1. Zezwolenia wydane na podstawie art. 37 ust. 1, art. 49 ust. 1 i art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin oraz zezwolenia, o których mowa w art. 117 ust. 1 tej ustawy, stają się zezwoleniami na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Zezwolenia wydane na podstawie art. 47a ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin stają się pozwoleńiami na handel równoległy w rozumieniu niniejszej ustawy.

3. Decyzje wydane na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin stają się pozwoleńiami na prowadzenie badań w rozumieniu niniejszej ustawy.

4. Do spraw, o których mowa w art. 80 ust. 5 rozporządzenia nr 1107/2009:

- 1) stosuje się przepisy dotychczasowe, z wyłączeniem art. 38 ust. 1 pkt 6, art. 44 ust. 3 pkt 2 i 3 i art. 45 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin;
- 2) stosuje się odpowiednio art. 9 niniejszej ustawy oraz art. 31 rozporządzenia nr 1107/2009.

5. W sprawach oceny wyników badań, informacji, danych, ocen oraz dokumentacji, o których mowa w art. 117 ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, przedkładanych w terminach określonych na podstawie art. 117 ust. 3 tej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe, z wyłączeniem art. 38 ust. 1 pkt 6 i art. 44 ust. 3 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin; z tym że w zakresie objętym art. 38 ust. 1 pkt 6 i art. 44 ust. 3 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin stosuje się odpowiednio art. 8 ust. 2 niniejszej ustawy.

6. Wykorzystanie wyników badań, informacji, danych oraz ocen dotyczących środka ochrony roślin dopuszczonego do obrotu na podstawie ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin oraz substancji aktywnej zawartej w tym środku, odbywa się na podstawie przepisów tej ustawy.

Art. 80. 1. Podmioty, które na podstawie przepisów dotychczasowych, zostały upoważnione do opracowywania ocen i raportów, stają się podmiotami upoważnionymi do opracowywania oceny lub uwag zgodnie z art. 10 niniejszej ustawy.

2. Rejestr podmiotów upoważnionych do opracowywania ocen i raportów, o którym mowa w art. 43a ust. 6 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, staje się rejestrem podmiotów upoważnionych do opracowywania oceny lub uwag, o którym mowa w art. 12 ust. 1 niniejszej ustawy.

Art. 81. Kadencja Komisji do Spraw Środków Ochrony Roślin utworzonej na podstawie ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin upływa z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 82. 1. Jednostki organizacyjne, które na podstawie przepisów dotychczasowych, zostały upoważnione do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin, stają się podmiotami upoważnionymi do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin zgodnie z art. 17 niniejszej ustawy.

2. Rejestr jednostek organizacyjnych upoważnionych do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin, o którym mowa w art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, staje się rejestrem podmiotów upoważnionych do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin, o którym mowa w art. 19 ust. 1 niniejszej ustawy.

Art. 83. 1. Środki ochrony roślin znajdujące się w obrocie w dniu 15 czerwca 2015 r., dla których w zezwoleniu na ich wprowadzanie do obrotu albo w pozwoleniu na handel równoległy nie wskazano kategorii użytkowników, o których mowa w art. 31 ust. 4 lit. d rozporządzenia nr 1107/2009, stają się środkami ochrony roślin przeznaczonymi do stosowania wyłącznie przez użytkowników profesjonalnych, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Środki ochrony roślin znajdujące się w obrocie w dniu 15 czerwca 2015 r., przeznaczone do stosowania wyłącznie w ogrodach przydomowych, działkowych lub na rośliny doniczkowe w pomieszczeniach stają się środkami ochrony roślin przeznaczonymi do stosowania przez użytkowników nieprofesjonalnych.

3. W przypadku gdy środki, o których mowa w ust. 1, zawierają również informację o przeznaczeniu do stosowania w ogródkach przydomowych, działkowych lub na

rośliny doniczkowe w pomieszczeniach, środki te mogą być stosowane w tym zakresie przez użytkowników nieprofesjonalnych.

4. Informację o środkach ochrony roślin, o których mowa w ust. 2 i 3, i zakresie ich stosowania przez użytkowników nieprofesjonalnych minister właściwy do spraw rolnictwa udostępnia na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa.

5. Do dnia 14 czerwca 2015 r. przepisy niniejszej ustawy dotyczące środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników nieprofesjonalnych stosuje się także do środków ochrony roślin przeznaczonych do stosowania wyłącznie w ogrodach przydomowych, działkowych lub na rośliny doniczkowe w pomieszczeniach.

Art. 84. Środki ochrony roślin, którym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedłużono termin ważności, na podstawie art. 62 ust. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, mogą znajdować się w obrocie do dnia upływu przedłużonego terminu ważności. Do spraw dotyczących przedłużania terminu ważności środka ochrony roślin, w których złożono wnioski o to przedłużenie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 85. Przedsiębiorców wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, wojewódzki inspektor wpisuje z urzędu do rejestru, o którym mowa w art. 25 ust. 1 niniejszej ustawy.

Art. 86. Producent środka ochrony roślin, który uzyskał zezwolenie na wprowadzanie danego środka ochrony roślin do obrotu i który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi działalność gospodarczą w zakresie zbywania środków ochrony roślin ostatecznemu nabywcy bez wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, traci prawo do prowadzenia tej działalności, jeżeli w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie złoży wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców, o którym mowa w art. 25 ust. 1 niniejszej ustawy.

Art. 87. Zakres wyłączenia, o którym mowa w art. 25 ust. 4 niniejszej ustawy, stosuje się także do środków ochrony roślin klasyfikowanych z uwzględnieniem art. 61 rozporządzenia nr 1272/2008.

Art. 88. Do dnia 25 listopada 2015 r. przepisy art. 28 oraz art. 76 ust. 1 pkt 6 niniejszej ustawy stosuje się wyłącznie do zbywania środków ochrony roślin klasyfikowanych z uwzględnieniem art. 61 rozporządzenia nr 1272/2008.

Art. 89. 1. Do środków ochrony roślin, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, wprowadzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 61 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

2. Podmiot, który rozpoczął produkcję środków ochrony roślin, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy jest obowiązany na piśmie poinformować o tym wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce produkcji w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Informacja, o której mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię, nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania albo nazwę oraz adres i siedzibę podmiotu prowadzącego produkcję środków ochrony roślin, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, z tym że w przypadku gdy podmiotem tym jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby – adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inny niż adres i miejsce zamieszkania;
- 2) nazwę produkowanych środków ochrony roślin i ich ilość;
- 3) miejsce produkcji środków ochrony roślin.

4. Do informacji, o której mowa w ust. 2, podmiot prowadzący produkcję środków ochrony roślin, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dołącza oświadczenie, że środki te nie zostaną wprowadzone do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z przeznaczeniem dla ostatecznego nabywcy tych środków i zostaną wyprowadzone z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Podmiot, który wyprodukował środki ochrony roślin, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, na terytorium Rzeczypospolitej

Polskiej, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jest obowiązany do ich wyprowadzenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem 2 lat od daty ich produkcji, a w przypadku gdy termin ich ważności jest krótszy niż 2 lata, przed upływem tego terminu.

6. W przypadku zbycia środków ochrony roślin, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, przed ich wyprowadzeniem z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obowiązki podmiotu, o którym mowa w ust. 2, przechodzą na podmiot, który nabył te środki ochrony roślin.

7. Wojewódzki inspektor prowadzi kontrolę podmiotów, o których mowa w ust. 2 i 6.

8. Podmiot, który nabył środki ochrony roślin, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009, przed ich wyprowadzeniem z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, informuje o tym wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce składowania tych środków, w terminie 14 dni od dnia ich nabycia.

9. Informacja, o której mowa w ust. 8, zawiera:

- 1) imię, nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania albo nazwę oraz adres i siedzibę podmiotu, który nabył środki ochrony roślin, z tym że w przypadku gdy podmiotem tym jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby – adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inny niż adres i miejsce zamieszkania;
- 2) termin nabycia środków ochrony roślin;
- 3) nazwę nabytych środków ochrony roślin i ich ilość;
- 4) miejsce składowania nabytych środków ochrony roślin.

Art. 90. Zakaz, o którym mowa w art. 36 ust. 1 niniejszej ustawy, stosuje się także do środków ochrony roślin klasyfikowanych z uwzględnieniem art. 61 rozporządzenia nr 1272/2008.

Art. 91. 1. Zakazu, o którym mowa w art. 36 ust. 4 niniejszej ustawy, nie stosuje się do środków ochrony dla roślin, dla których zostało wydane zezwolenie na dopuszczenie do obrotu albo zezwolenie na import równoległy, przed dniem wejścia w życie niniejszej

ustawy, przeznaczonych do stosowania w ogrodach przydomowych, działkowych lub na rośliny doniczkowe w pomieszczeniach.

2. Zakaz, o którym mowa w art. 36 ust. 4 niniejszej ustawy, stosuje się także do środków ochrony roślin klasyfikowanych z uwzględnieniem art. 61 rozporządzenia nr 1272/2008.

Art. 92. Ewidencję zabiegów środkami ochrony roślin, o której mowa w art. 71 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, przechowuje się co najmniej przez okres 2 lat od dnia wykonania ostatniego zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin ujętego w tej ewidencji.

Art. 93. Zakaz, o którym mowa w art. 38 ust. 2 pkt 3 niniejszej ustawy, stosuje się także do środków ochrony roślin klasyfikowanych z uwzględnieniem art. 61 rozporządzenia nr 1272/2008.

Art. 94. W okresie 40 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do zabiegów środkami ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego nie stosuje się przepisów art. 39 i art. 76 ust. 1 pkt 28 i 29 niniejszej ustawy.

Art. 95. Do dnia 25 listopada 2015 r. przepisy art. 41 oraz art. 76 ust. 1 pkt 30 niniejszej ustawy w zakresie dotyczącym wykonywania zabiegów z zastosowaniem środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych stosuje się wyłącznie do zabiegów z zastosowaniem środków ochrony roślin w produkcji rolnej i leśnej.

Art. 96. Wyniki badań sprawności technicznej opryskiwaczy ciągnikowych i samobieżnych polowych lub sadowniczych przeprowadzonych przed dniem 1 stycznia 2014 r. na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność przez okres 3 lat od dnia przeprowadzenia tych badań.

Art. 97. 1. Jednostki organizacyjne upoważnione do przeprowadzenia badań sprawności technicznej opryskiwaczy ciągnikowych i samobieżnych polowych lub sadowniczych na podstawie art. 76 ust. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin przed dniem 1 stycznia 2014 r. wojewódzki inspektor wpisuje z dniem 1 stycznia 2014 r. z urzędu odpowiednio do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1 albo art. 52 ust. 1 niniejszej ustawy.

2. Wojewódzki inspektor potwierdza dokonanie wpisu, o którym mowa w ust. 1, poprzez wydanie zaświadczenia, nie później niż w terminie 30 dni od dnia dokonania tego wpisu.

3. Jednostki organizacyjne upoważnione do przeprowadzenia badań sprawności technicznej opryskiwaczy ciągnikowych i samobieżnych polowych lub sadowniczych na podstawie art. 76 ust. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin przed dniem 1 stycznia 2014 r., są obowiązane do przekazania informacji w zakresie numeru REGON wojewódzkiemu inspektorowi prowadzącemu rejestr, o którym mowa w art. 49 ust. 1 albo art. 52 ust. 1 niniejszej ustawy, w terminie do dnia 1 stycznia 2014 r.

4. W sprawach dotyczących upoważniania do przeprowadzania badań sprawności technicznej opryskiwaczy ciągnikowych i samobieżnych polowych lub sadowniczych, wszczętych i niezakończonych przed dniem 1 stycznia 2014 r., opłaty są pobierane na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 98. Podmiot, który uzyskał upoważnienie do prowadzenia działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin, o którym mowa w art. 58 ust. 1 niniejszej ustawy, przed dniem 1 stycznia 2014 r., może rozpocząć działalność w tym zakresie, z dniem 1 stycznia 2014 r.

Art. 99. 1. Jednostki organizacyjne prowadzące szkolenia w zakresie badań opryskiwaczy ciągnikowych i samobieżnych polowych lub sadowniczych i potwierdzania sprawności technicznej tych opryskiwaczy w dniu 31 grudnia 2013 r. na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, wojewódzki inspektor wpisuje z dniem 1 stycznia 2014 r., odpowiednio do rejestru, o którym mowa w art. 67 ust. 1 albo art. 70 ust. 1 niniejszej ustawy.

2. Wojewódzki inspektor potwierdza dokonanie wpisu, o którym mowa w ust. 1, poprzez wydanie zaświadczenia, nie później niż w terminie 30 dni od dnia dokonania tego wpisu.

3. Jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 1, są obowiązane do przekazania informacji w zakresie numeru REGON wojewódzkiemu inspektorowi prowadzącemu rejestr, o którym mowa w art. 67 ust. 1 albo art. 70 ust. 1 niniejszej ustawy, w terminie do dnia 1 stycznia 2014 r.

Art. 100. Osoby, które nabyły uprawnienia do prowadzenia badań sprawności technicznej opryskiwaczy ciągnikowych i samobieżnych polowych lub sadowniczych przed dniem 1 stycznia 2014 r., na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, są uprawnione do potwierdzania sprawności technicznej sprzętu naziemnego.

Art. 101. 1. Zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin, o których mowa w art. 64 ust. 4 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin:

- 1) stają się zaświadczeniami o ukończeniu szkolenia w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin w rozumieniu niniejszej ustawy;
- 2) zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

2. Zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin, o których mowa w art. 64 ust. 4 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, są równoważne zaświadczeniom o ukończeniu szkolenia podstawowego w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 102. 1. Zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie stosowania środków ochrony roślin, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 i w art. 74 pkt 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin:

- 1) stają się zaświadczeniami o ukończeniu szkolenia w zakresie stosowania środków ochrony roślin w rozumieniu niniejszej ustawy;
- 2) zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

2. Zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie stosowania środków ochrony roślin, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 i w art. 74 pkt 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, są równoważne z zaświadczeniami o ukończeniu szkolenia podstawowego w zakresie stosowania środków ochrony roślin w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 103. 1. Zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie integrowanej produkcji, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin:

- 1) stają się zaświadczeniami o ukończeniu szkolenia w zakresie integrowanej produkcji roślin w rozumieniu niniejszej ustawy;
- 2) zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

2. Zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie integrowanej produkcji, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, są równoważne z zaświadczeniami o ukończeniu szkolenia podstawowego w zakresie integrowanej produkcji roślin w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 104. Przedsiębiorców wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, oraz podmioty wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 75a ust. 1 tej ustawy, wojewódzki inspektor wpisuje z urzędu odpowiednio do rejestru, o którym mowa w art. 67 ust. 1 albo w art. 70 ust. 1 niniejszej ustawy.

Art. 105. Do dnia 25 listopada 2015 r. przepisy art. 66 ust. 1 pkt 2 niniejszej ustawy w zakresie dotyczącym stosowania środków ochrony roślin przez użytkownika profesjonalnego stosuje się wyłącznie do zabiegów z zastosowaniem środków ochrony roślin w produkcji rolnej i leśnej.

Art. 106. Certyfikaty poświadczające stosowanie integrowanej produkcji, wydane przed dniem 1 stycznia 2014 r., zachowują ważność przez okres 12 miesięcy od dnia ich wydania.

Art. 107. 1. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o przepisach o ochronie roślin lub ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, w odniesieniu do dopuszczania środków ochrony roślin do obrotu lub substancji aktywnej do stosowania w środkach ochrony roślin lub obrotu i stosowania środków ochrony roślin, należy przez to rozumieć przepisy niniejszej ustawy w zakresie, w jakim dotyczą tych spraw.

2. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o integrowanej ochronie w rozumieniu przepisów o ochronie roślin, z dniem 1 stycznia 2014 r. należy przez to rozumieć integrowaną ochronę roślin w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 108. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 5 ust. 7 pkt 1, art. 43a ust. 14 pkt 1, art. 75 ust. 8 oraz art. 76 ust. 7 i 8 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie

roślin zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 10 ust. 8, art. 48 ust. 5, art. 54, art. 57 ust. 9 i art. 72 niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez okres 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 109. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) przepisów art. 73 i art. 74, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.;
- 2) przepisów art. 42, art. 66 oraz art. 76 ust. 1 pkt 31 i 40, które wchodzi w życie z dniem 26 listopada 2013 r.;
- 3) przepisów:
 - a) art. 35 ust. 3, art. 37 ust. 2, art. 48 ust. 1 – 4, art. 49 – 53, art. 55, art. 56, art. 57 ust. 1 – 8, art. 60 – 62, art. 76 ust. 1 pkt 25, 26, 32 i 35 – 37,
 - b) art. 77:
 - pkt 1 w zakresie art. 1 pkt 3,
 - pkt 3,
 - pkt 5 w zakresie art. 76 i art. 77 ust. 1 i 2,
 - pkt 7,
 - pkt 9:
 - lit. b w zakresie art. 85 pkt 7 lit. c,
 - lit. c,
 - pkt 11:
 - lit. a tiret pierwsze,
 - lit. c,
 - pkt 13 w zakresie art. 107 ust. 1 pkt 3a, 30 i 31
 - które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.

- ¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin oraz ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej.

²⁾ Ustawa:

- 1) wykonuje przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1107/2009 (WE) z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 1, z późn. zm.);
- 2) wdraża postanowienia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 71).
- ³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 102, poz. 586 i Nr 227, poz. 1367.
- ⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 214, poz. 1344 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228, Nr 197, poz. 1307 i Nr 225, poz. 1466 oraz z 2011 r. Nr 217, poz. 1280, Nr 240, poz. 1431 i Nr 244, poz. 1454.
- ⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 20, poz. 106, Nr 31, poz. 206 i Nr 98, poz. 817, z 2010 r. Nr 47, poz. 278 oraz z 2011 r. Nr 54, poz. 278, Nr 63, poz. 322, Nr 106, poz. 622 i Nr 171, poz. 1016.
- ⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 64, poz. 427, Nr 124, poz. 859, Nr 127, poz. 880 i Nr 128, poz. 883, z 2008 r. Nr 44, poz. 262, Nr 63, poz. 394, Nr 182, poz. 1121, Nr 195, poz. 1198, Nr 216, poz. 1367 i Nr 220, poz. 1414, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 57, poz. 466 i Nr 72, poz. 619, z 2010 r. Nr 8, poz. 51, Nr 81, poz. 531, Nr 107, poz. 679 i Nr 167, poz. 1131 oraz z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 149, poz. 887, Nr 152, poz. 897, Nr 163, poz. 981, Nr 171, poz. 1016, Nr 207, poz. 1230, Nr 222, poz. 1321, Nr 227, poz. 1367 i Nr 232, poz. 1378.

UZASADNIENIE

Obecnie sprawy związane z dopuszczaniem do obrotu, obrotem, stosowaniem i kontrolą środków ochrony roślin są uregulowane w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849, z późn. zm.).

Ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin obejmuje swoim zakresem zagadnienia dotyczące:

- 1) ochrony roślin przed organizmami szkodliwymi – w tym zakresie przepisy tej ustawy stanowią implementację postanowień dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 169 z 10.07.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, t. 29, str. 258, z późn. zm.) oraz aktów prawa Unii Europejskiej wydanych w trybie przepisów tej dyrektywy;
- 2) dopuszczania środków ochrony roślin do obrotu oraz substancji aktywnych do stosowania w środkach ochrony roślin – w tym zakresie przepisy tej ustawy stanowią implementację postanowień dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 230 z 19.08.1991, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, t. 11, str. 332, z późn. zm.) oraz aktów prawa Unii Europejskiej wydanych w trybie przepisów tej dyrektywy;
- 3) zapobiegania zagrożeniom dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska, które mogą powstać w wyniku obrotu i stosowania środków ochrony roślin – zagadnienia te nie były przedmiotem regulacji aktów prawa Unii Europejskiej;
- 4) organizacji Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Konieczność opracowania projektu ustawy o środkach ochrony roślin wynika z obowiązku:

- 1) wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 1);

- 2) wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 71).

Wprowadzenie powyższych regulacji w zakresie środków ochrony roślin wymaga odrębnego uregulowania w przepisach krajowych zagadnień dotyczących środków ochrony roślin oraz zagadnień dotyczących ochrony roślin przed organizmami szkodliwymi. Wynika to zarówno z odmienności tych zagadnień, jak i obszerności obu materii.

W związku z powyższym te obszary tematyczne będą regulowane w oddzielnych ustawach, tj. w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin oraz projektowanej ustawie o środkach ochrony roślin, która będzie zawierać przepisy kompetencyjne umożliwiające wykonanie postanowień rozporządzenia nr 1107/2009 oraz wdrażać postanowienia dyrektywy 2009/128/WE, a także określać warunki prowadzenia integrowanej produkcji roślin.

Projektowana ustawa o środkach ochrony roślin będzie regulować zagadnienia dotyczące zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków oraz zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu oraz zasady wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin, potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, prowadzenia integrowanej produkcji roślin, prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin i gromadzenia informacji o zatruciach środkami ochrony roślin.

Art. 1 określa zakres przedmiotowy projektowanej ustawy uwzględniający zagadnienia, które wynikają z wykonania przepisów rozporządzenia nr 1107/2009 oraz zagadnienia, które mają na celu wdrożenie dyrektywy 2009/128/WE.

Art. 2 zawiera definicje pojęć wykorzystywanych w projektowanej ustawie. W słowniczku projektowanej ustawy uwzględniono określenia zdefiniowane w rozporządzeniu nr 1107/2009 poprzez odesłanie do definicji terminów wykorzystywanych w przepisach projektowanej ustawy oraz określenia umożliwiające wdrożenie dyrektywy 2009/128/WE, a także inne określenia umożliwiające jednolite rozumienie pojęć używanych w projektowanej ustawie.

Art. 3 określa, zgodnie z art. 75 rozporządzenia nr 1107/2009, organ właściwy w zakresie wypełniania obowiązków określonych w tym rozporządzeniu oraz organ właściwy do współpracy z Komisją Europejską i innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej w zakresie obowiązków wynikających z postanowień dyrektywy 2009/128/WE.

Rozporządzenie nr 1107/2009 wprowadza znaczące modyfikacje w zakresie systemu rejestracji środków ochrony roślin. Dotyczy to przede wszystkim następujących zagadnień:

- 1) ustanowienia trzech stref współpracy w zakresie rejestracji środków ochrony roślin i wprowadzenia podziału pracy pomiędzy państwami członkowskimi w ramach danej strefy współpracy oraz pomiędzy tymi strefami (Polska w ramach strefy centralnej będzie współpracować z Belgią, Czechami, Niemcami, Irlandią, Luksemburgiem, Węgrami, Holandią, Austrią, Rumunią, Słowenią, Słowacją i Wielką Brytanią);
- 2) wprowadzenia mechanizmu wzajemnego uznawania zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu pomiędzy państwami członkowskimi;
- 3) określenia lub zmiany zakresu wymaganej dokumentacji dotyczącej środków ochrony roślin, substancji czynnych, sejfnerów, synergetyków i składników obojętnych oraz zasad ich oceny.

Zgodnie z obowiązującą ustawą z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin organem właściwym w sprawach dopuszczania środków ochrony roślin do obrotu jest minister właściwy do spraw rolnictwa. Projektowana ustawa utrzymuje kompetencje ministra właściwego do spraw rolnictwa w tym zakresie. Tym samym minister właściwy do spraw rolnictwa będzie organem właściwym w zakresie kontaktów z wnioskodawcami oraz zapewni koordynację współpracy z państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Komisją Europejską i Europejskim Urzędem do spraw Bezpieczeństwa Żywności w ww. zakresie.

Minister właściwy do spraw rolnictwa będzie również organem właściwym do współpracy z Komisją Europejską i innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej w zakresie obowiązków wynikających z postanowień dyrektywy 2009/128/WE, nienależących do właściwości innych organów administracji publicznej lub jednostek organizacyjnych.

Proponuje się, aby Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa był organem właściwym do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o wdrożeniu systemu kontroli sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin. Zgodnie z art. 8 ust. 6 dyrektywy 2009/128/WE państwa członkowskie zostały bowiem zobligowane do wyznaczenia organów odpowiedzialnych za wdrożenie systemów kontroli tego sprzętu i przekazywania Komisji Europejskiej informacji w tym zakresie. Ponadto określono, że wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, który sprawuje kontrolę w zakresie wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin, będzie organem właściwym, o którym mowa w art. 67 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009.

Art. 4 określa, w jakim języku powinny być składane wnioski w sprawach zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków oraz w sprawach zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu, zezwoleń na handel równoległy i zezwoleń na prowadzenie badań oraz dokumentacja dołączana do tych wniosków.

Biorąc pod uwagę, że zgodnie z regulacjami zawartymi w rozdziale II rozporządzenia nr 1107/2009 procedura zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków odbywa się w ramach współdziałania państw członkowskich Unii Europejskiej, Europejskiego Urzędu do spraw Bezpieczeństwa Żywności oraz Komisji Europejskiej, w projektowanej ustawie przewidziano, że w celu zapewnienia sprawnej współpracy, zarówno wnioski, jak i dokumentację w tym zakresie należy przedłożyć w języku angielskim.

Natomiast, mając na względzie art. 33 ust. 5 rozporządzenia nr 1107/2009, który dopuszcza możliwość składania wniosków w sprawach środków ochrony roślin w językach narodowych lub urzędowych danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w projektowanej ustawie określono, że wnioski te będą składane w języku polskim.

Jednocześnie z uwagi na fakt, że wnioski o wydanie zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu są składane do kilku państw w ramach tej samej strefy, określono, zgodnie z wytycznymi Komisji Europejskiej, że dokumentacja dołączana do tych wniosków będzie przedkładana przynajmniej w języku angielskim, z wyłączeniem sytuacji, gdy wniosek o wydanie zezwolenia będzie dotyczyć

wprowadzania środka ochrony roślin do obrotu wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W takim przypadku dokumentacja dołączana do wniosku może być sporządzana jedynie w języku polskim. Natomiast w związku z tym, że wydawanie pozwoleń na handel równoległy i pozwoleń na prowadzenie badań, nie jest objęte oceną strefową w projektowanej ustawie umożliwia się składanie dokumentacji dotyczącej wniosków o wydanie tych pozwoleń w języku polskim lub angielskim.

Ponadto określono, w jakim języku mają być przedkładane sprawozdania w ramach wzajemnego uznawania zezwoleń. Z uwagi na fakt, że sprawozdania te, zgodnie z art. 42 ust. 3 rozporządzenia nr 1107/2009, mogą być sporządzone w języku narodowym państwa członkowskiego Unii Europejskiej, co spowodowałoby konieczność tłumaczenia sprawozdań przez organ wydający zezwolenia na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu, przewidziano, że powinny być one przedkładane w języku polskim lub angielskim.

Biorąc pod uwagę, że etykieta umieszczana na opakowaniu środka ochrony roślin wprowadzanego do obrotu, jest sporządzana w języku polskim, projekt ustawy przewiduje, że dołączany do wniosku projekt etykiety także powinien być przedkładany w języku polskim.

Określono również, że upoważnienie do korzystania z danych chronionych potrzebnych do udzielenia zezwolenia na wprowadzanie do obrotu środka ochrony roślin lub zatwierdzenia substancji czynnej, synergetyku, sejfnera lub składnika obojętnego powinno być przedkładane w języku polskim, aby uniknąć wątpliwości, jakie mogą powstać w przypadku złożenia tego dokumentu w innym języku niż język urzędowy Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 5 przewiduje możliwość określenia krajowych środków ograniczających ryzyko, wynikających ze specyficznych warunków gospodarczych, środowiskowych lub społecznych Rzeczypospolitej Polskiej. Środki te będą uwzględniane przy rozpatrywaniu wniosków o wydanie zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu. Zgodnie bowiem z art. 36 ust. 3 rozporządzenia nr 1107/2009 możliwe jest nałożenie odpowiednich warunków w odniesieniu do wymogów, o których mowa w art. 31 ust. 3 i 4 tego rozporządzenia, oraz innych środków ograniczających ryzyko wynikających z określonych warunków stosowania.

Na podstawie przepisów art. 5 ust. 2 projektowanej ustawy będą mogły być także

przyjmowane regulacje prawne służące ograniczaniu ryzyka stosowania środków ochrony roślin przez nieprofesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin. Do przyjmowania takich rozwiązań obligują państwa członkowskie postanowienia art. 13 ust. 2 dyrektywy 2009/128/WE.

Art. 6 stanowi wykonanie art. 51 ust. 8 rozporządzenia nr 1107/2009 w zakresie określenia wykazu zastosowań małoobszarowych dla środków ochrony roślin. Mając na względzie, że asortyment dostępnych na rynku środków ochrony roślin nie zapewnia możliwości ochrony roślin uprawianych na stosunkowo niewielkiej powierzchni kraju oraz zwalczania organizmów szkodliwych, które nie występują powszechnie na roślinach powszechnie uprawianych, przepisy art. 51 rozporządzenia nr 1107/2009 przewidują uproszczoną procedurę rozszerzenia zakresu zezwoleń na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu na zastosowania małoobszarowe. W rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 2 tego artykułu zostaną wymienione rośliny lub produkty roślinne uzyskane z tych roślin, które nie występują powszechnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz rośliny lub produkty roślinne uzyskane z tych roślin, które powszechnie występują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz organizmy dla nich szkodliwe, które nie występują na nich powszechnie.

Art. 7 reguluje tryb wydawania zezwoleń na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu w sytuacjach nadzwyczajnych, o których mowa w art. 53 rozporządzenia nr 1107/2009. Zaproponowane rozwiązania są oparte na obowiązujących przepisach w tym zakresie. Przepis ten reguluje zakres informacji, które powinny zostać zawarte we wniosku o wydanie takiego zezwolenia oraz dokumentów dołączanych do wniosku. Ma to na celu umożliwienie dokonania prawidłowej oceny tego wniosku. Ponadto przepis ten reguluje zakres informacji, jakie zawierać powinno zezwolenie na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu w sytuacjach nadzwyczajnych.

Art. 8 odnosi się do obowiązków państw członkowskich Unii Europejskiej, wynikających z zatwierdzania substancji czynnych; w przepisie tym uregulowano zasady przeglądu zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu, w przypadku pierwszego zatwierdzenia substancji czynnej lub przedłużenia zatwierdzenia substancji czynnej umożliwiające realizację tych obowiązków.

Art. 9 nawiązuje do przepisów rozdziału II i III rozporządzenia nr 1107/2009, które określają zasady zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków oraz zasady wydawania zezwoleń lub pozwoleń w zakresie środków ochrony roślin w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Jednym z elementów tych procedur jest opracowanie:

- 1) w przypadku zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków:
 - a) oceny, o której mowa w art. 11 ust. 2 rozporządzenia nr 1107/2009, w sytuacji, gdy Rzeczpospolita Polska jest państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy,
 - b) uwag do oceny, o której mowa w art. 11 ust. 2 rozporządzenia nr 1107/2009, w sytuacji, gdy państwem sprawozdawcą jest inne państwo członkowskie Unii Europejskiej;
- 2) w przypadku wydawania zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu:
 - a) oceny, o której mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009, w sytuacji, gdy Rzeczpospolita Polska jest państwem rozpatrującym wniosek o wydanie zezwolenia na wprowadzenie środka ochrony roślin do obrotu lub
 - b) uwag do oceny, o której mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009, w sytuacji, gdy państwem rozpatrującym wniosek jest inne państwo członkowskie Unii Europejskiej.

Ponadto, zgodnie z art. 7 ust. 2 oraz art. 35 akapit 2 rozporządzenia nr 1107/2009 możliwa jest również współpraca państw członkowskich Unii Europejskiej przy opracowaniu oceny, o której mowa odpowiednio w art. 11 ust. 2 i w art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009. W tym przypadku elementem procedury może być opracowanie częściowej oceny wynikającej z podziału pracy pomiędzy państwami członkowskimi.

W projekcie ustawy przewiduje się, że minister właściwy do spraw rolnictwa będzie mógł opracowywać ocenę, o której mowa w art. 11 ust. 2 i art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009, lub uwagi do tej oceny, samodzielnie lub z udziałem podmiotów upoważnionych do opracowywania tych ocen lub uwag, lub właściwego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 75 ust. 1 lub 2 rozporządzenia nr 1107/2009, w przypadku gdy będzie wymagana specjalistyczna

wiedza. Rozwiązanie to jest modyfikacją obowiązujących przepisów ustawy o ochronie roślin, która zakłada, że opracowanie ocen w zakresie środków ochrony roślin przez upoważnione podmioty jest obligatoryjne. Analogiczne rozwiązanie zastosowano w odniesieniu do organu opiniodawczo-doradczego działającego przy ministrze właściwym do spraw rolnictwa – Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin, której opinia również będzie miała charakter fakultatywny.

Ponadto z uwagi na fakt, że ocena, o której mowa w art. 11 ust. 2 i art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009, lub uwagi do tej oceny będą wykorzystywane przez inne państwa członkowskie Unii Europejskiej, w projektowanej ustawie określono, że mogą one być sporządzane również w języku angielskim. W sytuacji, gdy wniosek o wydanie zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu będzie dotyczyć jego wprowadzania wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wówczas, na wniosek podmiotu występującego o wydanie tego zezwolenia, ocena będzie mogła być sporządzona wyłącznie w języku polskim.

Art. 10 – 12 regulują zasady upoważniania podmiotów do opracowywania oceny, o której mowa w art. 11 ust. 2 rozporządzenia nr 1107/2009 lub w art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009, lub uwag do tej oceny. Proponowane rozwiązania opierają się na aktualnie obowiązujących zasadach w zakresie organu wydającego upoważnienia (minister właściwy do spraw rolnictwa) oraz wymagań dla podmiotów ubiegających się o to upoważnienie.

Art. 13 dotyczy organizacji i zasad działania Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin działającej jako organ opiniodawczo-doradczy przy ministrze właściwym do spraw rolnictwa.

Zasady funkcjonowania Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin opierają się na dotychczasowych regulacjach, z jednoczesnym wprowadzeniem niezbędnych zmian. Do zadań tej Komisji tak jak dotychczas należeć będzie opiniowanie spraw dotyczących środków ochrony roślin wnioskowanych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa oraz spraw wymagających szczególnej analizy (sprawy wątpliwe, sporne, interdyscyplinarne). Wprowadzono także przepisy wykluczające konflikt interesów poprzez ograniczenie udziału w Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin osób mających związek z producentami lub posiadaczami zezwoleń lub pozwoleń, co może mieć wpływ na treść wydawanej opinii. Jednocześnie wyłącza się z udziału w pracach

Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin osoby biorące udział w opracowywaniu opinii i uwag, tak aby osoby te nie opiniowały ponownie wyników swojej pracy.

Wprowadzono także wymóg zwracania ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa dokumentacji stanowiącej podstawę do opracowania opinii przez członków Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin, którzy zostali odwołani przez ministra właściwego do spraw rolnictwa lub którym kadencja upłynęła.

Art. 14 reguluje zasady przekazywania uprawnień i obowiązków wynikających z zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu innemu podmiotowi. Proponowane rozwiązania opierają się na aktualnie obowiązujących uregulowaniach.

Art. 15 wprowadza na podstawie przepisu art. 74 rozporządzenia nr 1107/2009 zasadę, że czynności w zakresie zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków oraz czynności w zakresie zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu, pozwoleń na handel równoległy oraz pozwoleń na prowadzenie badań związanych z uwalnianiem do środowiska środka ochrony roślin na zasadach określonych w art. 54 tego rozporządzenia nr 1107/2009, będą, tak jak obecnie, odpłatne. Opłaty te będą pobierane przez podmiot, który będzie daną czynność wykonywał: ministra właściwego do spraw rolnictwa lub podmioty upoważnione na podstawie art. 10 projektowanej ustawy lub przez właściwy organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 75 ust. 1 lub 2 rozporządzenia nr 1107/2009. Wysokość tych opłat oraz sposób ich uiszczania i potwierdzania uiszczenia zostaną szczegółowo określone, w drodze rozporządzenia, ministra właściwego do spraw rolnictwa, mając na uwadze zasady wskazane w art. 74 ust. 2 rozporządzenia nr 1107/2009. W porównaniu do obecnie obowiązujących przepisów przewiduje się określenie jednolitych opłat dla wszystkich podmiotów, które będą uwzględniały rzeczywiste koszty wykonania poszczególnych czynności. Jednakże przepis nie będzie dotyczył opłat za wykonanie czynności przez właściwy organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, gdyż wówczas będą obowiązywały opłaty ustalone w tym państwie.

Art. 16 wykonuje postanowienia art. 57 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009, który nakłada na państwa członkowskie Unii Europejskiej obowiązek udostępniania publicznie w formie elektronicznej informacji dotyczących środków ochrony roślin

dopuszczonych do obrotu oraz środków ochrony roślin wycofanych z obrotu. Zadania w tym zakresie będzie wykonywał minister właściwy do spraw rolnictwa. Informacje te, tak jak obecnie, będą udostępniane na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 17 – 20 regulują zasady upoważniania podmiotów do prowadzenia badań skuteczności działania środków ochrony roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Badania skuteczności działania środków ochrony powinny być prowadzone zgodnie z dobrą praktyką doświadczalną, o której mowa w art. 3 pkt 20 rozporządzenia nr 1107/2009. Proponowane rozwiązania opierają się na aktualnie obowiązujących zasadach zarówno w zakresie organu wydającego upoważnienia (Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa), jak i wymagań, które powinny spełniać podmioty ubiegające się o upoważnienie do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin.

Zgodnie z art. 3 pkt 20 rozporządzenia nr 1107/2009 dobra praktyka doświadczalna oznacza praktykę w oparciu o zalecenia znajdujące się w wytycznych Europejskiej i Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin (EPPO) nr 181 i 152. W wytycznej nr 181 zostały określone kryteria dla podmiotów prowadzących badania skuteczności działania środków ochrony roślin, które obejmują m.in. status podmiotów, ich strukturę organizacyjną, wyposażenie w budynki oraz sprzęt niezbędny do prowadzenia badań. Wytyczna nr 181 określa również wymagania dotyczące sposobu dokumentowania prowadzenia badań skuteczności działania środków ochrony roślin. Wytyczna nr 152 określa sposób planowania i oceny badań skuteczności działania środków ochrony roślin.

Art. 21 zawiera regulacje mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa użytkowników środków ochrony roślin. Zezwolenie na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu określa wymagania, jakie musi spełniać jego opakowanie, aby uniknąć ryzyka uszkodzenia opakowania w wyniku kontaktu ze środkiem ochrony roślin lub ewentualnej zmiany właściwości tego środka pod wpływem substancji, z których zostało wytworzone opakowanie. Szczelnie zamknięte, nienaruszone opakowanie środka ochrony roślin gwarantuje nabywcy, że preparat ten nie był podrabiany oraz że nie została zmieniona w żaden sposób zawartość opakowania.

Etykieta, w jaką zaopatruje się środek ochrony roślin powinna być zgodna z etykietą

zatwierdzoną w procesie wydawania zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu lub pozwolenia na handel równoległy lub zmiany tego zezwolenia lub pozwolenia. W przypadku zmiany zezwolenia lub pozwolenia dopuszcza się możliwość wyprzedzaży środków ochrony roślin wprowadzonych do obrotu przed tą zmianą.

Wymóg zaopatrzenia opakowań środków ochrony roślin w etykietę sporządzoną w języku polskim ma na celu zapewnienie uzyskania przez użytkownika takiego środka informacji niezbędnych do jego bezpiecznego zastosowania. Ponadto, zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 547/2011 z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów w zakresie etykietowania środków ochrony roślin (Dz. Urz. UE L 155 z 11.06.2011 r., str. 176) państwa członkowskie Unii Europejskiej mogą uzależnić wprowadzanie na rynek środków ochrony roślin na ich terytoria od użycia na etykietach tych produktów ich języka narodowego lub języków narodowych.

Wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu w opakowaniach spełniających wymagania określone w zezwoleniu na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu lub pozwoleniu na handel równoległy ma na względzie zapewnienie, że środek ten nie zmieni swoich właściwości w trakcie prawidłowego przechowywania, a także ogranicza ryzyko ewentualnego uszkodzenia opakowania, pod warunkiem właściwego postępowania ze środkiem ochrony roślin.

Art. 22 przewiduje, że informacje, o których mowa w art. 49 ust. 4 rozporządzenia nr 1107/2009, umieszczone na opakowaniu wprowadzanego do obrotu materiału siewnego zaprawionego środkiem ochrony roślin, powinny być sporządzone przynajmniej w języku polskim.

Zgodnie z art. 49 ust. 4 rozporządzenia nr 1107/2009 etykiety i dokumenty towarzyszące zaprawionym nasionom zawierają nazwę środka ochrony roślin, który został użyty do zaprawienia nasion, nazwę (nazwy) substancji czynnej (czynnych) zawartej (zawartych) w tym środku, standardowe zwroty informujące o środkach ostrożności przewidziane w dyrektywie 1999/45/WE oraz – w stosownych przypadkach – środki ograniczania ryzyka określone w zezwoleniu dla tego środka. Aby zamieszczenie tych informacji odniosło oczekiwany skutek w postaci ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem nasion zaprawionych środkiem ochrony roślin, powinny być zatem sporządzone przynajmniej w języku polskim.

Art. 23 stanowi wykonanie uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej umożliwiającego określenie okresu na zużycie zapasów środków ochrony roślin po upływie terminu ważności zezwolenia na ich wprowadzanie do obrotu. Przepis ten dotyczy jedynie środków ochrony roślin, które zostały wprowadzone do obrotu, przed upływem terminu ważności tego zezwolenia. Zgodnie z art. 46 rozporządzenia nr 1107/2009 okres na zużycie zapasów jest ograniczony i wynosi maksymalnie: 6 miesięcy dla sprzedaży i dystrybucji środków ochrony roślin oraz dodatkowo 12 miesięcy dla unieszkodliwiania, składowania i stosowania tych środków.

Art. 24 przewiduje, że jeżeli wyniki badań środka ochrony roślin wprowadzonego do obrotu, przeprowadzone zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 545/2011 z dnia 10 czerwca 2011 r. wykonującego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wymogów dotyczących danych dla środków ochrony roślin, uzasadniają przydatność takiego środka do stosowania po upływie terminu jego ważności, środek ten będzie mógł pozostawać w obrocie i być stosowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie dłużej jednak niż 12 miesięcy od dnia upływu terminu jego ważności.

Zgodnie z załącznikiem nr 1 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, środki ochrony roślin zaliczane są do odpadów w przypadku upływu terminu ich przydatności do właściwego użycia. Omawiany przepis ma na celu zapobieganie gromadzeniu się przeterminowanych środków ochrony roślin, które wymagają unieszkodliwienia. Przepis ten jest modyfikacją dotychczasowego przepisu art. 62 ust. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Art. 25 przewiduje, że działalność gospodarcza w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu lub konfekcjonowania tych środków powinna być działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.) i wymagać wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w tym zakresie. Rozwiązanie to jest oparte na dotychczasowych regulacjach zawartych w art. 64 i 65 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin i ma na celu umożliwienie sprawowania kontroli nad taką działalnością. Obowiązek sprawowania takiej kontroli wynika z art. 68 rozporządzenia nr 1107/2009.

W porównaniu do obowiązujących regulacji:

1. Przedsiębiorca nie będzie zobligowany do posiadania tytułu prawnego do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność. Przepisy projektu ustawy nie odnoszą się także do zapewnienia przez przedsiębiorcę tego, aby obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności gospodarczej objętej wnioskiem spełniały wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska. Wymagania w tym zakresie oraz ewentualne sankcje karne za naruszenie tych przepisów określają bowiem odrębne regulacje.
2. Obowiązek ukończenia szkolenia w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin (zastępującego realizowane na podstawie obecnych przepisów szkolenie z zakresu obrotu i konfekcjonowania środkami ochrony roślin) będzie dotyczył jedynie tych osób, które dokonują bezpośrednio sprzedaży środków ochrony roślin ostatecznemu odbiorcy. Obecne przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin wymagają, aby szkolenie takie ukończyły wszystkie osoby bezpośrednio wykonujące czynności wymagające kontaktu z tymi preparatami. Jednocześnie, na podstawie art. 207¹ Kodeksu pracy, pracodawca jest obowiązany do przekazywania pracownikom informacji o zagrożeniach dla zdrowia i życia występujących w zakładzie pracy, na poszczególnych stanowiskach pracy i przy wykonywanych pracach, w tym o zasadach postępowania w przypadku awarii i innych sytuacji zagrażających zdrowiu i życiu pracowników, a także o działaniach ochronnych i zapobiegawczych podjętych w celu wyeliminowania lub ograniczenia zagrożeń. Ograniczenie obowiązującego obecnie obowiązku zmniejszy obciążenia pracodawców, obligowanych do kierowania pracowników zarówno na szkolenia z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy, jak i obrotu oraz konfekcjonowania środków ochrony roślin. Proponowane rozwiązanie jest przy tym zgodne z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym państwa członkowskie Unii Europejskiej powinny zobligować podmioty dokonujące sprzedaży środków ochrony roślin do zapewnienia przy sprzedaży tych preparatów obecności osób, które ukończyły szkolenie z zakresu obrotu środkami ochrony roślin. Celem opisanych postanowień dyrektywy nie jest przy tym zapewnienie bezpieczeństwa osób zatrudnionych przez podmiot dokonujący obrotu środkami ochrony roślin, lecz zagwarantowanie, aby nabywca tych preparatów mógł uzyskać w punkcie obrotu

pełne informacje na temat ich bezpiecznego stosowania. Mając powyższe na uwadze, a także definicję doradcy zawartą w art. 3 ust. 3 dyrektywy 2009/128/WE, obejmującą sprzedawców detalicznych, należy stwierdzić, że dyrektywa ta traktuje na równi sprzedawców i doradców. W związku z powyższym zasadne jest, aby sprzedawcy i doradcy byli zobligowani do ukończenia takich samych szkoleń. Jednocześnie przepisy przejściowe utrzymują w mocy ważność zaświadczeń o ukończeniu szkolenia w zakresie obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin, wydanych na podstawie przepisów dotychczasowych.

3. Obowiązki przedsiębiorcy wykonującego działalność w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu zostaną rozszerzone o zapewnienie, aby osoby dokonujące sprzedaży środków ochrony roślin udzielały ich odbiorcom pełnych informacji dotyczących zagrożeń związanych ze stosowaniem nabywanych środków ochrony roślin oraz prawidłowego i bezpiecznego ich stosowania. W przypadku sprzedaży hurtowej, osoba odpowiednio przeszkolona, udzielająca informacji na temat środków ochrony roślin, nie będzie musiała być jednak obecna przy sprzedaży – przedsiębiorca będzie musiał natomiast zapewnić dostępność takiej osoby (np. telefonicznie). Proponowane rozwiązanie stanowi implementację postanowień art. 6 ust. 1 dyrektywy 2009/128/WE.
4. Przedsiębiorca wykonujący działalność w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu powinien zapewnić, aby przeterminowane środki ochrony roślin lub środki z innych powodów nieprzeznaczone do sprzedaży były przechowywane w wydzielonym miejscu. Rozwiązanie to ma na celu uniemożliwienie wprowadzenia takich środków ochrony roślin do obrotu, a tym samym powstanie zagrożenia dla ich nabywcy.
5. Obowiązki przedsiębiorcy wykonującego działalność w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu zostaną rozszerzone o prowadzenie dokumentacji zgodnie z art. 67 rozporządzenia nr 1107/2009. Przedsiębiorca powinien umożliwić określenie numeru partii i daty produkcji nabywanych i zbywanych środków ochrony roślin – z wyjątkiem przypadków zbycia tych środków ostatecznemu nabywcy. Prowadzenie takiej dokumentacji jest niezbędne do skutecznego zwalczania procederu obrotu podrobionymi środkami ochrony roślin.
6. Projektowana ustawa znosi wynikający z przepisów 66 ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin obowiązek prowadzenia ewidencji nabywców

środków ochrony roślin stwarzających szczególne zagrożenie dla zdrowia ludzi, jako nadmierne obciążenie administracyjne.

7. W przypadku sprzedaży za pośrednictwem internetu, przedsiębiorca prowadzący działalność w zakresie wprowadzania do obrotu lub konfekcjonowania środków ochrony roślin będzie obowiązany zamieszczać w ofercie sprzedaży informację, że środki ochrony roślin mogą nabywać jedynie osoby pełnoletnie, posiadające odpowiednie kwalifikacje.
8. Obowiązek zapewnienia, aby osoby dokonujące sprzedaży środków ochrony roślin ukończyły stosowne przeszkolenie, nie będzie dotyczył mikroprzedsiębiorców, jeżeli wprowadzają oni do obrotu jedynie środki ochrony roślin, przeznaczone dla użytkowników nieprofesjonalnych, które nie zostały zaklasyfikowane jako toksyczne, bardzo toksyczne, mutagenne, rakotwórcze lub działające szkodliwie na rozrodczość.

Jednocześnie przepis ten przewiduje, że środki ochrony roślin mogą być konfekcjonowane, jedynie zgodnie z wymaganiami określonymi w zezwoleniu na wprowadzanie danego środka ochrony roślin do obrotu albo pozwoleniu na handel równoległy. Rozwiązanie to ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa środków ochrony roślin dla ich użytkowników. Ponadto, konfekcjonowaniem środków ochrony roślin powinny zajmować się jedynie podmioty, wskazane w etykiecie tego środka. Obowiązek umieszczania na etykiecie środka ochrony roślin informacji o podmiocie odpowiedzialnym za ostateczne pakowanie i etykietowanie środka ochrony roślin wynika z rozporządzenia Komisji (UE) nr 547/2011 z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów w zakresie etykietowania środków ochrony roślin (Dz. Urz. UE L 155 z 11.06.2011, str. 176), a rozwiązanie takie zapewnia możliwość sprawowania nadzoru nad konfekcjonowaniem środków ochrony roślin. Spełnienie powyższego wymogu będzie warunkiem wymaganym do wykonywania działalności regulowanej w zakresie konfekcjonowania środków ochrony roślin, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Naruszenie tego przepisu będzie mogło stanowić podstawę do wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru działalności regulowanej, a tym samym zakazu prowadzenia działalności w zakresie konfekcjonowania środków ochrony roślin na okres 3 lat.

Przepis ten nie dotyczy przypadku konfekcjonowania środka ochrony roślin

przeznaczonego do stosowania w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie trzecim (sprawy konfekcjonowania w takim przypadku powinny regulować przepisy państwa przeznaczenia środka ochrony roślin). Przepis ten jest oparty na dotychczasowych regulacjach w tym zakresie.

Art. 26 określa zakres informacji, jakie powinien zawierać wniosek o wpis do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wprowadzania do obrotu lub konfekcjonowania środków ochrony roślin. Wskazanie we wniosku o wpis do rejestru numeru wpisu do KRS nie jest wymagane od przedsiębiorców nieposiadających takiego numeru (dotyczy to w szczególności przedsiębiorców zagranicznych). Rozwiązanie to ma na celu zapewnienie zgodności przepisów projektowanej ustawy z orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-338/09 Yellow Cab, zgodnie z którym w sytuacji, gdy nie ma pewności, czy zezwolenie na określoną działalność zostanie udzielone, wymaganie od przedsiębiorcy ustanowienia siedziby stanowi nadmierne ograniczenie.

Regulacje zawarte w tym przepisie opierają się na uregulowaniach ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Art. 27 określa organ właściwy do prowadzenia rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wprowadzania do obrotu lub konfekcjonowania środków ochrony roślin oraz informacje, jakie zawiera ten rejestr. Przepis ten umożliwia także uzyskanie wpisu do rejestru przedsiębiorców przedsiębiorcy zagranicznemu, nieposiadającemu siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W takim przypadku wpis do rejestru będzie dokonywał wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce planowanej działalności przedsiębiorcy.

Art. 28 implementuje postanowienia art. 6 dyrektywy 2009/128/WE, na podstawie którego państwa członkowskie Unii Europejskiej zostały zobowiązane do wprowadzenia ograniczeń sprzedaży pestycydów przeznaczonych do stosowania przez użytkowników profesjonalnych, jedynie do osób, które ukończyły szkolenie w zakresie stosowania tych środków, doradztwa lub integrowanej produkcji roślin. Przepis ten dopuszcza więc nabywanie środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych przez osoby, które ukończyły odpowiednie szkolenie i posiadają ważne zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia. Zgodnie z przepisami przejściowymi

projektowanej ustawy, do dnia 25 listopada 2015 r. przepis ten będzie dotyczył jedynie sprzedaży środków ochrony roślin oznakowanych zgodnie z przepisami o substancjach chemicznych i ich mieszaninach znakiem ostrzegawczym odpowiadającym symbolowi T – toksyczne lub znakiem ostrzegawczym odpowiadającym symbolowi T+ – bardzo toksyczne, lub w ramach nowej klasyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1): piktogramem odpowiadającym symbolowi GHS06 oraz co najmniej jednym z następujących zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia: H300, H301, H310, H311, H330, H331 lub piktogramem odpowiadającym symbolowi GHS08 oraz co najmniej jednym z następujących zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia: H340, H350, H350i, H360, H370, H372. W ten sposób utrzymane zostaną w mocy dotychczasowe rozwiązania, wynikające z art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, do czasu rozszerzenia ograniczeń sprzedaży środków ochrony roślin na wszystkie środki przeznaczone do stosowania przez użytkowników profesjonalnych, w terminie wynikającym z art. 6 ust. 4 dyrektywy 2009/128/WE.

Art. 29 zawiera odesłanie do przepisów o substancjach chemicznych i ich mieszaninach w zakresie obrotu chemicznymi substancjami czynnymi, sejfnerami, synergetykami oraz składnikami obojętnymi.

Art. 30 określa zasady kontroli środków ochrony roślin, dla których nie zostały wydane zezwolenia na wprowadzanie do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przeznaczonych do stosowania w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim. Rozwiązanie to stanowi realizację obowiązków nałożonych na państwa członkowskie przepisami art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009. Zgodnie z przepisami tego rozporządzenia państwa członkowskie Unii Europejskiej powinny przyjąć rozwiązania prawne, które zapewnią kontrolę nad takimi środkami i uniemożliwią ich nielegalne wprowadzanie do obrotu i stosowanie na swoim terytorium. Przyjęte rozwiązania są oparte na regulacjach art. 61 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Uregulowania te zostały wprowadzone w celu ograniczenia ryzyka produkcji lub wprowadzenia na obszar kraju, a następnie

nielegalnego stosowania lub składowania środków ochrony roślin, na które nie zostały wydane zezwolenia na wprowadzanie do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 31 określa zakazy dotyczące prowadzenia obrotu środkami ochrony roślin, mając na celu ograniczenie niebezpieczeństwa związanego z obrotem środkami ochrony roślin. Proponowane regulacje, stanowiąc implementację art. 6 dyrektywy 2009/128/WE, opierają się na obowiązujących dotychczas uregulowaniach.

Art. 32 stanowi podstawę dla wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa do wstrzymania obrotu środkami ochrony roślin, co do których istnieje podejrzenie, że skład lub właściwości fizyczne, lub właściwości chemiczne, które są określone w dokumentacji środka, zostały zmienione lub produktami, które imitują środki ochrony roślin, lub środkami ochrony roślin, które zostały podrobione. Zakaz wstrzymania będzie obowiązywał do czasu zakończenia badań laboratoryjnych w celu wykluczenia lub potwierdzenia tego podejrzenia.

Art. 33 określa przypadki, w których wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, w drodze decyzji, nakazuje wycofanie środka ochrony roślin z obrotu lub wycofanie z obrotu produktu imitującego środek ochrony roślin. Wycofane z obrotu środki ochrony roślin lub produkty, które imitują te środki będą podlegać przepisom o odpadach. Regulacje te mają na względzie zapewnienie bezpieczeństwa użytkowników środków ochrony roślin i dotyczą w szczególności wycofywania z obrotu środków ochrony roślin niespełniających wymagań ustanowionych w procesie wydawania zezwolenia na ich wprowadzanie do obrotu lub sfałszowanych, lub podrobionych.

Art. 34 określa przypadki, w których wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, w drodze decyzji, nakazuje wycofanie z obrotu materiału siewnego. Wycofany z obrotu materiał siewny będzie podlegał przepisom o odpadach. Regulacja ta ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa użytkowników takiego materiału siewnego.

Art. 35 zawiera ogólne zasady, nakazujące stosowanie i przechowywanie środków ochrony roślin w taki sposób, aby nie stwarzać zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska. Przepis ten jest oparty na normach zawartych w art. 68 ust. 1

ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Obowiązek stosowania środków ochrony roślin zgodnie z etykietą, zawarty w art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, wynika obecnie z przepisu art. 55 rozporządzenia nr 1107/2009.

Przepis ten wskazuje także, że środki ochrony roślin należy stosować w taki sposób, aby przeciwdziałać zniesieniu środka ochrony roślin na obszary i obiekty niebędące celem zabiegu. Norma ta stanowi implementację postanowień art. 11 lit. b i c dyrektywy 2009/128/WE (ograniczenie ryzyka zniesienia cieczy roboczej na obszar niebędący celem zabiegu).

Przepis ten przewiduje również, że zabieg środkami ochrony roślin należy planować z uwzględnieniem okresu, w którym ludzie będą przebywać na obszarze objętym zabiegiem. Norma ta stanowi implementację postanowienia art. 12 lit. c dyrektywy 2009/128/WE (ochrona osób, które mogą mieć dostęp do obszaru objętego zabiegiem). Przepis ten podkreśla, że planując zabieg środkami ochrony roślin należy brać pod uwagę okres prewencji oraz okres, w którym należy spodziewać się, że na terenie objętym zabiegiem będą się znajdować ludzie. Zabieg taki nie powinien być wykonywany, jeżeli na podstawie np. znajomości technologii uprawy roślin można przewidzieć, że nie będzie możliwe dochowanie okresu prewencji.

Przepis ten w ust. 2 przewiduje, że środki ochrony roślin mogą być stosowane w odległości mniejszej od zbiorników i cieków wodnych niż szerokość stref buforowych, o których mowa w załączniku III do rozporządzenia Komisji (UE) nr 547/2011 z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów w zakresie etykietowania środków ochrony roślin, wskazanej w etykietach tych środków, jeżeli zostaną określone warunki stosowania środków ochrony roślin w takiej odległości w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 2.

Warunkiem stosowania środków ochrony roślin w odległości mniejszej od zbiorników i cieków wodnych niż szerokość stref buforowych będzie m.in. stosowanie rozwiązań ograniczających znoszenie środka ochrony roślin podczas zabiegu na obszary i obiekty niebędące celem zabiegu.

Przyjęcie tej normy ma na celu zachęcenie producentów rolnych do stosowania sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin i innych rozwiązań technicznych, ograniczających ryzyko zniesienia środka ochrony roślin podczas

zabiegu. Pozwoli to tym samym na osiągnięcie celów określonych w art. 11 ust. 1 lit b i c dyrektywy 2009/128/WE, dotyczących przyznawania pierwszeństwa najefektywniejszym technikom stosowania środków ochrony roślin, takim jak używanie urządzeń antyznoszeniowych.

Ponadto w ust. 3 tego artykułu nałożono na profesjonalnych użytkowników obowiązek stosowania środków ochrony roślin z uwzględnieniem wymagań integrowanej ochrony roślin.

Przepisy ust. 3 tego artykułu mają na celu implementację postanowień artykułu 14 dyrektywy 2009/128/WE, który obliguje państwa członkowskie Unii Europejskiej do wprowadzenia od 2014 r. obowiązku przestrzegania przez profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin zasad integrowanej ochrony roślin. Integrowana ochrona została zdefiniowana jako „staranne rozważenie wszystkich dostępnych metod ochrony roślin, a następnie przedsięwzięcie właściwych środków mających na celu zahamowanie rozwoju populacji organizmów szkodliwych oraz utrzymanie stosowania środków ochrony roślin i innych form interwencji na ekonomicznie i ekologicznie uzasadnionym poziomie, a także zmniejszenie lub zminimalizowanie zagrożenia dla zdrowia ludzi i dla środowiska”. W projektowanej ustawie definicja ta została zawarta w słowniczku pojęć używanych w projekcie tej ustawy.

Przepisy ust. 4 i 5 tego artykułu przewidują, że środki ochrony roślin należy przechowywać i unieszkodliwiać w taki sposób, aby nie stwarzać zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska. Ponadto z opakowaniami jednostkowymi środków ochrony roślin należy postępować w sposób określony w etykiecie środka ochrony roślin. Przepisy te mają na celu implementację postanowień art. 13 ust. 1 lit b i e dyrektywy 2009/128/WE.

Jednocześnie, w drodze rozporządzenia, określone zostaną wymagania integrowanej ochrony roślin, o których mowa w art. 55 rozporządzenia nr 1107/2009, mając na uwadze ograniczenie zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska związanych ze stosowaniem środków ochrony roślin, zgodnie z załącznikiem III do dyrektywy 2009/128/WE.

Art. 36 ma na celu implementację postanowień art. 12 lit. a dyrektywy 2009/128/WE, który dotyczy ochrony przed negatywnymi skutkami stosowania środków ochrony

roślin szczególnie wrażliwych grup ludności.

Państwa członkowskie Unii Europejskiej zostały bowiem zobowiązane do wprowadzenia zakazu lub ograniczenia stosowania środków ochrony roślin na obszarach użytkowanych przez ogół społeczeństwa lub grupy szczególnie narażone zdefiniowane w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, takie jak m.in. parki i ogrody publiczne, tereny sportowe i rekreacyjne, tereny szkolne i place zabaw dla dzieci oraz obszary w bliskim sąsiedztwie obiektów służby zdrowia. Projektowana ustawa wprowadza zakaz stosowania środków ochrony roślin, które, zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1272/2008, zostały zakwalifikowane jako stwarzające zagrożenie dla zdrowia człowieka, na terenach placów zabaw, żłobków, przedszkoli, szkół podstawowych, szpitali, stref ochronnych „A” wydzielonych na obszarach uzdrowisk lub obszarach ochrony uzdrowiskowej w rozumieniu przepisów o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych.

Jednocześnie projektowana regulacja przewiduje możliwość odstępstwa od powyższego zakazu w przypadku wystąpienia organizmów kwarantannowych, zagrożenia przez organizmy szkodliwe pomników przyrody lub zespołów przyrodniczo-krajobrazowych, stwierdzenia występowania roślin stwarzających zagrożenie dla zdrowia ludzi oraz wystąpienia organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych, których zwalczanie metodami niechemicznymi jest uzasadnione ekonomicznie lub jest nieskuteczne. W takich przypadkach wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa będzie wydawał decyzję administracyjną określającą warunki zastosowania środków ochrony roślin na wskazanych wyżej terenach.

Przepis ust. 4 tego artykułu zabrania stosowania przez użytkowników nieprofesjonalnych w formie oprysku lub fumigacji, a także wykorzystywania do zaprawiania nasion środków ochrony roślin, które zostały, zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1272/2008, zaklasyfikowane do co najmniej jednej z poniższych klas i kategorii zagrożenia:

- 1) toksyczność ostra kategoria 1, 2 i 3;
- 2) działanie rakotwórcze;
- 3) działanie mutagenne;
- 4) działanie szkodliwe na rozrodczość;

- 5) działanie toksyczne na narządy docelowe po narażeniu jednorazowym (STOT SE) kategoria 1;
- 6) działanie toksyczne na narządy docelowe po narażeniu powtarzanym (STOT RE) kategoria 1.

Powyższy przepis ma na celu implementację postanowień art. 13 ust. 2 dyrektywy 2009/1258/WE, zgodnie z którym państwa członkowskie Unii Europejskiej powinny podejmować „wszelkie niezbędne środki w celu uniknięcia niebezpiecznych czynności przy postępowaniu z pestycydami dopuszczonymi do stosowania przez użytkowników nieprofesjonalnych. Środki te mogą obejmować stosowanie pestycydów o niskiej toksyczności”. Dodatkowe rozwiązania służące ograniczaniu ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin przez nieprofesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin będą mogły być przyjmowane również na podstawie art. 5 ust. 2 projektowanej ustawy.

Art. 37 przewiduje, że posiadacz gruntów lub obiektów, w których są wykonywane zabiegi z zastosowaniem środków ochrony roślin przez użytkowników profesjonalnych, jest obowiązany do prowadzenia i przechowywania przez okres 3 lat dokumentacji, o której mowa w art. 67 rozporządzenia nr 1107/2009, dotyczącej środków ochrony roślin stosowanych na tych gruntach lub w tych obiektach, także w przypadku gdy zabiegi te są wykonywane przez inny podmiot. Zgodnie z art. 67 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009 „profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin prowadzą i przechowują przez co najmniej trzy lata dokumentację dotyczącą stosowanych przez nich środków ochrony roślin, zawierającą nazwę środka ochrony roślin, czas zastosowania i zastosowaną dawkę, obszar i uprawy, na których zastosowano środek ochrony roślin”. Jednocześnie, zgodnie z definicją zawartą w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2009/128/WE, do której odwołuje się rozporządzenie, przez użytkownika profesjonalnego rozumie się „każdą osobę, która stosuje pestycydy w toku swej działalności zawodowej, w tym operatorów, techników, pracowników i osoby samozatrudnione, zarówno w sektorze rolnym, jak i w innych sektorach”. Mając na uwadze możliwość sprawowania nadzoru nad stosowaniem środków ochrony roślin i zapewnienie bezpieczeństwa żywności wprowadzanej do obrotu, ewidencje zabiegów powinien przechowywać posiadacz gruntów lub obiektów, w których stosowane są zabiegi ochrony roślin, a nie tylko osoba fizycznie wykonująca taki zabieg.

Proponowane rozwiązanie jest zgodne z dotychczas obowiązującymi przepisami art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Proponowana regulacja jest także zgodna ze stanowiskiem Komisji Europejskiej, wyrażonym w odniesieniu do wynikającego z przepisów rozporządzenia nr 1107/2009 obowiązku prowadzenia i przechowywania ewidencji zabiegów.

Proponuje się, aby w dokumentacji, o której mowa powyżej, posiadacz gruntów lub obiektów, w których są wykonywane zabiegi z zastosowaniem środków ochrony roślin przez użytkowników profesjonalnych, wskazywał sposób realizacji wymagań integrowanej ochrony roślin, w szczególności podawał przyczyny wykonania zabiegu środkiem ochrony roślin. Należy zaznaczyć, że obowiązek odnotowywania przyczyny zastosowania chemicznych środków ochrony roślin wynika z przepisu art. 71 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Proponowany przepis nie nakłada więc w tym zakresie nowych obowiązków na użytkowników środków ochrony roślin.

Art. 38 określa zasady wykonywania agrolotniczych zabiegów ochrony roślin, jeżeli użycie sprzętu naziemnego nie jest możliwe. Regulacje przyjęte w dyrektywie 2009/128/WE umożliwiają państwom członkowskim wprowadzenie całkowitego zakazu wykonywania takich zabiegów. W drodze odstępstwa od tego zakazu państwa członkowskie mogą dopuścić wykonywanie agrolotniczych zabiegów ochrony roślin, jednak przy zachowaniu pewnych ograniczeń i po uzyskaniu zezwolenia odpowiedniego organu państwa członkowskiego.

Zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2009/128/WE agrolotnicze zabiegi ochrony roślin można wykonać jedynie, w przypadku gdy:

- brak jest dostępnych innych, alternatywnych metod zwalczania organizmów szkodliwych, lub też gdy zabiegi agrotechniczne stwarzają mniejsze ryzyko niż zabiegi wykonywane sprzętem naziemnym przeznaczonym do stosowania środków ochrony roślin,
- wykorzystywane podczas zabiegu środki ochrony roślin są dopuszczone w danym państwie członkowskim do stosowania sprzętem agrolotniczym,
- osoba wykonująca zabieg ukończyła szkolenie w zakresie stosowania środków ochrony roślin,
- statek powietrzny, którym wykonywany jest zabieg, spełnia wymagania określone w przepisach dotyczących lotnictwa,

- podejmowane są odpowiednie środki mające na celu zapobieżenie narażeniu osób postronnych na kontakt ze środkiem ochrony roślin, jeżeli obszar, na którym wykonywany jest zabieg, znajduje się w bliskiej odległości od obszarów ogólnie dostępnych (obszar, na którym wykonywany jest zabieg, nie może znajdować się w bliskiej odległości od terenów zamieszkałych),
- począwszy od 2013 r. sprzęt przeznaczony do stosowania środków ochrony roślin musi być wyposażony w urządzenia przeciwdziałające znoszeniu cieczy użytkowej poza obszar zabiegu, uwzględniające najnowsze dostępne technologie w tym zakresie.

Postanowienia projektowanego artykułu wdrażają postanowienia art. 9 ust. 2 lit. a dyrektywy 2009/128/WE. Proponuje się przy tym utrzymanie wynikającego z dotychczasowych przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin zakazu stosowania przy użyciu sprzętu agrolotniczego:

- środków chwastobójczych;
- desykantów;
- środków ochrony roślin, zaklasyfikowanych zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1272/2008 co najmniej do jednej z poniższych klas i kategorii zagrożenia:
 - 1) toksyczność ostra kategoria 1, 2 i 3;
 - 2) działanie rakotwórcze kategoria 1A i 1B;
 - 3) działanie mutagenne kategoria 1A i 1B;
 - 4) działanie szkodliwe na rozrodczość kategoria 1A i 1B;
 - 5) działanie toksyczne na narządy docelowe po narażeniu jednorazowym (STOT SE) kategoria 1;
 - 6) działanie toksyczne na narządy docelowe po narażeniu powtarzanym (STOT RE) kategoria 1;
- środków ochrony roślin bez dodania substancji obciążającej.

Za utrzymaniem tego zakazu przemawia fakt, że w przypadku sprzętu agrolotniczego występuje większe niebezpieczeństwo zniesienia cieczy użytkowej poza obszar zabiegu, niż w przypadku sprzętu naziemnego.

Postanowienia art. 9 ust. 2 lit. b – c i lit. e – f dyrektywy 2009/128/WE są wdrażane przez inne przepisy projektowanej ustawy. Obowiązki wynikające z postanowień art. 9

ust. 2 lit. d dyrektywy 2009/128/WE wynikają z przepisów Prawa lotniczego.

Art. 39 określa zasady udzielania zezwolenia na wykonanie agrolotniczego zabiegu ochrony roślin, przewidując przy tym dwustopniową procedurę ubiegania się o takie zezwolenie: zatwierdzenie planu zabiegów, a następnie wydanie indywidualnej zgody na zabieg ujęty w planie. W nagłych, nieprzewidzianych przypadkach dyrektywa dopuszcza uzyskanie zgody na wykonanie zabiegu nieujętego w planie zabiegów.

Obowiązujące przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin nie uzależniają możliwości wykonania agrolotniczego zabiegu ochrony roślin od uzyskania zgody odpowiedniego organu. W związku z powyższym w projektowanej ustawie proponuje się, aby:

- wykonanie agrolotniczego zabiegu ochrony roślin wymagało uwzględnienia takiego zabiegu w planie zabiegów akceptowanym przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa,
- podmiot wykonujący agrolotniczy zabieg ochrony roślin ujęty w planie zabiegów był obowiązany, do poinformowania o terminie wykonywania takiego zabiegu wojewódzkiego inspektora; dzięki temu wojewódzki inspektor będzie mógł zabronić wykonania takiego zabiegu, jeżeli stwierdzi, że stwarza on zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt lub dla środowiska,
- w przypadku wystąpienia nieprzewidywalnego zagrożenia ze strony organizmów szkodliwych, możliwe było wykonanie agrolotniczego zabiegu ochrony roślin nieujętego w planie zabiegów – wykonanie takiego zabiegu będzie wymagało wcześniejszego poinformowania wojewódzkiego inspektora, który może zakazać jego przeprowadzenia, jeżeli stwierdzi, że stwarza to zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt lub dla środowiska.

Zgodnie z przepisem ust. 3 pkt 1 lit. e tego artykułu projektu ustawy wniosek o zatwierdzenie planu zabiegów powinien zawierać m.in. informacje o sposobie ostrzegania o zabiegach ujętych w planie. Przepis ten ma na celu implementację postanowień art. 9 ust. 2 lit. e dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym, „jeżeli obszar przeznaczony do oprysków znajduje się w bliskiej odległości od obszarów ogólnie dostępnych, w pozwoleniu zawarte są szczególne środki zarządzania zagrożeniem zapewniające, że nie wystąpią negatywne skutki dla zdrowia przypadkowych osób”. Jednym ze „środków zarządzania zagrożeniem”, o których

mowa w dyrektywie, powinno być bowiem informowanie o zabiegu osób, które mogłyby zostać narażone na przypadkowy kontakt ze środkami ochrony roślin w czasie lub po zakończeniu zabiegu.

Do planu zabiegów podmiot planujący przeprowadzenie zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego będzie także zobligowany dołączyć oświadczenie, że:

- 1) są mu znane warunki wykonywania zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego;
- 2) zabieg z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego będzie wykonany:
 - a) przez podmiot posiadający certyfikat uprawniający do podjęcia i wykonywania działalności w lotnictwie cywilnym, w zakresie świadczenia usług lotniczych innych niż przewóz lotniczy z wykorzystaniem statków powietrznych, dla których wymagane jest świadectwo zdatności do lotu, wydany zgodnie z przepisami Prawa lotniczego,
 - b) przez osobę spełniającą kwalifikacje wymagane dla osób wykonujących zabiegi z zastosowaniem środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych,
 - c) przy użyciu sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, który jest sprawny technicznie,
 - d) przy użyciu statku powietrznego, który posiada certyfikat typu lub uzupełniający certyfikat typu, w rozumieniu przepisów Prawa lotniczego, z wpisem dopuszczającym ten statek powietrzny do wykonywania zabiegów z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego.

Regulacje te mają na celu zapewnienie zgodności projektu ustawy z art. 9 ust. 12 lit c i d dyrektywy 2009/128/WE.

Ponadto, zgodnie z przepisami tego artykułu, wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa udostępnia, przynajmniej poprzez zamieszczenie na stronie internetowej wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa, informacje o planowanych zabiegach ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego. Przepis ten ma na celu implementację postanowień art. 9 ust. 6 dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym „właściwe organy [...] udostępniają do publicznej wiadomości [...] informacje

o obszarze objętym opryskami, przewidywanym dniu i czasie trwania oprysków oraz rodzaju pestycydów, zgodnie z przepisami mającego zastosowanie prawa krajowego lub wspólnotowego”.

Art. 40 zawiera regulacje mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa zdrowia ludzi, zwierząt oraz środowiska podczas stosowania i przechowywania środków ochrony roślin.

W przepisie ust. 1 tego artykułu zawarto upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska do określenia minimalnych odległości od określonych miejsc lub obiektów, po uwzględnieniu których można stosować środki ochrony roślin oraz warunków atmosferycznych, w jakich można stosować środki ochrony roślin, uwzględniając poszczególne rodzaje sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, a także minimalnej powierzchni, na której można stosować środki ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego.

Uregulowania w tym zakresie będą uwzględniały poszczególne rodzaje sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin.

Powyższe upoważnienie umożliwi implementację postanowień:

- art. 9 ust. 2 lit. e dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym obszar, na którym wykonuje się zabiegi ochrony roślin z zastosowaniem sprzętu agrolotniczego nie powinien znajdować się w bliskiej odległości od obiektów zamieszkałych,
- art. 9 ust. 3 dyrektywy 2009/128/WE, który obliguje państwa członkowskie do określenia m.in. warunków atmosferycznych, w jakich można wykonywać zabiegi ochrony roślin z zastosowaniem sprzętu agrolotniczego,
- art. 11 ust. 2 lit. c dyrektywy 2009/128/WE, który nakazuje państwom członkowskim stosowanie środków redukujących ryzyko zanieczyszczenia wód, takich jak ustanowienie odpowiednich stref buforowych,
- art. 11 ust. 2 lit. d dyrektywy 2009/128/WE, który obliguje państwa członkowskie do „możliwie największego ograniczenia lub całkowitego wyeliminowania stosowania pestycydów w obrębie lub wzdłuż dróg, linii kolejowych, powierzchni łatwo przepuszczalnych lub innej infrastruktury znajdującej się w pobliżu wód powierzchniowych lub podziemnych lub na powierzchniach uszczelnionych, na których występuje duże ryzyko spływu do wód powierzchniowych lub instalacji

kanalizacyjnych”,

- art. 12 dyrektywy 2009/128/WE, który obliguje państwa członkowskie do zakazania lub ograniczenia stosowania środków ochrony roślin na obszarach dostępnych dla ogółu społeczeństwa lub obszarach cennych przyrodniczo.

Obecnie powyższe zagadnienia regulują przepisy art. 77 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Przepis ust. 2 tego artykułu umożliwi określenie, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, warunków stosowania środków ochrony roślin w odległości mniejszej od zbiorników i cieków wodnych niż szerokość stref buforowych, o których mowa w załączniku III do rozporządzenia Komisji (UE) nr 547/2011 z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów w zakresie etykietowania środków ochrony roślin, wskazanej w etykietach tych środków, z uwzględnieniem stopnia ograniczania znoszenia środka ochrony roślin na obszary i obiekty niebędące celem zabiegu przez wykorzystywany w trakcie zabiegu sprzęt przeznaczony do stosowania środków ochrony roślin.

Standardowa szerokość strefy buforowej, określona na podstawie oceny środka ochrony roślin, jest podawana w etykiecie tego środka. Wydanie rozporządzenia pozwoli na ograniczenie tej szerokości.

Szerokość strefy buforowej będzie mogła zostać ograniczona np. dzięki użyciu sprzętu do stosowania środków ochrony roślin ograniczającego ryzyko zniesienia środka ochrony roślin poza obszar zabiegu. Określenie takich warunków będzie oddziaływać zachęcająco na użytkowników środków ochrony roślin do wdrażania rozwiązań technicznych przyjaznych środowisku. Ponieważ obecnie nie jest oceniany stopień ograniczania znoszenia środka ochrony roślin na obszary i obiekty niebędące celem zabiegu przez poszczególne rodzaje sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin lub inne rozwiązania techniczne wykorzystywane podczas zabiegu, rozporządzenie to określi sposób wykonywania takich ocen, jednostki, które będą wykonywać takie oceny, a także sposób dokumentowania wyników tych ocen i podawania ich do wiadomości publicznej. Przyjęcie takiego rozwiązania może ułatwić osiągnięcie celów określonych w art. 11 ust. 1 lit. b i c dyrektywy 2009/128/WE, dotyczących przyznawania pierwszeństwa najefektywniejszym technikom stosowania

środków ochrony roślin, takim jak używanie urządzeń antyznoszeniowych.

Przepis ust. 3 tego artykułu zawiera obligatoryjne upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia postępowania przy stosowaniu i przechowywaniu środków ochrony roślin, w szczególności:

- sposobu:
 - przechowywania środków ochrony roślin,
 - przygotowywania środka ochrony roślin do zastosowania,
 - postępowania z resztkami cieczy użytkowej po zabiegu z zastosowaniem środków ochrony roślin,
 - postępowania podczas czyszczenia sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin,
- wymagań, jakie powinny spełniać miejsca lub obiekty, w których są przechowywane środki ochrony roślin,
- ostrzegania o zamiarze przeprowadzenia zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin stwarzającego szczególne zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt lub dla środowiska osób, które mogą zostać narażone na kontakt z tymi środkami lub są posiadaczami zwierząt gospodarskich, które mogą zostać narażone na kontakt z tymi środkami.

Przepis ten może ułatwić osiągnięcie celów wynikających z postanowień:

- art. 9 ust. 3 dyrektywy 2009/128/WE, który obliguje państwa członkowskie m.in. do określenia w zezwoleniu na wykonanie zabiegu środkami ochrony roślin przy wykorzystaniu sprzętu agrolotniczego środków, jakie powinny być podjęte w celu ostrzegania osób, które mogłyby zostać narażone na kontakt ze środkiem ochrony roślin w trakcie takiego zabiegu; przepisy wydane na podstawie omawianego upoważnienia stanowiłyby podstawę do określania takich środków w zezwoleniu na wykonanie zabiegu,
- art. 10 dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym „państwa członkowskie mogą włączyć do krajowych planów działania przepisy dotyczące informowania osób, które mogłyby zostać narażone na znoszenie cieczy roboczej”,
- art. 13 ust. 1 dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym państwa członkowskie powinny przyjąć wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby następujące czynności związane ze stosowaniem środków ochrony roślin nie stwarzały

zagrożenia dla zdrowia ludzi lub dla środowiska:

- przechowywanie środków ochrony roślin,
 - postępowanie ze środkami ochrony roślin przed zabiegiem, przygotowywanie cieczy roboczej użytkowej,
 - postępowanie z opakowaniami i pozostałościami środków ochrony roślin,
 - utylizacja pozostałości cieczy roboczej użytkowej po zabiegu,
 - czyszczenie sprzętu przeznaczonego stosowania środków ochrony roślin,
 - utylizacja pozostałości środków ochrony roślin i ich opakowań,
- art. 13 ust. 3 dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym „Państwa członkowskie zapewniają, aby obiekty przechowywania pestycydów przeznaczonych do stosowania profesjonalnego były skonstruowane w sposób uniemożliwiający niepożądane uwolnienie pestycydów. Szczególną uwagę należy przywiązać do ich lokalizacji i rozmiaru oraz materiałów budowlanych.”.

Przepis ust. 4 tego artykułu zawierający obligatoryjne upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia rozwiązań technicznych ograniczających ryzyko naniesienia cieczy użytkowej podczas zabiegu na obszar niebędący jego celem, jakie należy stosować przy wykonywaniu zabiegów agrolotniczych, może ułatwić osiągnięcie celów wynikających z postanowień art. 9 ust. 2 lit. f dyrektywy 2009/128/WE.

Przewidziano również, że przepisy wykonawcze wydane na podstawie ust. 1 i 3 nie naruszają przepisów w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy.

Art. 41 nakłada na profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin obowiązek odbycia szkolenia. Przepis ten stanowi wdrożenie art. 5 ust. 1 i art. 9 ust. 2 lit. c dyrektywy 2009/128/WE.

Brzmienie przepisu opiera się na regulacji zawartej w art. 74 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, zgodnie z którym zabiegi przy użyciu środków ochrony roślin w produkcji rolnej i leśnej mogą być wykonywane przez osoby, które ukończyły szkolenie w zakresie stosowania środków ochrony roślin w Rzeczypospolitej Polskiej i posiadają ważne zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia lub zdobyły równoważne kwalifikacje w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, EFTA lub w państwie, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi

umowę regulującą swobodę świadczenia usług.

Jednocześnie proponowany przepis umożliwi wykonywanie zabiegów ochrony roślin osobom posiadającym kwalifikacje wymagane dla osób świadczących usługi doradcze lub dla osób dokonujących sprzedaży środków ochrony roślin, a także dla osób prowadzących produkcję roślin z zastosowaniem integrowanej produkcji roślin. Osoby te podlegają bowiem obowiązkowi odbycia szkolenia, o zakresie szerszym niż przewidziany dla osób stosujących środki ochrony roślin.

Art. 42 nakłada na osoby świadczące usługi doradcze dotyczące metod ochrony roślin w zakresie realizacji wymagań integrowanej ochrony roślin oraz stosowania środków ochrony roślin odbycia odpowiedniego szkolenia. Przepis ten stanowi wdrożenie art. 5 ust. 1 dyrektywy 2009/128/WE. Mając na względzie, że określona w art. 3 ust. 3 dyrektywy 2009/128/WE definicja doradcy obejmuje m. in. „agentów handlowych”, w projektowanej ustawie zaznaczono, że obowiązek odbycia szkolenia dotyczy także osób prowadzących doradztwo w ramach działalności marketingowej.

Mając na uwadze obowiązki nakładane na osoby dokonujące sprzedaży środków ochrony roślin postanowieniami dyrektywy 2009/128/WE, a także definicję doradcy zawartą w art. 3 ust. 3 tej dyrektywy obejmującą sprzedawców detalicznych, należy stwierdzić, że dyrektywa ta traktuje na równi sprzedawców i doradców. W związku z powyższym zasadne jest, aby sprzedawcy i doradcy byli zobligowani do ukończenia takich samych szkoleń. Przyjęcie takiego rozwiązania, a nie odrębnych szkoleń dla doradców i sprzedawców, jest podyktowane upraszczaniem systemu szkoleń regulowanego przepisami projektowanej ustawy. Jednocześnie przepisy przejściowe utrzymają w mocy ważność zaświadczeń o ukończeniu szkolenia w zakresie obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin, wydanych na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 43 – zgodnie z tym przepisem zaprawiony materiał siewny może być używany wyłącznie do siewu lub sadzenia. Regulacja ta opiera się na obowiązujących przepisach art. 63 ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Przepis ten ma na celu zapobieżenie niebezpieczeństwom, jakie mogą być związane ze spożyciem lub przeznaczeniem na cele paszowe zaprawionego materiału siewnego (nasion).

Art. 44 określa warunki, w jakich wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa może nakazać unieszkodliwienie, zgodnie z przepisami o odpadach, środka ochrony roślin, dla którego nie zostało wydane zezwolenie na jego wprowadzanie do obrotu, pozwolenie na handel równoległy lub pozwolenie na prowadzenie badań, środka ochrony roślin którego skład lub właściwości fizyczne lub właściwości chemiczne zostały zmienione, podrobionego środka ochrony roślin lub produktu, który imituje środek ochrony roślin. Regulacja ta ma na celu zapobieżenie stosowania takich środków ochrony roślin lub produktów, a tym samym zagrożeniom, jakie mogą one powodować dla zdrowia konsumenta lub dla środowiska.

Art. 45 – przepis ten określa warunki, w jakich wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa może nakazać unieszkodliwienie, zgodnie z przepisami o odpadach, materiału siewnego zaprawionego środkiem ochrony roślin dla którego nie zostało wydane zezwolenie na jego wprowadzanie do obrotu, pozwolenie na handel równoległy lub pozwolenie na prowadzenie badań, środkiem ochrony roślin, którego skład lub właściwości fizyczne lub właściwości chemiczne zostały zmienione, podrobionym środkiem ochrony roślin lub produktem, który imituje środek ochrony roślin. Regulacja ta ma na celu zapobieżenie używania takiego materiału do siewu lub sadzenia, a tym samym zagrożeniom, jakie może on powodować dla zdrowia konsumenta lub dla środowiska.

Art. 46 określa przypadki, w których wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa może, w drodze decyzji, zakazać wprowadzania do obrotu lub przeznaczenia do spożycia płodów rolnych zawierających pozostałości środków ochrony roślin w ilościach stwarzających zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzkiego. Przepis ten określa również procedurę powiadamiania zgodnie z systemem wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach. Przepis ten jest analogiczny do regulacji zawartej w art. 69 obowiązującej ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Art. 47 dotyczy opracowania krajowego planu działania na rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin. Zgodnie z art. 4 dyrektywy 2009/128/WE działania podejmowane przez państwa członkowskie Unii Europejskiej w celu realizacji postanowień dyrektywy będą ujmowane w krajowych planach działania (national action plan). Plany te powinny obejmować cele ilościowe w zakresie

ograniczania zagrożeń związanych ze stosowaniem środków ochrony roślin (z uwzględnieniem w szczególności uwarunkowań krajowych w zakresie produkcji roślinnej oraz stosowania środków ochrony roślin, a także wpływu skutków ujętych w tym projekcie działań na zdrowie ludzi, ochronę środowiska oraz warunki społeczno-gospodarcze), opis działań, jakie będą podejmowane w celu ich realizacji, a także harmonogramy ich wykonania. Krajowe plany działania powinny zawierać także wskaźniki służące monitorowaniu ich realizacji.

W krajowych planach działania państwa członkowskie powinny także opisać, w jaki sposób będą wdrażały postanowienia art. 5 – 15 dyrektywy 2009/128/WE, dotyczące w szczególności:

- 1) zapewnienia systemu szkoleń dla profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin, dystrybutorów tych preparatów oraz doradców, świadczących usługi w zakresie ochrony roślin;
- 2) podnoszenia świadomości ogółu społeczeństwa odnośnie do środków ochrony roślin;
- 3) zapewnienia nadzoru nad stanem technicznym sprzętu do stosowania środków ochrony roślin, znajdującego się w użytkowaniu;
- 4) ochrony środowiska wodnego i wody pitnej przed skażeniem środkami ochrony roślin;
- 5) zmniejszenia stosowania pestycydów lub zagrożeń z nich wynikających na obszarach dostępnych dla szczególnie wrażliwych grup ludności oraz cennych przyrodniczo;
- 6) wdrożenia zasad integrowanej ochrony roślin przez profesjonalnych użytkowników tych preparatów;
- 7) monitorowania ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin.

Krajowe plany działania powinny zawierać mierzalne cele w zakresie ograniczania ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin, harmonogramy ich realizacji oraz mierniki służące ich ewaluacji.

Państwa członkowskie powinny przekazać krajowe plany działania Komisji Europejskiej oraz innym państwom członkowskim do dnia 26 listopada 2012 r.

Krajowe plany działania powinny być poddawane przeglądowi przynajmniej co pięć lat, a wszelkie istotne zmiany w krajowych planach działania powinny być bezzwłocznie

zgłaszane Komisji Europejskiej.

Do dnia 26 listopada 2014 r. Komisja Europejska przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące informacji przekazanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do krajowych planów działania.

W związku z powyższym, w projektowanej ustawie przewiduje się zawarcie regulacji zobowiązującej ministra właściwego do spraw rolnictwa do opracowywania krajowego planu działania ograniczającego ryzyko związane ze stosowaniem środków ochrony roślin. Mając na uwadze, że krajowy plan działania będzie dotyczył jedynie jednostek administracji państwowej oraz jednostek podległych ministrom lub przez nich nadzorowanych, proponuje się, aby dokument ten był opracowywany w formie obwieszczenia ministra właściwego do spraw rolnictwa oraz ogłaszany w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”.

Proponuje się, aby minister właściwy do spraw rolnictwa, przy opracowywaniu krajowego planu działania, zasięgał opinii ministra właściwego do spraw zdrowia oraz ministra właściwego do spraw środowiska. Przyjęcie opisanego wyżej rozwiązania jest uzasadnione tym, że krajowy plan działania powinien obejmować nie tylko zadania ministra właściwego do spraw rolnictwa i jednostek mu podległych lub przez niego nadzorowanych, ale również zadania innych ministrów (w szczególności ministra właściwego do spraw środowiska i ministra właściwego do spraw zdrowia) oraz jednostek podległych lub nadzorowanych przez tych ministrów.

Proponuje się także zawarcie w projektowanej ustawie zapewnienia przez ministra właściwego do spraw rolnictwa udziału społeczeństwa w opracowywaniu krajowego planu działania. Ma to na celu implementację postanowień art. 4 ust. 5 dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym „do przygotowania i zmian krajowych planów działania zastosowanie mają przepisy o uczestnictwie opinii publicznej ustanowione w art. 2 dyrektywy 2003/35/WE”.

Krajowy plan działania będzie określał w szczególności:

- 1) cele, jakie należy osiągnąć w zakresie ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska, w tym przestrzegania wymagań integrowanej ochrony roślin przez użytkowników profesjonalnych, upowszechniania stosowania metod niechemicznych oraz ograniczania zależności produkcji roślinnej od stosowania

chemicznych środków ochrony roślin, a także upowszechniania wiedzy dotyczącej bezpiecznego stosowania środków ochrony roślin;

- 2) harmonogram osiągania celów wskazanych w pkt 1;
- 3) działania, jakie powinny być podejmowane w celu osiągania celów wskazanych w pkt 1;
- 4) podmioty odpowiedzialne za prowadzenie monitorowania do osiągania celów wskazanych w pkt 1 oraz sposób prowadzenia tego monitorowania;
- 5) wskaźniki służące do oceny ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska, w tym dotyczące zużycia środków ochrony roślin, i sposób udostępniania wyników oceny tego ryzyka opinii publicznej.

Tym samym, krajowy plan działania pozwoli na implementację postanowień art. 4 dyrektywy 2009/128/WE, art. 7 ust. 1 tej dyrektywy, zgodnie z którym państwa członkowskie powinny podejmować działania na „rzecz podnoszenia świadomości oraz dostępności dla ogółu społeczeństwa dokładnych i wyważonych informacji o pestycydach, w szczególności informacji dotyczących wynikających z ich stosowania zagrożeń oraz potencjalnych ostrych i przewlekłych skutków dla zdrowia ludzi, dla organizmów niebędących celem zwalczania oraz dla środowiska, oraz mające na celu stosowanie alternatywnych środków niechemicznych”, a także postanowień art. 15 ust. 2 tej dyrektywy. Zgodnie z art. 15 ust. 2 tej dyrektywy państwa członkowskie:

- 1) obliczają wskaźniki ryzyka;
- 2) określają tendencje w zakresie stosowania niektórych substancji czynnych;
- 3) określają kwestie priorytetowe, takie jak substancje czynne, uprawy, regiony lub praktyki, które wymagają szczególnej uwagi, lub dobre praktyki, które można stawiać za wzór do naśladowania, aby osiągnąć cele niniejszej dyrektywy, a zatem zmniejszyć zagrożenie związane ze stosowaniem pestycydów na zdrowie ludzi i na środowisko oraz wspierać rozwój oraz stosowanie integrowanej ochrony roślin i alternatywnych podejść lub technik w celu zmniejszenia zależności od stosowania pestycydów.

Krajowy plan działania będzie dokumentem o charakterze strategicznym. Cele wyznaczone w planie będą osiągane w ramach ustawowych obowiązków poszczególnych organów administracji. Zadania na rzecz osiągnięcia celów ujętych

w krajowym planie działania będą także realizowane w ramach przyjętych przez Radę Ministrów programów wieloletnich dla jednostek nadzorowanych przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Niektóre zadania, które będą służyły realizacji celów Krajowego planu działania zostały ujęte w programie wieloletnim na lata 2011 – 2015 pt. „Ochrona roślin uprawnych z uwzględnieniem bezpieczeństwa żywności oraz ograniczenia strat w plonach i zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt domowych i środowiska”, realizowanym przez Instytut Ochrony Roślin – Państwowy Instytut Badawczy w Poznaniu na podstawie uchwały nr 161/2011 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 2011 r. Ponadto zadania, związane w sposób bezpośredni z celami krajowego planu działania, ujęte zostały w programie wieloletnim na lata 2008 – 2014 „Rozwój zrównoważonych metod produkcji ogrodnictwa w celu zapewnienia wysokiej jakości biologicznej i odżywczej produktów ogrodnictwa oraz zachowania bioróżnorodności środowiska i ochrony jego zasobów”, realizowanym przez Instytut Ogrodnictwa w Skierniewicach na podstawie uchwały nr 239/2008 Rady Ministrów z dnia 28 października 2008 r., zmienionej uchwałą nr 106/2009 Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 2009 r. Nie jest natomiast planowane ustanowienie w celu realizacji krajowego planu działania nowych programów wieloletnich. Obowiązki przekazania Komisji Europejskiej oraz państwom członkowskim Unii Europejskiej będzie podlegał, stosownie do art. 4 ust. 2 dyrektywy 2009/128/WE, Krajowy plan działania, jako dokument wyznaczający cele do osiągnięcia w zakresie ograniczania ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin. Programy wieloletnie, służące realizacji celów Krajowego planu działania, obowiązki takiemu nie podlegają.

Art. 48 stanowi implementację artykułu 8 dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym państwa członkowskie zostały zobowiązane do utworzenia systemów badań sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin będącego w użytkowaniu. Minimalne wymagania dla takiego sprzętu określa załącznik II do dyrektywy. Sprawność techniczna sprzętu do stosowania środków ochrony roślin jest kluczowym elementem zapewniającym prawidłowość wykonania zabiegu ochrony roślin. W szczególności od sprawności technicznej tego sprzętu zależy zapewnienie właściwej dawki środka ochrony roślin oraz jego prawidłowego naniesienia na rośliny będące celem zabiegu.

Stosownie do dotychczasowych przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, środki ochrony roślin można stosować jedynie sprzętem sprawnym technicznie,

który użyty zgodnie z przeznaczeniem zapewnia skuteczne zwalczanie organizmów szkodliwych i nie powoduje zagrożenia dla zdrowia ludzi lub dla środowiska. Jednocześnie obowiązująca ustawa wprowadza obowiązek poddawania opryskiwaczy ciągnikowych i samobieżnych polowych lub sadowniczych okresowym badaniom sprawności technicznej, w jednostkach upoważnionych do tego przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa. Badania przeprowadza się w odstępach czasu nie dłuższych niż trzy lata w oparciu o wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 4 października 2001 r. w sprawie wymagań technicznych dla opryskiwaczy (Dz. U. Nr 121, poz. 1303).

Wdrożenie postanowień dyrektywy 2009/128/WE wymaga rozszerzenia zakresu sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, poddawanego okresowym badaniom technicznym. Dotyczy to przynajmniej sprzętu wykorzystywanego w kolejnictwie oraz podczas zabiegów agrolotniczych. Jednocześnie państwa członkowskie Unii Europejskiej będą mogły wyłączyć z obowiązku kontroli ręczny i plecakowy sprzęt przeznaczony do stosowania środków ochrony roślin. Decyzja taka będzie musiała być jednak oparta na analizie ryzyka, stwarzanego przez taki sprzęt. Rodzaje sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, który musi być poddawany okresowym badaniom sprawności technicznej, będą określały przepisy wykonawcze do projektowanej ustawy.

Dyrektywa 2009/128/WE przewiduje pewną elastyczność systemu badań sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin w celu możliwości szybkiego reagowania na pojawiające się nowe zagrożenia i dostępne rozwiązania techniczne dotyczące konstrukcji takiego sprzętu i możliwości jego badania. Wymagania te określą przepisy wykonawcze do ustawy.

Dyrektywa 2009/128/WE przewiduje, że maksymalne odstępy czasu pomiędzy badaniami będą wynosiły do roku 2020 nie więcej niż pięć lat, a później – nie więcej niż trzy lata. Państwa członkowskie powinny przy tym uznawać wzajemnie wyniki takich badań. W przypadku sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin stosowanego na niewielką skalę państwa członkowskie będą mogły określić inną, niż opisana powyżej, częstotliwość kontroli. Nie może to jednak dotyczyć sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin montowanego na pojazdach szynowych lub statkach powietrznych oraz opryskiwaczy polowych o szerokości belki polowej przekraczającej 3 m. Przepisy wykonawcze do ustawy będą mogły także

określać inny niż 3-letni maksymalny okres czasu między badaniami. Rozwiązanie takie jest uzasadnione tym, że decyzja o objęciu danego rodzaju sprzętu przeznaczonego do stosowania środków obowiązkiem badań powinna być poprzedzona analizą ryzyka stwarzanego przez taki sprzęt i określeniem na jej podstawie wymagań technicznych i metodyki badań.

Projektowane przepisy nakładają również na użytkownika sprzętu do stosowania środków ochrony roślin obowiązek przeprowadzania kalibracji tego sprzętu, w celu zapewnienia prawidłowości wykonania zabiegu. Przepis ten stanowi implementację postanowień art. 8 ust. dyrektywy 2009/128/WE.

Omawiane przepisy umożliwią także implementację postanowień art. 9 ust. 2 lit. f dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym od 2013 r. statek powietrzny wykonujący zabiegi ochrony roślin, powinien być wyposażony w urządzenia wykorzystujące najlepsze dostępne technologie ograniczające znoszenie cieczy roboczej.

Zgodnie z postanowieniami art. 8 ust. 3 lit. a (i) i a (ii) dyrektywy 2009/128/WE sprzęt przeznaczony do stosowania środków ochrony roślin montowany na statkach powietrznych, pojazdach szynowych, a także opryskiwacze o szerokości belki polowej wynoszącej ponad 3 m, nie mogą zostać wyłączone z obowiązkowych badań sprawności technicznej, ani nie można stosować wobec tego sprzętu innych harmonogramów badań niż wynikające z art. 8 ust. 1 tej dyrektywy. Postanowienia te zostaną uwzględnione w przepisach wykonawczych do projektowanej ustawy, wydanych na podstawie art. 48 ust. 5 tej ustawy. W przepisach tych wskazane zostanie, że wymieniony wyżej sprzęt przeznaczony do stosowania środków ochrony roślin będzie podlegał obowiązkowym badaniom i że odstępy czasu pomiędzy tymi badaniami muszą być zgodne ze wskazanymi w art. 8 ust. 1 dyrektywy 2009/128/WE.

Art. 49 przewiduje, aby działalność w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin była działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej; do tej pory prowadzenie takich badań wymagało uzyskania upoważnienia od wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa. Proponowane rozwiązanie ma na celu ułatwienie prowadzenia działalności przez przedsiębiorców zainteresowanych prowadzeniem takiej działalności.

W związku z powyższym proponowane przepisy określają wspólne zasady, na jakich

przedsiębiorcy będą mogli prowadzić działalność w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin po wejściu w życie niniejszej ustawy. Przedsiębiorca zostaje więc zobowiązany do:

- zapewnienia warunków organizacyjno-technicznych umożliwiających prawidłowe potwierdzanie badań sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej,
- zapewnienia prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej, przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje,
- prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej, zgodnie z metodyką takich badań,
- dokumentowania działań związanych z prowadzeniem badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej, przy czym projektowana ustawa precyzuje zakres danych osobowych posiadacza tego sprzętu objętych dokumentowaniem,
- przekazywania wojewódzkiemu inspektorowi informacji o sprzęcie przeznaczonym do stosowania środków ochrony roślin poddanym badaniom sprawności technicznej,
- udostępniania dokumentów dotyczących prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu na żądanie wojewódzkiego inspektora.

Przepis ten zobowiązuje także przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin do wydawania posiadaczowi tego sprzętu dokumentu potwierdzającego przeprowadzenie tych badań oraz umieszczania na sprzęcie przeznaczonym do stosowania środków ochrony roślin, którego sprawność techniczna została potwierdzona badaniami, przeprowadzonymi przez ten podmiot, znaku kontrolnego zawierającego indywidualny numer. Koszty sporządzenia znaków kontrolnych będą ponoszone przez podmioty wykonujące badania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin. Rozwiązanie to opiera się na regulacjach dotychczasowych. Stosownie do przepisów § 8 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 listopada 2001 r. w sprawie przeprowadzania badań

opryskiwaczy (Dz. U. Nr 137, poz. 1544) jednostka organizacyjna upoważniona do przeprowadzania badań opryskiwaczy i potwierdzania wymaganej sprawności technicznej opryskiwaczy oznacza opryskiwacz sprawny technicznie znakiem kontrolnym, który zawiera:

- 1) rok przeprowadzenia badania;
- 2) numer znaku kontrolnego;
- 3) nazwę „Inspekcja Ochrony Roślin” oraz napis „opryskiwacz dopuszczony do użytku”.

Koszty związane ze sporządzeniem znaku pokrywa jednostka, która przeprowadza badanie.

Rozwiązanie takie umożliwi sprawowanie skutecznego nadzoru Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa nad stanem technicznym sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin i jest zgodne z obowiązującymi obecnie obowiązkami jednostek przeprowadzających badania sprawności technicznej opryskiwaczy, na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 listopada 2001 r. w sprawie przeprowadzania badań opryskiwaczy. Nie nakłada więc ono nowych obowiązków na podmioty.

Jednocześnie przewiduje się, zgodnie z art. 8 ust. 6 dyrektywy 2009/128/WE, że dokumenty potwierdzające sprawność techniczną sprzętu do stosowania środków ochrony roślin, wydane przez przedsiębiorców upoważnionych w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie, do potwierdzania sprawności technicznej danego rodzaju sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, są równoważne z dokumentami potwierdzającymi sprawność techniczną sprzętu do stosowania środków ochrony roślin, wydanymi przez przedsiębiorców krajowych.

Art. 50 określa informacje, jakie powinien zawierać wniosek o wpis do rejestru działalności regulowanej w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin. Wskazanie we wniosku o wpis do rejestru numeru wpisu do KRS nie jest wymagane od przedsiębiorców nieposiadających takiego numeru (dotyczy to w szczególności przedsiębiorców zagranicznych). Rozwiązanie to ma na celu zapewnienie zgodności przepisów

projektowanej ustawy z orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-338/09 Yellow Cab, zgodnie z którym w sytuacji, gdy nie ma pewności, czy zezwolenie na określoną działalność zostanie udzielone, wymaganie od przedsiębiorcy ustanowienia siedziby stanowi nadmierne ograniczenie.

Art. 51 określa zasady prowadzenia rejestru działalności regulowanej w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, w tym właściwość wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa do dokonania takiego wpisu i zakres informacji, jakie powinien zawierać rejestr. Przewiduje się, że rejestr będzie udostępniany na stronie internetowej administrowanej przez wojewódzki inspektorat ochrony roślin i nasiennictwa, co ułatwi dostęp do tego rejestru zainteresowanym podmiotom. Przepis ten umożliwi również uzyskanie wpisu do rejestru przedsiębiorców przedsiębiorcy zagranicznemu, nieposiadającemu siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który czasowo świadczy usługę. W takim przypadku wpisu do rejestru będzie dokonywał wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce planowanej działalności przedsiębiorcy.

Art. 52 dotyczy zasad prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej. Zgodnie z obowiązującymi przepisami do prowadzenia badań sprawności technicznej opryskiwaczy są upoważnione również jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Mając na uwadze prawidłowe funkcjonowanie systemu badań, wskazane jest, aby jednostki te zachowały swoje uprawnienia. W związku z powyższym proponowane przepisy określają zasady, na jakich jednostki takie będą mogły potwierdzać sprawność techniczną sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin po wejściu w życie niniejszej ustawy. Zasady te są oparte na regulacjach dotyczących przedsiębiorców.

Jednocześnie przewiduje się, zgodnie z art. 8 ust. 6 dyrektywy 2009/128/WE, że dokumenty potwierdzające sprawność techniczną sprzętu do stosowania środków ochrony roślin, wydane na podstawie badań sprawności technicznej przeprowadzonych przez podmioty upoważnione w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie, do potwierdzania sprawności

technicznej danego rodzaju sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, są równoważne z dokumentami potwierdzającymi sprawność techniczną sprzętu do stosowania środków ochrony roślin, wydanymi przez podmioty krajowe.

Art. 53 określa obowiązki podmiotów niebędących przedsiębiorcami, wykonujących działalność w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, w zakresie przekazywania wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa danych podlegających wpisowi do rejestru prowadzonego na podstawie przepisów art. 52 projektowanej ustawy, zasady kontroli tych podmiotów przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, zasady wykreślenia tych podmiotów z rejestru prowadzonego przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa na podstawie przepisów art. 52 projektowanej ustawy, a także postępowanie wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa w przypadku stwierdzenia wykonywania powyższej działalności przez podmiot niewpisany do takiego rejestru. Proponowane regulacje są oparte na rozwiązaniach dotyczących przedsiębiorców.

Art. 54 zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia:

- warunków organizacyjno-technicznych prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej,
- metodyki badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, prowadzonych w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej, z uwzględnieniem rodzajów tego sprzętu,
- zakresu i sposobu dokumentowania badań sprawności technicznej sprzętu do stosowania środków ochrony roślin prowadzonych w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej,
- zakresu informacji o sprzęcie przeznaczonym do stosowania środków ochrony roślin, poddanych badaniom w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej, przekazywanych wojewódzkiemu inspektorowi oraz termin przekazywania tych informacji,
- wymagań, jakie powinien spełniać znak kontrolny umieszczany na sprzęcie

przeznaczonym do stosowania środków ochrony roślin, którego sprawność techniczna została potwierdzona badaniami sprawności technicznej, oraz wzór znaku.

Regulacje te mają na celu zapewnienie odpowiedniego poziomu prowadzonych badań i porównywalności wyników uzyskiwanych przez poszczególne podmioty prowadzące te badania.

Przewiduje się, że regulacje te będą oparte na dotychczasowych przepisach wykonawczych.

W rozdziale 6 projektu ustawy uregulowano kwestie integrowanej produkcji roślin. Zgodnie z art. 14 ust. 5 dyrektywy 2009/128/WE państwa członkowskie zostały zobligowane do wprowadzenia odpowiednich warunków, aby zachęcić profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin do dobrowolnego wdrażania wytycznych w zakresie integrowanej ochrony roślin dla poszczególnych upraw lub sektorów. Wytyczne takie mogą zostać opracowane przez władze publiczne lub organizacje reprezentujące określonych użytkowników profesjonalnych. W krajowych planach działania państwa członkowskie odnoszą się do tych wytycznych, które uznają za adekwatne i właściwe.

System integrowanej produkcji roślin jest dobrowolnym systemem certyfikacji jakości żywności dającym producentowi roślin korzyść marketingową w postaci możliwości opatrywania wprowadzanych do obrotu produktów znakiem integrowanej produkcji roślin. Znak ten zaświadcza, że produkty nim opatrzone zostały uzyskane metodami przyjaznymi dla środowiska naturalnego i nie zawierają szkodliwych dla konsumenta pozostałości środków ochrony roślin, a także azotynów, azotanów i metali ciężkich.

System integrowanej produkcji został utworzony na podstawie obowiązujących przepisów art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. System ten wykorzystuje w sposób zrównoważony postęp techniczny i biologiczny w uprawie, ochronie roślin i nawożeniu w celu ochrony środowiska i zdrowia ludzi. Stosowanie zasad integrowanej produkcji umożliwia uzyskanie płodów rolnych o najwyższych wartościach biologicznych i odżywczych oraz bezpiecznych dla zdrowia ludzi. Nadzór nad systemem sprawuje Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Producenci roślin stosujący system integrowanej produkcji, mają prawo posługiwania się certyfikatem wydawanym przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin

i Nasiennictwa oraz mogą oznaczać swoje produkty zastrzeżonym znakiem integrowanej produkcji.

Od dnia 14 czerwca 2007 r. integrowana produkcja, w rozumieniu art. 5 ust. 1 ustawy o ochronie roślin, została uznana za krajowy system jakości żywności i została włączona do Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 – 2013 w ramach działań „Uczestnictwo rolników w systemach jakości żywności” oraz „Działania informacyjne i promocyjne”.

W projektowanej ustawie proponuje się utrzymanie systemu integrowanej produkcji. Proponuje się jednak, aby producent roślin, z zastosowaniem integrowanej ochrony roślin oraz wykorzystujący w sposób zrównoważony postęp techniczny i biologiczny w uprawie i nawożeniu, mógł ubiegać się o poświadczenie jej prowadzenia przez podmiot certyfikujący, a nie przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, jak ma to miejsce na podstawie przepisów dotychczasowych. Także kontrole gospodarstw prowadzących uprawę z zastosowaniem zasad integrowanej produkcji roślin będą wykonywały podmioty certyfikujące, a nie wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa. Inspekcja będzie natomiast sprawowała nadzór nad tymi podmiotami.

Producent roślin przystępujący do systemu integrowanej produkcji roślin zostanie zobligowany do prowadzenia uprawy roślin zgodnie z metodykami przygotowanymi dla poszczególnych upraw i zatwierdzonymi przez Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Metodyki te będą w znacznej mierze oparte na zasadach integrowanej ochrony roślin.

Przepisy rozdziału 6 projektowanej ustawy służą implementacji postanowień art. 14 ust. 5 dyrektywy 2009/128/WE.

Art. 55 reguluje zasady zgłaszania podmiotowi certyfikującemu zamiaru stosowania integrowanej ochrony roślin przez producenta roślin. Podmiot certyfikujący zostanie obowiązany do przyjmowania zgłoszeń od producentów roślin zamierzających prowadzić swoje uprawy z zastosowaniem wymagań integrowanej produkcji roślin i prowadzenia rejestru tych zgłoszeń.

Art. 56 reguluje zasady prowadzenia przez podmiot certyfikujący kontroli producentów roślin, którzy zgłosili zamiar prowadzenia upraw roślin zgodnie z wymaganiami integrowanej produkcji roślin. Ponieważ kontrole prowadzone będą

przez podmioty prywatne spoza administracji publicznej, przepis ten szczegółowo określa zakres ich uprawnień i kompetencji.

Proponuje się, aby procedura kontroli producentów roślin stosujących integrowaną produkcję roślin przeprowadzana przez podmioty certyfikujące, opierała się na rozwiązaniach dotychczas stosowanych przez państwowych inspektorów (na podstawie art. 95 i art. 98 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin).

Art. 57 reguluje zasady wydawania certyfikatów poświadczających stosowanie integrowanej produkcji roślin, a także prowadzenia rejestru certyfikatów wydanych przez podmiot certyfikujący. Przepis ten określa przy tym wymagania, jakie powinien spełniać producent roślin, aby otrzymać certyfikat integrowanej produkcji roślin. Wymagania te opierają się na dotychczasowych zasadach określonych w art. 5 ust. 3 ustawy o ochronie roślin z dnia 18 grudnia 2003 r. W celu zapewnienia, aby produkty rolne wytworzone w ramach tego systemu spełniały wyższe wymagania niż produkty wytwarzane w sposób konwencjonalny (przestrzeganie zasad integrowanej ochrony roślin będzie obligatoryjne od dnia 1 stycznia 2014 r.), przyjęto, aby w integrowanej produkcji roślin producent był obowiązany do przestrzegania przy produkcji, zbiorze i przechowywaniu płodów rolnych zasad higieniczno-sanitarnych.

Art. 58 określa zasady upoważniania podmiotów certyfikujących.

W szczególności w przepisie tym wymaga się, aby podmiot certyfikujący wykonujący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin posiadał akredytację w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin, udzieloną w trybie przepisów o systemie oceny zgodności i zapewniał prowadzenie kontroli przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje, które mają zapewnić prawidłowe prowadzenie działalności w zakresie certyfikacji integrowanej produkcji roślin. Regulacja ta ma na celu zagwarantowanie odpowiednich standardów działania podmiotów certyfikujących. Przepis ten zawiera także uprawnienie dla Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa do upoważnienia wojewódzkiego inspektora do wykonywania działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin. Przepis ten może zostać wykorzystany w przypadku braku lub niewystarczającej liczby jednostek certyfikujących.

Art. 59 przewiduje prowadzenie wykazu podmiotów certyfikujących przez Głównego

Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zapewniając producentom roślin informację o podmiotach, które poświadczają zgodność prowadzonej przez nich produkcji z wymogami integrowanej produkcji roślin.

Art. 60 określa obowiązki podmiotu certyfikującego zapewniające prawidłowe prowadzenie działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin.

Art. 61 określa zakres nadzoru sprawowanego przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa nad podmiotami certyfikującymi. Przepis ten umożliwi także wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa unieważnienie certyfikatów wydanych dla roślin, w których stwierdzono przekroczenia najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości środków ochrony roślin, azotynów, azotanów lub metali ciężkich.

Art. 62 określa konsekwencje nieprzestrzegania przepisów ustawy w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin, a także umożliwia zapewnienie producentom roślin pozostawania w systemie integrowanej produkcji roślin, w przypadku cofnięcia upoważnienia podmiotowi certyfikującemu.

Art. 63 zawiera upoważnienie do wydania rozporządzenia określającego kwalifikacje osób prowadzących kontrole zasad przestrzegania integrowanej produkcji roślin (w celu zapewnienia odpowiednich standardów działalności podmiotów certyfikujących) oraz wzór certyfikatu integrowanej produkcji roślin (aby ujednoczyć wzór certyfikatów, wydawanych przez poszczególne podmioty certyfikujące).

Regulacje rozdziału 7 opierają się na obowiązujących przepisach art. 75 ust. 8 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Obecnie obowiązkowe szkolenia są prowadzone dla osób wykonujących zabiegi ochrony roślin w rolnictwie i leśnictwie oraz dla osób zatrudnionych przez podmioty zajmujące się obrotem lub konfekcjonowaniem środków ochrony roślin, które bezpośrednio wykonują czynności wymagające kontaktu z takimi środkami. Szkolenia prowadzone są przez jednostki wpisane do rejestru prowadzonego przez właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony roślin zgodnie z programami szkoleń określonymi w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie szkoleń w zakresie ochrony roślin (Dz. U. Nr 256, poz. 1721).

Wdrożenie do prawa krajowego postanowień dyrektywy 2009/128/WE wymaga objęcia obowiązkiem odbycia szkoleń doradców świadczących usługi doradcze dotyczące metod ochrony roślin oraz profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin wykonujących zabiegi poza rolnictwem i leśnictwem.

Programy szkoleń powinny obejmować następujące zagadnienia: obowiązujące regulacje prawne dotyczące środków ochrony roślin i ich stosowania, problematykę fałszowania środków ochrony roślin, zagrożenia związane ze stosowaniem środków ochrony roślin i sposoby ich ograniczania, zasady integrowanej ochrony i rolnictwa ekologicznego, zasady doboru środków ochrony roślin o najmniejszym negatywnym wpływie na zdrowie ludzi, zwierząt i na środowisko naturalne, zasady bezpiecznego postępowania ze środkami ochrony roślin, a także zasady przygotowywania sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin do zabiegu (w tym jego kalibracji).

Ponadto proponuje się objęcie powyższymi regulacjami prowadzenia szkoleń w zakresie badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin. Do ukończenia takiego szkolenia są zobligowane osoby przeprowadzające badania sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej. Objęcie tego typu szkoleń powyższymi regulacjami pozwoli na określenie jednoznacznych kryteriów, jakie muszą spełniać prowadzące szkolenia jednostki, co stanowić będzie ułatwienie dla przedsiębiorców w podejmowaniu takiej działalności. Do tej pory jednostki prowadzące szkolenia wskazywane były w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 64 odnosi się do systemu szkoleń w zakresie środków ochrony roślin. Art. 5 dyrektywy 2009/128/WE nakłada na państwa członkowskie obowiązek utworzenia systemów szkoleń dla profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin, dystrybutorów takich środków oraz doradców. Szkolenia powinny być prowadzone przez jednostki wyznaczone przez odpowiednie organy państw członkowskich, według założeń programowych określonych w załączniku I do dyrektywy. System szkolenia powinien obejmować szkolenia podstawowe i szkolenia uzupełniające, dla osób które wcześniej ukończyły szkolenie podstawowe. Przepisy tego artykułu projektowanej ustawy wdrażają postanowienia wskazanego artykułu dyrektywy.

Ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin zobowiązywała do odbywania

szkoleń z zakresu stosowania środków ochrony roślin, obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin oraz z zakresu integrowanej produkcji, powtarzanych co 5 lat, bez zróżnicowania szkoleń na szkolenia podstawowe i szkolenia uzupełniające.

W projektowanej ustawie proponuje się opracowanie różnych programów dla szkoleń podstawowych i szkoleń uzupełniających w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin, w zakresie stosowania środków ochrony roślin i w zakresie integrowanej produkcji roślin. Proponuje się także, aby zaświadczenia o ukończeniu szkolenia podstawowego w zakresie środków ochrony roślin i zaświadczenia o ukończeniu szkolenia uzupełniającego w tym zakresie były ważne przez okres 5 lat. Rozwiązanie takie jest zgodne z obecnie obowiązującymi przepisami (§ 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie szkoleń w zakresie ochrony roślin).

Jednocześnie proponuje się, aby szkolenia w zakresie badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony obejmowały jedynie szkolenia podstawowe. W przypadku tego typu szkoleń nie przewiduje się obowiązku ich powtarzania. Ewentualne przyjęcie takiego rozwiązania nie znajdowałoby uzasadnienia ze względu na wiążące się z tym zwiększenie obciążeń podmiotów prowadzących badania sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej.

Jednocześnie proponuje się, aby obowiązek odbycia szkolenia podstawowego w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin, szkolenia podstawowego w zakresie stosowania środków ochrony roślin oraz szkolenia podstawowego w zakresie integrowanej produkcji roślin nie dotyczył osób, które posiadają:

- zaświadczenie wydane przez szkołę ponadgimnazjalną lub szkołę wyższą stwierdzające, że w dokumentacji przebiegu nauczania tej osoby zostały uwzględnione wszystkie zagadnienia ujęte w programie tego szkolenia,
- kwalifikacje wymagane dla osób prowadzących szkolenia w zakresie integrowanej produkcji roślin.

Rozwiązanie takie, zgodne z postanowieniami art. 5 ust. 2 dyrektywy 2009/128/WE, ma na celu ułatwienie podjęcia pracy w wyuczonym zawodzie absolwentom średnich oraz wyższych szkół rolniczych. Za wprowadzeniem takiego rozwiązania przemawia fakt, że programy nauczania tych szkół powinny obejmować materiał wykładany podczas

szkoleń z zakresu ochrony roślin. Po upływie 5 lat od dnia uzyskania wskazanego wyżej wykształcenia lub kwalifikacji, dla zachowania uzyskanych uprawnień, wymagane będzie ukończenie szkolenia uzupełniającego w odpowiednim zakresie w celu aktualizacji posiadanej wiedzy.

Przewiduje się również, aby obowiązek odbycia szkolenia podstawowego i uzupełniającego w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin, w zakresie stosowania środków ochrony roślin oraz w zakresie integrowanej produkcji roślin nie dotyczył pracowników naukowych szkół wyższych kształcących na kierunkach rolnictwo, ogrodnictwo lub leśnictwo, pracowników naukowych instytutów badawczych, do których podstawowej działalności należy prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych z zakresu rolnictwa, ogrodnictwa lub leśnictwa oraz osób prowadzących szkolenia w zakresie środków ochrony roślin. Osoby te posiadają bowiem wiedzę niezbędną do prawidłowego i bezpiecznego stosowania środków ochrony roślin. Osoby te, po zakończeniu prowadzenia powyższej działalności, dla zachowania uzyskanych uprawnień, będą zobligowane do ukończenia szkolenia uzupełniającego w odpowiednim zakresie w celu aktualizacji posiadanej wiedzy.

Podobnie proponuje się, aby szkolenie podstawowe w zakresie badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin nie było wymagane od:

- 1) osób, które posiadają zaświadczenie wydane przez szkołę ponadgimnazjalną lub szkołę wyższą stwierdzające, że w dokumentacji przebiegu nauczania tej osoby zostały uwzględnione wszystkie zagadnienia ujęte w programie szkolenia;
- 2) pracowników naukowych szkół wyższych lub instytutów badawczych, jeżeli do zakresu obowiązków tych pracowników naukowych należy prowadzenie zajęć dydaktycznych, badań naukowych lub prac rozwojowych z zakresu techniki ochrony roślin;
- 3) osób prowadzących szkolenia w tym zakresie.

Powyższe rozwiązanie ma przede wszystkim ułatwić podjęcie pracy absolwentom rolniczych szkół średnich i wyższych, którzy w trakcie procesu edukacji zostali przygotowani do właściwego potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin.

Zgodnie z postanowieniami art. 11 dyrektywy 2009/128/WE państwa członkowskie

powinny przyjąć odpowiednie środki służące ochronie środowiska wodnego i zasobów wody pitnej przed wpływem pestycydów, takie jak m.in. „przyznawanie pierwszeństwa środkom ochrony roślin, które nie zostały zaklasyfikowane jako niebezpieczne dla środowiska wodnego zgodnie z dyrektywą 1999/45/WE ani nie zawierają priorytetowych substancji niebezpiecznych określonych w art. 16 ust. 3 dyrektywy 2000/60/WE” oraz „przyznawanie pierwszeństwa najefektywniejszym technikom stosowania środków ochrony roślin, takim jak użycie urządzeń antyznoszeniowych”. Obowiązki te zostaną zrealizowane poprzez ujęcie wskazanej wyżej tematyki w programach szkoleń w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin oraz w zakresie stosowania środków ochrony roślin. W związku z powyższym tematyka ta została wskazana w ust. 1 omawianego artykułu. W omawianym przepisie wskazano w sposób ogólny, że programy szkoleń będą uwzględniały m.in. ograniczanie ryzyka dla środowiska wodnego i źródeł wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. W sposób szczegółowy środki ograniczania tego ryzyka, wskazane w postanowieniach art. 11 ust. 2 lit. a i b, zostaną wymienione w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 72 pkt 3 projektowanej ustawy.

Art. 65 regulacja tego przepisu, określającego zasady uzyskania zaświadczenia o ukończeniu szkolenia z zakresu ochrony roślin, opiera się na obowiązujących przepisach art. 75b ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Proponuje się, aby w celu uzyskania zaświadczenia o ukończeniu szkolenia należało zdać egzamin pisemny przed komisją egzaminacyjną powołaną przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa. Proponowane rozwiązanie ma na celu zapewnienie, że osoby uzyskujące zaświadczenia, posiadały odpowiednią wiedzę. Rozwiązanie to jest zgodne z postanowieniami art. 5 ust. 2 dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym „państwa członkowskie tworzą systemy certyfikacji i wyznaczają właściwe organy odpowiedzialne za ich wdrożenie. Minimalnym wymogiem jest, by certyfikaty te stanowiły dowód wystarczającej wiedzy na tematy wymienione w załączniku I [do dyrektywy 2009/128/WE] zdobytej przez użytkowników profesjonalnych, dystrybutorów i doradców w wyniku odbytego szkolenia lub w inny sposób”.

Art. 66 implementuje postanowienia art. 5 ust. 2 dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym systemy certyfikacji szkoleń, ustanowione przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, powinny obejmować procedury dotyczące wycofywania certyfikatów

poświadczających odbycie szkolenia dla profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin, doradców i dystrybutorów.

W związku z powyższym proponuje się, aby wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa zakazywał, w drodze decyzji administracyjnej, osobie, która naruszyła przepisy ustawy, wykonywania działalności w zakresie sprzedaży środków ochrony roślin, stosowania tych środków lub świadczenia usług doradczych dotyczących ochrony roślin, do czasu ukończenia szkolenia podstawowego w wymaganym zakresie oraz uzyskania zaświadczenia o ukończeniu tego szkolenia.

Art. 67 zawiera regulacje dotyczące warunków prowadzenia działalności w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin, które opierają się na obowiązujących przepisach art. 75 ust. 7 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Proponuje się, aby działalność polegająca na prowadzeniu szkoleń w zakresie ochrony roślin była działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Przepis ten określa także wymagania, jakie powinny spełnić podmioty prowadzące szkolenia, w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu takich szkoleń.

Art. 68 określa wymagania, jakie powinien spełniać wniosek o wpis do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin. Regulacja ta opiera się na obowiązujących przepisach art. 75 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Wskazanie we wniosku o wpis do rejestru numeru wpisu do KRS nie jest wymagane od przedsiębiorców nieposiadających takiego numeru (dotyczy to w szczególności przedsiębiorców zagranicznych). Rozwiązanie to ma na celu zapewnienie zgodności przepisów projektowanej ustawy z orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-338/09 Yellow Cab, zgodnie z którym w sytuacji, gdy nie ma pewności, czy zezwolenie na określoną działalność zostanie udzielone, wymaganie od przedsiębiorcy ustanowienia siedziby stanowi nadmierne ograniczenie.

Art. 69 określa organ właściwy do prowadzenia rejestru podmiotów wykonujących działalność w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin oraz informacje, co prowadzony rejestr zawiera. Regulacja ta opiera się na obowiązujących przepisach art. 75 ust. 2 i 6 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Przepis ten umożliwi także uzyskanie wpisu do rejestru przedsiębiorców przedsiębiorcy zagranicznemu, nieposiadającemu siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W takim przypadku wpis do rejestru będzie dokonywał wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce planowanej działalności przedsiębiorcy.

Art. 70 określa warunki prowadzenia działalności polegającej na prowadzeniu szkoleń w zakresie środków ochrony roślin przez podmiot niebędący przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Zasady te są oparte na regulacjach dotyczących przedsiębiorców. Przepis ten jednocześnie opiera się na obowiązujących regulacjach art. 75a ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Art. 71 określa obowiązki podmiotów niebędących przedsiębiorcami, prowadzących szkolenia z zakresu środków ochrony roślin, w zakresie przekazywania wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa danych podlegających wpisowi do rejestru prowadzonego na podstawie przepisów art. 70 projektowanej ustawy, zasady kontroli tych podmiotów przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, zasady wykreślenia tych podmiotów z rejestru prowadzonego przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa na podstawie przepisów art. 70 projektowanej ustawy, a także postępowanie wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa w przypadku stwierdzenia wykonywania powyższej działalności przez podmiot niewpisany do takiego rejestru. Proponowane regulacje są oparte na rozwiązaniach dotyczących przedsiębiorców.

Art. 72 zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunków organizacyjno-technicznych prowadzenia poszczególnych rodzajów szkoleń w zakresie środków ochrony roślin;
- 2) kwalifikacji wymaganych dla osób prowadzących szkolenia w zakresie środków ochrony roślin, z uwzględnieniem programu szkolenia dla osób prowadzących szkolenia w zakresie integrowanej produkcji roślin;
- 3) programów poszczególnych rodzajów szkoleń podstawowych i uzupełniających w zakresie środków ochrony roślin, uwzględniających, w przypadku szkoleń w zakresie stosowania środków ochrony roślin, sposób stosowania tych środków

- oraz w przypadku szkoleń w zakresie badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin – rodzajów tego sprzętu;
- 4) maksymalnej liczby osób w grupie, dla jakiej prowadzi się szkolenia w zakresie środków ochrony roślin;
 - 5) zakresu i sposobu dokumentowania działań związanych z prowadzeniem szkoleń w zakresie środków ochrony roślin;
 - 6) zakresu danych dotyczących prowadzonych szkoleń z zakresu środków ochrony roślin, przekazywanych wojewódzkiemu inspektorowi oraz termin przekazywania tych danych;
 - 7) wzoru zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie środków ochrony roślin.

Art. 73 i art. 74 mają na celu uwzględnienie postanowień art. 7 ust. 2 dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym „państwa członkowskie ustanawiają systemy gromadzenia informacji o przypadkach ostrych zatruc pestycydami oraz, w stosownych przypadkach, o przewlekłych objawach zatruc wśród osób, które mogą być narażone na regularny kontakt z pestycydami, takich jak operatorzy, pracownicy sektora rolnego lub osoby mieszkające w pobliżu obszarów, na których są stosowane pestycydy”.

W celu realizacji obowiązku wynikającego z przytoczonych postanowień dyrektywy, przepisy rozdziału 8 projektowanej ustawy ustanawiają zasady gromadzenia informacji o zatruciach ludzi środkami ochrony roślin. Projektowane przepisy stanowią, że właściwym do gromadzenia tych danych jest urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Informacje o zatruciach środkami ochrony roślin będą mogły być przekazywane do urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rolnictwa, w szczególności:

- 1) przez ośrodki konsultacji i informacji toksykologicznej, o których mowa w przepisach o produktach biobójczych;
- 2) przez podmioty lecznicze, o których mowa w przepisach o działalności leczniczej.

Należy przy tym podkreślić, że projektowana ustawa nie nakłada obowiązku na ośrodki konsultacji i informacji toksykologicznej oraz podmioty lecznicze do przekazywania danych o zatruciach. Dane te będą przekazywane przez wskazane jednostki dobrowolnie.

Minister właściwy do spraw rolnictwa będzie także udostępniał informacje dotyczące

ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rolnictwa. Przepis ten wdraża postanowienia art. 7 ust. 1 dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym państwa członkowskie powinny podejmować działania na „rzecz podnoszenia świadomości oraz dostępności dla ogółu społeczeństwa dokładnych i wyważonych informacji o pestycydach, w szczególności informacji dotyczących wynikających z ich stosowania zagrożeń oraz potencjalnych ostrych i przewlekłych skutków dla zdrowia ludzi, dla organizmów niebędących celem zwalczania oraz dla środowiska, oraz mające na celu stosowanie alternatywnych środków niechemicznych”.

Art. 75 reguluje odpowiedzialność za czyny naruszające przepisy projektowanej ustawy, które ze względu na ich wagę, będą podlegały opłacie sankcyjnej. Regulacje w tym zakresie są oparte na obowiązujących przepisach art. 108 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Art. 76 reguluje odpowiedzialność karną za czyny naruszające przepisy projektowanej ustawy, które ze względu na ich wagę, będą traktowane jako wykroczenia.

Art. 77 zawiera propozycje zmian w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin w związku z nałożeniem na Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa nowych obowiązków, wynikających z przepisów rozporządzenia nr 1107/2009 oraz implementacji postanowień dyrektywy 2009/128/WE.

Przepis ten rozszerza uprawnienia Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa o możliwość dokonania, na potrzeby kontroli, zakupu środka ochrony roślin. Norma ta umożliwi Inspekcji skuteczniejsze eliminowanie nieprawidłowości związanych z obrotem środkami ochrony roślin, a tym samym podniesienie bezpieczeństwa użytkowników tych środków.

Ponadto zawarto upoważnienie do określenia, w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw rolnictwa, sposobu pobierania próbek środków ochrony roślin do badań ich składu, właściwości fizycznych lub właściwości chemicznych, a także pobierania próbek roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów do badań na obecność pozostałości tych środków. Rozwiązanie to ma na celu ujednoczenie działań Inspekcji i zapewnienie odpowiedniego poziomu tych badań.

Projektowana ustawa wprowadza także dodatkowe regulacje odnośnie do wykonywania badań składu, właściwości fizycznych lub właściwości chemicznych środków ochrony roślin na rzecz Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa przez upoważnione laboratoria. Ma to na celu uregulowanie zasad przekazywania przez Inspekcję danych niezbędnych do przeprowadzania kontroli.

Przepis ten uchyla jednocześnie regulacje zawarte w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin w zakresie regulowanym przez projektowaną ustawę. Projektowana ustawa wprowadza także zmianę redakcyjną w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, polegającą na doprecyzowaniu właściwości wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, wydającego decyzję związaną ze stwierdzeniem lub podejrzeniem wystąpienia organizmów szkodliwych dla roślin.

Art. 78 zawiera propozycje zmian w ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635, z późn. zm.).

Opłata za wpis do rejestru działalności regulowanej w zakresie konfekcjonowania lub wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu została utrzymana na dotychczasowej wysokości 1135 zł. Podobnie utrzymana została na dotychczasowym poziomie opłata za wpis do rejestru w przypadku podmiotów prowadzących szkolenia w zakresie środków ochrony roślin. W przypadku wpisu do rejestru podmiotów prowadzących działalność w zakresie badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin przyjęto wysokość opłaty w kwocie 220 zł.

W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej uregulowano również wysokość opłat za wpis do rejestru podmiotów prowadzących działalność w zakresie prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, a także prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin, które nie są przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Przyjęto, że wysokość opłaty pobieranej za dokonanie wpisu będzie taka sama jak w przypadku analogicznego wpisu do rejestru działalności regulowanej.

Opłaty za decyzję w sprawie udzielenia upoważnienia do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin oraz w sprawie zmiany zakresu wydanego upoważnienia zostaną utrzymane na dotychczasowym poziomie tj. odpowiednio 5000 zł i 1000 zł. Do tej pory wysokość tej opłaty była regulowana przepisami rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 31 maja 2005 r. w sprawie wysokości opłat

rejestrowych za czynności związane z wydaniem decyzji dotyczących środków ochrony roślin i substancji aktywnych oraz trybu ich uiszczania (Dz. U. Nr 99, poz. 833, z późn. zm.).

Ponadto, projektowana zmiana przewiduje wprowadzenie opłaty skarbowej za czynności w sprawie udzielenia upoważnienia do opracowywania ocen lub uwag w rozumieniu przepisów o środkach ochrony roślin w kwocie 1000 zł oraz opłaty za zmianę zakresu tego upoważnienia w kwocie 500 zł. Powyższe kwoty zostały określone na podstawie kalkulacji kosztów związanych z udzieleniem i zmianą przedmiotowego upoważnienia.

Uchylony został natomiast przepis określający wysokość opłaty za wydanie opinii potwierdzającej, że pomieszczenia dostosowane do prowadzenia działalności w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin i przechowywania opakowań po środkach ochrony roślin sklasyfikowanych jako bardzo toksyczne spełniają wymogi ochrony środowiska. Obecne przedstawianie takiej opinii przez podmioty ubiegające się o wpis do rejestru działalności regulowanej w zakresie obrotu lub konfekcjonowania środków ochrony roślin nie jest bowiem wymagane.

Zmiana wprowadzana przepisami art. 78 pkt 3 projektu ustawy ma charakter porządkowy. Obecnie w dwóch aktach prawnych regulowane są obowiązki obywateli dotyczące opłat za decyzje w sprawie dopuszczania do obrotu środków ochrony roślin. Zgodnie z art. 124 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin opłata skarbowa za wydane decyzje w sprawach środków ochrony roślin pobierana była do czasu wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 tej ustawy. Z chwilą wejścia w życie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 31 maja 2005 r. w sprawie wysokości opłat rejestrowych za czynności związane z wydaniem decyzji dotyczących środków ochrony roślin i substancji aktywnych oraz trybu ich uiszczania – stawki opłat za decyzje w sprawach środków ochrony roślin określone w ust. 27 w części III załącznika do ustawy o opłacie skarbowej – nie były stosowane.

Art. 79:

- 1) ust. 1 i 2 mają na celu utrzymanie w mocy zezwoleń wydanych na podstawie wcześniejszych regulacji oraz zapewnienie stosowania do nich nowych przepisów; nie oznacza to jednak, że zezwolenia te spełniają wymagania rozporządzenia nr 1107/2009, z uwagi na fakt, że były one wydawane w oparciu o inne przepisy;

- 2) ust. 3 ma na celu zapewnienie stosowania przepisów projektowanej ustawy do decyzji wydanych na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin;
- 3) ust. 4 ma na celu zapewnienie ciągłości spraw, o których mowa w art. 80 ust. 5 rozporządzenia nr 1107/2009, według dotychczasowych zasad obowiązujących wnioskodawców; modyfikacji ulegnie jedynie tryb rozpatrywania wniosków w zakresie fakultatywnego uczestnictwa innych podmiotów oraz treść zezwolenia na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu, co pozwoli na ujednoczenie procedury wydawania zezwoleń przez organ wydający te zezwolenia;
- 4) ust. 5 ma na celu zapewnienie ciągłości oceny wyników badań, informacji, danych, ocen oraz dokumentacji, o których mowa w art. 117 ust. 2 obowiązującej ustawy, według dotychczasowych zasad; modyfikacji ulegnie jedynie tryb prowadzenia tej oceny w zakresie fakultatywnego uczestnictwa innych podmiotów; rozwiązanie to pozwoli na ujednoczenie procedury ponownej oceny środków ochrony roślin, na które zostały wydane zezwolenia na ich wprowadzanie do obrotu;
- 5) ust. 6 ma na celu uregulowanie ochrony wyników badań, informacji, danych oraz ocen dotyczących środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu na podstawie ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Art. 80 zapewnia kontynuację wykonywania zadań w zakresie oceny dokumentacji rejestracyjnej środków ochrony roślin.

Art. 81 określa termin upływu kadencji Komisji do Spraw Środków Ochrony Roślin powołanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Proponuje się, aby kadencja ta upłynęła z dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 82 zapewnia kontynuację prowadzenia badań skuteczności działania środków ochrony roślin na dotychczasowych zasadach.

Art. 83 określa termin ostatecznego podziału dopuszczonych do obrotu środków ochrony roślin na środki ochrony roślin przeznaczone dla użytkowników profesjonalnych i nieprofesjonalnych. Termin ten (tj. 15 czerwca 2015 r.) jest zgodny z terminem określonym w rozporządzeniu nr 1107/2009, wskazującym, w jakim państwa członkowskie Unii Europejskiej powinny dostosować etykiety wprowadzanych

do obrotu środków ochrony roślin do wymogów przedmiotowego rozporządzenia.

Art. 84 przewiduje, że w związku z modyfikacją zasad przedłużania terminu ważności środków ochrony roślin znajdujących się w obrocie (art. 62 ust. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin) dopuszcza się możliwość pozostawania w obrocie środków ochrony roślin, którym przedłużono termin ważności przed wejściem w życie projektowanej ustawy. Ponadto uregulowano zasady rozpatrywania wniosku o przedłużenie ważności środka ochrony roślin znajdującego się w obrocie złożonego przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy według zasad dotychczasowych. Ma to na celu uniknięcie uznawania za odpady środków ochrony roślin, w przypadku których zostało stwierdzone na podstawie przepisów dotychczasowych, że mimo upływu terminu ważności są one nadal przydatne do zastosowania zgodnie z przeznaczeniem.

Art. 85 umożliwi kontynuację prowadzenia przez przedsiębiorców działalności w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu lub konfekcjonowania tych środków.

Art. 86 obowiązuje producentów środków ochrony roślin, którzy uzyskali zezwolenie na wprowadzanie danego środka ochrony roślin do obrotu, i którzy w dniu wejścia w życie ustawy prowadzili działalność w zakresie zbywania środków ochrony roślin ostatecznemu nabywcy, do złożenia wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców, o którym mowa w art. 25 ust. 1 ustawy, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Przepis ten jest związany z przepisem art. 25 ust. 2, który nakłada na producentów środków ochrony roślin, którzy prowadzą sprzedaż detaliczną tych środków, uzyskanie wpisu do rejestru działalności regulowanej, co zapewni równe traktowanie podmiotów prowadzących sprzedaż detaliczną środków ochrony roślin.

Przepis przejściowy umożliwia uzyskanie wpisu do rejestru producentom środków ochrony roślin, którzy rozpoczęli sprzedaż detaliczną takich środków przed wejściem w życie ustawy.

Art. 87 ma na celu zapewnienie zgodności przepisu art. 25 ust. 4 z przepisami o substancjach chemicznych i ich mieszaninach oraz rozporządzenia nr 1272/2008.

Art. 88 przewiduje, aby do dnia 25 listopada 2015 r. przepisy art. 28 oraz art. 76 ust. 1 pkt 6, zgodnie z którymi, środki ochrony roślin przeznaczone dla użytkowników profesjonalnych mogą być nabywane przez osoby, które ukończyły szkolenie w zakresie stosowania środków ochrony roślin, był stosowany wyłącznie do nabywania środków ochrony roślin oznakowanych symbolem T – toksyczne lub T+ – bardzo toksyczne albo zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1272/2008: piktogramem odpowiadającym symbolowi GHS06 oraz co najmniej jednym z następujących zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia: H300, H301, H310, H311, H330, H331 lub piktogramem odpowiadającym symbolowi GHS08 oraz co najmniej jednym z następujących zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia: H340, H350, H350i, H360, H370, H372. Powyższe rozwiązanie ma na celu zapewnienie zgodności przepisów krajowych z postanowieniami dyrektywy 2009/128/WE, która wprowadza obowiązek ukończenia takiego szkolenia przez nabywców środków ochrony roślin przeznaczonych dla profesjonalnych użytkowników do dnia 25 listopada 2015 r. Jednocześnie do tego czasu utrzymywany jest w mocy obowiązek wynikający z przepisu art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin w obecnym brzmieniu, zgodnie z którym środki ochrony roślin zaliczane do toksycznych lub bardzo toksycznych dla człowieka mogą nabywać wyłącznie osoby, które ukończyły szkolenie w zakresie stosowania środków ochrony roślin.

Przepis ten zapewnia także zgodność przepisów art. 28 oraz art. 76 ust. 1 pkt 6, z przepisami o substancjach chemicznych i ich mieszaninach oraz rozporządzenia nr 1272/2008.

Art. 89 reguluje zasady postępowania ze środkami ochrony roślin, niedopuszczonymi do obrotu i stosowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wprowadzonymi na obszar Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 61 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, po wejściu w życie niniejszej ustawy. Proponuje się, aby do tych środków ochrony roślin stosowane były przepisy dotychczasowe. Pozwoli to na sprawowanie nadzoru nad wprowadzaniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej środkami ochrony roślin, które nie są dopuszczone do obrotu i stosowania, bez tworzenia dodatkowych obciążeń dla podmiotów, które wprowadzają takie środki.

Ponadto przepis ten reguluje obowiązki producentów środków ochrony roślin,

niedopuszczonych do obrotu i stosowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których produkcja została rozpoczęta przed wejściem w życie ustawy. Zgodnie z przepisami projektowanej ustawy przed rozpoczęciem produkcji takich środków, należy przekazać stosowną informację wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa. Mając powyższe na uwadze przepis ten określa termin, w jakim informacja taka powinna zostać złożona przez producentów, którzy rozpoczęli produkcję środków ochrony roślin niedopuszczonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed wejściem w życie ustawy.

Art. 90 ma na celu zapewnienie zgodności przepisu art. 36 ust. 1 projektowanej ustawy z przepisami o substancjach chemicznych i ich mieszaninach oraz przepisami rozporządzenia nr 1272/2008.

Art. 91 przewiduje, że ograniczenia dotyczące stosowania środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników nieprofesjonalnych, wprowadzane przepisami art. 36 ust. 4, nie będą dotyczyły środków ochrony roślin, dla których zostało wydane zezwolenie na ich dopuszczenie do obrotu przed dniem wejścia w życie ustawy, przeznaczonych do stosowania w ogrodach przydomowych, działkowych lub na rośliny doniczkowe w pomieszczeniach. Jest to związane z brakiem w przypadku niektórych środków ochrony roślin jednoznacznego wskazania, że są one przeznaczone dla użytkowników nieprofesjonalnych.

Przepis ten zapewnia także zgodność przepisów art. 36 ust. 4 z przepisami o substancjach chemicznych i ich mieszaninach oraz z przepisami rozporządzenia nr 1272/2008.

Art. 92 reguluje zasady przechowywania ewidencji zabiegów środkami ochrony roślin, prowadzonej na podstawie art. 71 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Obowiązek prowadzenia przez użytkowników środków ochrony roślin ewidencji zabiegów środkami ochrony roślin wynika z przepisów rozporządzenia nr 1107/2009. W związku z powyższym kwestia ta nie będzie regulowana przepisami projektowanej ustawy. Przepis projektowanej ustawy ma więc na celu zobowiązanie użytkowników środków ochrony roślin do przechowywania dotychczasowej ewidencji prowadzonej na podstawie art. 71 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin przez okres 2 lat.

Rozwiązanie to umożliwi Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa prowadzenie kontroli stosowania środków ochrony roślin.

Art. 93 zapewnia zgodność przepisów art. 38 ust. 2 pkt 3 projektowanej ustawy z przepisami o substancjach chemicznych i ich mieszaninach oraz przepisami rozporządzenia nr 1272/2008.

Art. 94 przewiduje, że w związku z tym, że plan zabiegów ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego należy przedłożyć zgodnie z projektowaną ustawą wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa na 40 dni przed planowanym rozpoczęciem zabiegów ujętych w tym planie, proponuje się, aby w okresie 40 dni od wejścia w życie ustawy, do zabiegów środkami ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego, nie miały zastosowania przepisy art. 39 i art. 76 ust. 1 pkt 28 i 29 projektowanej ustawy. Umożliwi to wykonywanie agrolotniczych zabiegów ochrony roślin w tym okresie.

Art. 95 przewiduje, aby do dnia 25 listopada 2015 r. regulacje zawarte w art. 41 oraz art. 76 ust. 1 pkt 30 projektowanej ustawy, stanowiące, że zabiegi środkami ochrony roślin przeznaczonymi do stosowania przez użytkowników profesjonalnych mogą być wykonywane przez osoby, które ukończyły szkolenie w zakresie stosowania środków ochrony roślin, były stosowane jedynie do zabiegów środkami ochrony roślin w produkcji rolnej i leśnej. Powyższe rozwiązanie ma na celu zapewnienie zgodności przepisów krajowych z postanowieniami dyrektywy 2009/128/WE, która wprowadza obowiązek ukończenia takiego szkolenia przez profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin do dnia 25 listopada 2015 r. Jednocześnie do tego czasu będzie utrzymany w mocy obowiązek wynikający z przepisu art. 74 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin w obecnym brzmieniu, zgodnie z którym środki ochrony roślin mogą być stosowane w rolnictwie i leśnictwie wyłącznie przez osoby, które ukończyły szkolenie w zakresie stosowania środków ochrony roślin.

Art. 96 utrzymuje w mocy wyniki badań sprawności technicznej opryskiwaczy ciągnikowych i samobieżnych polowych lub sadowniczych, przeprowadzonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 97 umożliwia kontynuację prowadzenia działalności w zakresie prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, w celu potwierdzenia sprawności technicznej tego sprzętu.

Art. 98 przewiduje, że podmiot, który uzyskał upoważnienie do prowadzenia działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin, o którym mowa w art. 58 ust. 1 ustawy, przed dniem 1 stycznia 2014 r., może rozpocząć działalność w tym zakresie, z dniem 1 stycznia 2014 r. Przepis ten umożliwia wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa upoważnianie podmiotów do wykonywania działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin przed dniem 1 stycznia 2014 r. Wobec powyższego zmiana zasad funkcjonowania systemu integrowanej produkcji roślin (zaprzestanie kontroli producentów przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa i przekazanie kompetencji w tym zakresie jednostkom certyfikującym) będzie mogła przebiegać sprawnie.

Art. 99 ma na celu umożliwienie jednostkom prowadzącym szkolenia w zakresie badań opryskiwaczy ciągnikowych i samobieżnych polowych lub sadowniczych na podstawie dotychczasowych przepisów, kontynuowanie działalności w tym zakresie w oparciu o przepisy projektowanej ustawy.

Art. 100 ma na celu zachowanie uprawnień przez osoby prowadzące badania stanu technicznego opryskiwaczy ciągnikowych i samobieżnych polowych lub sadowniczych na podstawie przepisów dotychczasowych, do kontynuowania działalności w tym zakresie w oparciu o przepisy projektowanej ustawy.

Art. 101 – 103 mają na celu zachowanie w mocy zaświadczeń o ukończeniu szkolenia w zakresie środków ochrony roślin wydanych na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 104 umożliwia kontynuację prowadzenia działalności w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin.

Art. 105 ma na celu zapewnienie zgodności przepisu art. 66 ust. 1 pkt 2 projektowanej ustawy z art. 95 tej ustawy.

Zgodnie z przepisem art. 66 ust. 1 pkt 2 projektowanej ustawy wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, w przypadku stwierdzenia rażącego naruszenia przepisów w zakresie stosowania środków ochrony roślin przez osobę, stosującą środki ochrony roślin przeznaczone dla użytkowników profesjonalnych, zakazuje takiej osobie stosowania tych środków, do czasu ukończenia szkolenia podstawowego w wymaganym zakresie oraz uzyskania zaświadczenia o ukończeniu tego szkolenia. Natomiast art. 95 projektowanej ustawy przewiduje, że do dnia 25 listopada 2015 r. obowiązek ukończenia stosownego szkolenia dotyczy jedynie osób stosujących środki ochrony roślin w rolnictwie i leśnictwie.

Art. 106 reguluje ważność certyfikatów poświadczających stosowanie integrowanej produkcji po dniu 1 stycznia 2014 r., w którym tracą moc przepisy stanowiące podstawę do wydawania takich certyfikatów.

Art. 107 umożliwia zachowanie powiązania z innymi aktami prawnymi, które zawierają odesłania do przepisów regulujących zagadnienia związane ze środkami ochrony roślin.

Art. 108 przewiduje konieczność zachowania w mocy niezbędnych do funkcjonowania projektowanej ustawy przepisów wykonawczych.

Art. 109 przewiduje, aby projektowana ustawa weszła w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów implementujących postanowienia dyrektywy, dla których wyznaczony został inny termin implementacji lub przepisów, które powinny pozostać w mocy do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie przepisów projektowanej ustawy (dotyczy to przepisu art. 77 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin).

Jednocześnie projektowana ustawa nie będzie dotyczyła materii zawartej w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, w zakresie, w jakim jest regulowana przepisami rozporządzenia nr 1107/2009. Dotyczy to następujących kwestii:

- 1) obowiązku stosowania jedynie środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu oraz zgodnie z etykietą-instrukcją stosowania, wynikającego z przepisów art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin – obecnie materia ta jest ujęta w art. 55 rozporządzenia nr 1107/2009;

- 2) obowiązku prowadzenia ewidencji zabiegów, wynikającego z art. 71 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin – obecnie materia ta jest ujęta w art. 67 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009;
- 3) zakresu informacji, jakie powinny być zamieszczane na opakowaniu zaprawionego materiału siewnego, określonego w art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin – obecnie materia ta jest ujęta w art. 49 ust. 4 rozporządzenia nr 1107/2009.

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa ustanawia przepisy kompetencyjne i sankcje dotyczące wykonania przepisów rozporządzenia nr 1107/2009 oraz przepisy wdrażające postanowienia dyrektywy 2009/128/WE. Zadania państw członkowskich w zakresie ewidencjonowania wielkości sprzedaży środków ochrony roślin zgodnie z art. 67 ust. 3 rozporządzenia nr 1107/2009 wykonują Główny Urząd Statystyczny, a w zakresie nadzoru i kontroli dotyczącej środków ochrony roślin zgodnie z art. 68 tego rozporządzenia – Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa. W pozostałym zakresie projektowana ustawa zawiera regulacje krajowe.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 69, poz. 1414, z późn. zm.), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. W Biuletynie Informacji Publicznej ministerstwa zamieszczone zostały także wszelkie dokumenty związane z pracami nad projektem ustawy.

Zainteresowanie pracami nad projektowaną ustawą w trybie wynikającym z ustawy o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, zgłosiły następujące podmioty:

- 1) Scotts Poland sp. z o.o. (zarówno do tekstu projektowanej ustawy przekazanej do uzgodnień z organizacjami społeczno-zawodowymi, jak i do uzgodnień międzyresortowych);
- 2) ZPH AGROMIX Mgr Roman Szewczyk;

3) BIO AGRIS Piotr Zajkowski Sp. J.

Uwagi Scotts Poland sp. z o.o. nawiązywały do art. 71 projektowanej ustawy w brzmieniu przekazanym do uzgodnień z organizacjami społeczno-zawodowymi i dotyczyły „wprowadzenia okresu przejściowego niezbędnego w celu dostosowania dokumentacji rejestracyjnej preparatów przeznaczonych do stosowania przez użytkowników profesjonalnych, a desygnowanych do przepakowania w opakowania hobbystyczne, do wymogów stawianych preparatom użytkowanym przez użytkowników amatorskich (nowa rejestracja środka ochrony roślin do zastosowań w ogrodach przydomowych i ogrodach działkowych (tzw. zastosowań amatorskich))” oraz „zagwarantowania możliwości sprzedaży środków ochrony roślin przepakowanych w opakowania amatorskie, a obecnych na rynku po 14 czerwca 2011”. Uwagi te nie zostały przyjęte, ponieważ przepis, którego one dotyczyły, ma charakter porządkowy i nie wprowadza żadnych nowych wymagań. Zgodnie z obowiązującymi przepisami do zastosowań amatorskich mogą być przeznaczone jedynie te środki ochrony roślin, które z takim przeznaczeniem zostały zarejestrowane. Ponadto zgodnie z dotychczasowymi przepisami konfekcjonowanie środków ochrony roślin jest możliwe, w przypadku gdy w etykiecie-instrukcji stosowania tych środków został określony konfekcjoner. Jednocześnie jednak przepis ten został zmieniony tak, aby do dnia 15 czerwca 2015 r. dokonać ostatecznego podziału dopuszczonych do obrotu środków ochrony roślin na środki ochrony roślin przeznaczone dla użytkowników profesjonalnych i nieprofesjonalnych. Termin ten jest zgodny z art. 80 ust. 6 rozporządzenia nr 1107/2009.

Jednocześnie przyjęto uwagę redakcyjną dotyczącą brzmienia art. 80 ustawy, w brzmieniu przekazanym do uzgodnień międzyresortowych, a także wprowadzono do przepisów ustawy definicję użytkownika profesjonalnego, w miejsce odesłania do przepisów dyrektywy 2009/128/WE.

Projekt ustawy utrzymuje w przepisach przejściowych ważność zezwoleń wydanych w oparciu o dotychczasowe przepisy.

Nie została natomiast uwzględniona uwaga dotycząca dopuszczenia sprzedaży określonych środków ochrony roślin w samoobsłudze. Przyjęcie uwagi mogłoby spowodować wzrost zagrożeń związanych z obrotem środkami ochrony roślin. Ponadto, w przypadku sprzedaży środków ochrony w samoobsłudze, trudny byłoby do zrealizowania obowiązek przekazywania przez sprzedawcę informacji o zasadach

bezpiecznego stosowania tych środków ich odbiorcy (obowiązek taki wynika z art. 6 dyrektywy 2009/128/WE). Należy również mieć na uwadze, że ostateczny podział dopuszczonych do obrotu środków ochrony roślin na środki ochrony roślin przeznaczone dla użytkowników profesjonalnych i nieprofesjonalnych zostanie przeprowadzony do dnia 15 czerwca 2015 r.

Uwagi zgłoszone przez ZPH AGROMIX Mgr Roman Szewczyk oraz BIO AGRIS Piotr Zajkowski Sp. J. dotyczyły zasad prowadzenia obrotu adiuwantami.

Zgodnie z art. 81 ust. 3 rozporządzenia nr 1107/2009 w drodze odstępstwa od art. 58 ust. 1 tego rozporządzenia do czasu przyjęcia szczegółowych przepisów, o których mowa w art. 58 ust. 2, państwa członkowskie Unii Europejskiej mogą stosować przepisy krajowe dotyczące udzielania zezwoleń dla adiuwantów. Mając na uwadze fakt, iż ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin nie zawiera regulacji dotyczących dopuszczania do obrotu adiuwantów, w projektowanej ustawie o środkach ochrony roślin nie przewiduje się regulacji w tym zakresie.

Projekt ustawy uzyskał w dniu 23 marca 2011 r. na posiedzeniu Zespołu ds. Programowania Prac Rządu zgodę na dalsze procedowanie.

Projekt ustawy znajduje się w Wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów.

Projektowana ustawa została pozytywnie zaopiniowana przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty objęte projektowaną ustawą

Projektowana ustawa dotyczy:

- 1) producentów środków ochrony roślin;
- 2) podmiotów prowadzących doświadczenia lub testy do celów badań lub rozwoju związanych z uwalnianiem środków ochrony roślin do środowiska;
- 3) podmiotów, które mogą uczestniczyć w procedurze wydawania zezwoleń w zakresie środków ochrony roślin;
- 4) podmiotów prowadzących badania skuteczności działania środków ochrony roślin;
- 5) podmiotów prowadzących działalność w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu oraz konfekcjonowania tych środków;
- 6) rolników oraz innych podmiotów stosujących środki ochrony roślin;
- 7) podmiotów prowadzących badania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin;
- 8) rolników prowadzących integrowaną produkcję roślin;
- 9) podmiotów prowadzących działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin;
- 10) podmiotów prowadzących szkolenia w zakresie środków ochrony roślin;
- 11) Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi;
- 12) Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa;
- 13) Krajowej Stacji Chemiczno-Rolniczej;
- 14) doradców świadczących usługi w zakresie ochrony roślin.

2. Konsultacje

Projektowana ustawa została przekazana w celu konsultacji do Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych, Federacji Konsumentów, Federacji Związków Pracodawców Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Izby Gospodarczej Handlowców Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz, Konfederacji Pracodawców Polskich, Krajowej Rady Izb Rolniczych, Krajowej Rady Spółdzielczej, Krajowego

Zrzeszenia Producentów Rzepaku, Krajowego Sekretariatu Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego NSZZ Solidarność'80, Krajowego Związku Plantatorów Buraka Cukrowego, Krajowego Związku Plantatorów Roślin Okopowych, Krajowego Związku Plantatorów Tytoniu, Krajowego Związku Producentów Nasion Ogrodniczych i Materiału Szkółkarskiego, Krajowego Związku Rolników Kótek i Organizacji Rolniczych, Krajowego Związku Zrzeszeń Plantatorów Owoców i Warzyw, Niezależnego Samorządnego Związku Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Polskiej Izby Nasiennej, Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji, Polskiego Komitetu Zielarskiego, Polskiego Związku Ogrodniczego, Polskiego Związku Plantatorów Tytoniu, Polskiego Związku Producentów Kukurydzy, Polskiego Związku Producentów Ziemniaków i Nasion Rolniczych, Polskiego Związku Zrzeszeń Producentów Chmielu, Polskiego Stowarzyszenia Ochrony Roślin, Polskiego Stowarzyszenia Pracowników Dezynsekcji, Deratyzacji i Dezynfekcji, Rady Gospodarki Żywnościowej, Stowarzyszenia „Polska Federacja Producentów Żywności”, Stowarzyszenia Konsumentów Polskich, Stowarzyszenia Polski Ziemniak, Stowarzyszenia Polskich Szkółkarzy, Stowarzyszenia Producentów Środków Ochrony Roślin, Stowarzyszenia Sadowników Polskich, Towarzystwa Rozwoju Sądów Karłowych, Zrzeszenia Producentów Nasion Ogrodniczych Materiału Szkółkarskiego i Grzybów „SOGNAS”, Zrzeszenia Producentów Róż Materiału Szkółkarskiego Owocowego i Ozdobnego „Końskowola”, Związku Sadowników Rzeczypospolitej Polskiej, Związku Szkółkarzy Polskich, Związku Zawodowego Centrum Narodowe Młodych Rolników, Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa RP, Związku Zawodowego Rolnictwa „Samoobrona”, Związku Zawodowego Rolników „Ojczyzna”, Związku Zawodowego Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”, Związku Zawodowego Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”, Związku Zawodowego Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”, Federacji Gospodarki Żywnościowej RP, Polskiego Związku Pszczelarskiego, Business Centre Club, Forum Związków Zawodowych, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej, Sekretariatu Handlu Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Sekretariatu

Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Związku Rzemiosła Polskiego, Centrum Prawa Ekologicznego, Instytutu na rzecz Ekorozwoju, Ligi Ochrony Przyrody, Społecznego Instytutu Ekologicznego, Stowarzyszenia „Zdrowe Życie”, Stowarzyszenia Inicjatyw Społeczno-Ekologicznych „Ruch na rzecz Ziemi”, Fundacji Ekorozwoju, Ośrodka Działań Ekologicznych „Źródła”, Towarzystwa dla Natury i Człowieka, Klubu Gaja, Polskiego Klubu Ekologicznego, Centrum Europejskiego Zrównoważonego Rozwoju oraz uczelni rolniczych i instytutów branżowych, Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Krajowej Stacji Chemiczno-Rolniczej, Biura ds. Substancji i Preparatów Chemicznych, Polskiego Centrum Akredytacji, Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny i Instytutu Ochrony Środowiska.

Uwagi zgłoszone przez uczelnie rolnicze oraz instytuty naukowo-badawcze zostały uzgodnione podczas spotkania konsultacyjnego zorganizowanego w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi w dniu 31 stycznia 2011 r.

Projekt ustawy skierowany do uzgodnień z organizacjami społeczno-zawodowymi przewidywał, że zadania w zakresie wydawania zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu zostaną przekazane Dyrektorowi Krajowej Stacji Chemiczno-Rolniczej. W związku z podjęciem decyzji o pozostawieniu powyższych zadań w kompetencjach ministra właściwego do spraw rolnictwa podyktowanej trudną sytuacją budżetu państwa oraz koniecznością ograniczania nowych wydatków budżetowych, uwagi dotyczące działania Dyrektora Krajowej Stacji Chemiczno-Rolniczej, w tym Rady ds. Środków Ochrony Roślin, stały się bezprzedmiotowe.

Do projektowanej ustawy uwagi zgłosiły organizacje społeczno zawodowe: Polski Związek Producentów Roślin Zbożowych, Polski Związek Pszczelarski, Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin, Krajowa Rada Izb Rolniczych, Federacja Gospodarki Żywnościowej RP. Zgłoszone uwagi były przedmiotem spotkania uzgodnieniowego zorganizowanego w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi w dniu 2 lutego 2011 r.

W projektowanej ustawie uwzględnione zostały następujące uwagi:

- 1) umożliwienie stosowania środków ochrony roślin w dawkach niższych niż zalecane w etykiecie, na odpowiedzialność stosującego te środki;

- 2) umożliwienie łącznego stosowania środków ochrony roślin lub stosowania tych środków łącznie z innymi agrochemikaliami, w sposób inny niż wskazany w etykiecie, na odpowiedzialność stosującego te środki;
- 3) umożliwienie stosowania środków ochrony roślin w dawkach dzielonych, w sposób inny niż wskazany w etykiecie, pod warunkiem że nie powoduje to przekroczenia maksymalnej liczby zabiegów w ciągu roku lub minimalnego odstępu czasu między zabiegami, na odpowiedzialność stosującego te środki;
- 4) doprecyzowanie terminu (7 dni), w jakim należy powiadomić wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa o zamiarze wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu przemieszczania lub składowania środka ochrony roślin, dla którego nie zostało wydane zezwolenie na jego wprowadzanie do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przeznaczonego do stosowania w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie trzecim;
- 5) wprowadzenie do ustawy ogólnego przepisu, stanowiącego, iż środki ochrony roślin należy stosować w taki sposób, aby nie stwarzać zagrożenia dla zdrowia zwierząt;
- 6) wprowadzenie zakazu stosowania środków ochrony roślin, które zostały, zgodnie z przepisami o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, zaklasyfikowane do co najmniej jednej z kategorii zagrożeń pod względem szkodliwości dla zdrowia człowieka, na terenach szkół podstawowych i szpitali.

Nie zostały natomiast uwzględnione uwagi dotyczące:

- 1) umożliwienia składania wniosków o wydanie zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu w języku angielskim;
- 2) wprowadzenia regulacji nakazujących umieszczenie etykiety w sposób czytelny i trwałe na opakowaniu środków ochrony roślin, powielających wymagania wynikające bezpośrednio z przepisów Unii Europejskiej;
- 3) dotyczące sposobów przepakowywania środków ochrony roślin (w zakresie informowania przez konfeksjonera posiadacza zezwolenia o zamiarze przepakowywania środka ochrony roślin);
- 4) wprowadzenia definicji pojęcia „produkt imitujący środek ochrony roślin” lub wprowadzenia definicji „sfalszowany środek ochrony roślin”;

- 5) wprowadzenia regulacji dotyczących odpowiedzialności doradców za świadczone usługi;
- 6) wprowadzenia możliwości stosowania procedury administracyjnej zamiast procedury rejestracyjnej w następujących przypadkach:
 - dodanie nazwy podmiotu prowadzącego dystrybucję środka ochrony roślin,
 - dodanie równoległej nazwy handlowej dla zarejestrowanego środka ochrony roślin,
 - zmiana miejsca produkcji substancji aktywnej,
 - zmiana formulacji niemająca wpływu na właściwości produktu (tzw. minor change);
- 7) wprowadzenia modyfikacji procedury wydawania zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu, modyfikujących przepisy art. 40 – 41 rozporządzenia 1107/2009;
- 8) zmiany systemu integrowanej produkcji polegającej na certyfikacji gospodarstw, a nie pól rolnych.

W dniu 29 sierpnia 2011 r. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi zwróciło się ponownie do organizacji społeczno-zawodowych, z prośbą o zgłaszanie ewentualnych uwag do projektu ustawy, w brzmieniu będącym przedmiotem obrad konferencji uzgodnieniowej z członkami Rady Ministrów. Uwagi zostały zgłoszone przez Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna” oraz Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin.

Uwagi Związku Zawodowego Rolników „Ojczyzna” nie zostały przyjęte, ponieważ Obszar, którego one dotyczyły jest już regulowany przepisami rozporządzenia nr 1107/2009 oraz rozporządzeń wykonawczych do tego rozporządzenia, stosowanymi bezpośrednio przez państwa członkowskie Unii Europejskiej.

Uwagi zgłoszone przez Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin zostały częściowo uwzględnione.

Ponadto, w celu omówienia przepisów projektowanej ustawy z przedstawicielami środowisk pszczelarskich, dotyczących zapewnienia odpowiedniej ochrony owadom zapylającym, a w szczególności pszczole miodnej, w dniu 3 listopada 2011 r. zorganizowane zostało w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi spotkanie

konsultacyjne z udziałem Polskiego Związku Pszczelarskiego. Na spotkaniu tym zostało uzgodnione brzmienie przepisów projektowanej ustawy.

3. Wpływ projektowanej ustawy na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana ustawa nie określa zwolnień, ulg lub obniżek, których skutkiem finansowym może być zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów. Projektowana ustawa nie powoduje zwiększenia wydatków z budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, o których mowa w art. 112a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Projektowana ustawa nie powoduje także wzrostu zatrudnienia w jednostkach sektora finansów publicznych. Nowe zadania wynikające z projektowanej ustawy będą realizowane w roku 2012 w ramach limitów wydatków, które zostaną przyznane poszczególnym jednostkom sektora finansów publicznych w ustawie budżetowej na rok 2012, zgodnie z limitami wydatków określonymi w ustawie budżetowej na rok 2012 z dnia 2 marca 2012 r. (Dz. U. poz. 273).

Wskazane w dalszej części Oceny Skutków Regulacji wydatki związane z wejściem w życie projektowanej ustawy, w tym związane z wykonywaniem nowych zadań zostaną zrealizowane w ramach limitów wydatków przyznanych poszczególnym jednostkom sektora finansów publicznych. W przypadku zagrożenia przekroczenia limitów wydatków, nowe zadania wynikające z projektowanej ustawy będą wykonywane w ograniczonym zakresie lub zostaną ograniczone inne zadania realizowane przez te jednostki.

Projektowana ustawa nakłada nowe zadania na jednostki sektora finansów publicznych – na urząd obsługujący Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz na Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa (Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz wojewódzkie inspektoraty ochrony roślin i nasiennictwa).

W dalszej części niniejszego punktu Oceny Skutków Regulacji przedstawiona została szczegółowa kalkulacja kosztów nowych zadań wskazanych jednostek, wynikających z projektowanej ustawy, z uwzględnieniem kosztów ponoszonych przez te jednostki na podstawie przepisów dotychczasowych wraz ze wskazaniem

sposobu realizacji tych zadań. Projektowana ustawa nie przewiduje zwiększenia limitów wydatków jednostek sektora finansów publicznych realizujących nowe zadania, w związku z czym prawidłowa realizacja tych zadań będzie wiązać się ze zmianą zakresu zadań realizowanych obecnie przez te jednostki na podstawie odrębnych przepisów (np. liczby i zakresu przeprowadzanych kontroli) lub reorganizacją pracy tych jednostek.

3.1. Koszty działalności urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rolnictwa oraz dochody budżetu państwa związane z działalnością tego urzędu

Prawidłowa i pełna realizacja przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa nowych zadań wynikających z projektowanej ustawy wymaga zaangażowania w realizację tych zadań 11 osób (10 osób powinno realizować nowe zadania związane z rejestracją środków ochrony roślin, natomiast 1 osoba (specjalista) nowe zadania związane z realizacją krajowego planu działania, nowych obowiązków urzędu wynikających z art. 3 ust. 1 pkt 3 projektowanej ustawy oraz gromadzeniem informacji o zatruciach środkami ochrony roślin). Łączna kwota wydatków związanych z zatrudnieniem tych osób wyniesie 1 319 000 zł (w tym osób zajmujących się rejestracją środków ochrony roślin – 1 212 000 zł, a sprawami związanymi z krajowym planem działania, obowiązkami wynikającymi z art. 3 ust. 1 pkt 3 projektowanej ustawy, oraz gromadzenia informacji o zatruciach ludzi środkami ochrony roślin – 107 000 zł). Wskazane kwoty obejmują koszty wynagrodzeń (w tym nominalne wynagrodzenie, fundusz nagród, dodatkowe wynagrodzenie roczne oraz pochodne) oraz koszty związane z wyposażeniem i utrzymaniem miejsc pracy w kwocie 21 000 zł rocznie za każde miejsce pracy.

Realizacja nowych zadań wynikających z projektowanej ustawy nie spowoduje jednak konieczności zwiększenia zatrudnienia w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw rolnictwa. Planowane jest natomiast, w związku z realizacją nowych zadań, wewnętrzne przesunięcie 11 pracowników w ramach obecnego stanu zatrudnienia w urzędzie.

Należy podkreślić, że zgodnie z przepisami art. 75 ust. 3 rozporządzenia nr 1107/2009 „państwa członkowskie zapewniają właściwym organom wystarczającą liczbę personelu o odpowiednich kwalifikacjach i doświadczeniu,

tak aby mogły one sprawnie i skutecznie wykonywać obowiązki ustanowione w niniejszym rozporządzeniu”.

Uzasadnieniem wskazanych powyżej zmian organizacyjnych jest wejście w życie przepisów rozporządzenia nr 1107/2009, które wprowadzają następujące nowe zadania i obowiązki w zakresie rejestracji środków ochrony roślin:

- 1) ocena środka ochrony roślin w strefie współpracy (pełnienie funkcji państwa oceniającego wniosek);
- 2) uznanie zezwolenia wydanego w innym państwie członkowskim;
- 3) zgłaszanie uwag do oceny dokonanej przez urząd innego państwa dokonującego oceny środka ochrony roślin, w ramach wniosku złożonego w strefie współpracy;
- 4) ocena substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków w zakresie wyznaczonym przez Komisję Europejską (pełnienie funkcji państwa sprawozdawcy);
- 5) zgłaszanie uwag do oceny dokonanej przez urząd innego państwa dokonującego oceny substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków w zakresie wyznaczonym przez Komisję Europejską;
- 6) ocena porównawcza środków ochrony roślin zawierających substancje czynne kwalifikujące się do zastąpienia;
- 7) opracowanie planów stopniowego wycofywania substancji czynnych objętych derogacją określoną w art. 4 ust. 7 rozporządzenia nr 1107/2009, tj. istotnych rolniczo substancji aktywnych, niespełniających kryteriów zatwierdzenia.

Oprócz wymienionych wyżej zadań minister właściwy do spraw rolnictwa jest zobowiązany, w oparciu o art. 80 ust. 5 przedmiotowego rozporządzenia, rozpatrzyć zgodnie z obowiązującym prawem krajowym wnioski złożone do tego organu przed dniem 14 czerwca 2011 r. i niezakończone decyzją ostateczną. W chwili obecnej w ministerstwie złożonych jest ok. 460 wniosków o dopuszczenie do obrotu środków ochrony roślin, na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin oraz ok. 230 wniosków dotyczących innych spraw z zakresu środków ochrony roślin.

Biorąc powyższe pod uwagę oraz fakt, że od dnia 14 czerwca 2011 r. składane są nowe wnioski o dopuszczenie środków ochrony roślin do obrotu (około 90), które

powinny zostać rozpatrzone w terminach określonych w rozporządzeniu nr 1107/2009 (termin skrócony z 18 do 12 miesięcy w przypadku dopuszczania do obrotu środków ochrony roślin; 120 dni dla spraw wzajemnego uznawania zezwoleń, 45 dni dla spraw handlu równoległego) należy stwierdzić, że obecny stan zatrudnienia w obszarze rejestracji tych preparatów nie pozwala na pełną i terminową realizację zadań w zakresie wydawania zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu (dla spraw kontynuowanych i nowych).

Obecne koszty ponoszone przez budżet państwa w związku z realizacją zadań dotyczących rejestracji środków ochrony roślin wynoszą w skali roku 1 973 401,6 zł, w tym:

- 1) koszty wynagrodzeń (obejmujące nominalne wynagrodzenie, fundusz nagród, dodatkowe wynagrodzenie roczne oraz pochodne) – 1 486 000 zł (16 osób);
- 2) koszty utrzymania stanowisk pracy (bez środków PT) – 336 000 zł (16x21 000 zł);
- 3) Koszty działalności Komisji do Spraw Środków Ochrony Roślin – 151 401,6 zł (7 członków x 21 628,8 zł).

Dlatego też w związku z przyjęciem projektowanej ustawy planowane jest przesunięcie 10 osób w ramach Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, które będą realizowały nowe zadania związane z rejestracją środków ochrony roślin.

Planuje się, że osoby, które zostaną przesunięte do wykonywania nowych zadań będą zajmowały następujące stanowiska:

- 1) Naczelnik – 1 osoba (roczny koszt wynagrodzenia jednej osoby – 137 000 zł),
- 2) Główny specjalista – 5 osób (roczny koszt wynagrodzenia jednej osoby – 101 000 zł) = 505 000 zł;
- 3) Starszy specjalista – 2 osoby (roczny koszt wynagrodzenia jednej osoby – 94 000 zł) = 188 000 zł;
- 4) Specjalista – 2 osoby (roczny koszt wynagrodzenia jednej osoby – 86 000 zł) = 172 000 zł.

Przedstawione koszty wynagrodzenia obejmują nominalne wynagrodzenie, fundusz nagród, dodatkowe wynagrodzenie roczne oraz pochodne. Łączny koszt wynagrodzenia wymienionych wyżej osób wyniesie 1 002 000 zł.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę na wysokość dochodów budżetu państwa z tytułu realizacji zadań dotyczących rejestracji środków ochrony roślin, które w ostatnich latach kształtowały się następująco:

- w 2006 – 783 268,99 zł,
- w 2007 – 1 355 727,70 zł,
- w 2008 – 1 392 292,34 zł,
- w 2009 – 1 557 312,43 zł,
- w 2010 – 2 453 300,69 zł,
- w 2011 – 3 055 978, 07 zł.

Powyższe kwoty nie uwzględniają opłat za opracowanie ocen i raportów pobieranych przez jednostki upoważnione, z uwagi na fakt, że stanowią one dochód tych jednostek i uiszczane są bezpośrednio na ich rzecz. Wysokości opłat są zróżnicowane w poszczególnych jednostkach. Przyjęto, że łącznie wynoszą one ok. 110 000 zł za ocenę jednego środka. Biorąc powyższe pod uwagę szacuje się, że od 2007 r. opłaty za opracowanie ocen i raportów odpowiednio wynosiły:

- w 2007 – 110 000,00 zł (1 zezwolenie),
- w 2008 – 880 000,00 zł (8 zezwoleń),
- w 2009 – 3 850 000,00 zł (35 zezwoleń),
- w 2010 – 5 390 000,00 zł (49 zezwoleń),
- w 2011 – 8 470 000,00 zł (77 zezwoleń do 31 grudnia 2011 r.).

Obecnie wysokość dochodów budżetu państwa z tytułu opłat związanych z rejestracją środków ochrony roślin określona została w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 31 maja 2005 r. w sprawie wysokości opłat rejestrowych za czynności związane z wydaniem decyzji dotyczących środków ochrony roślin i substancji aktywnych oraz trybu ich uiszczania.

Zgodnie z projektem ustawy przewiduje się uchylenie art. 59 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin oraz wprowadzenie przepisem art. 15

projektu niniejszej ustawy obowiązku uiszczania opłat za czynności w zakresie zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków oraz czynności w zakresie zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu, pozwoleń na handel równoległy oraz pozwoleń na prowadzenie badań związanych z uwalnianiem do środowiska środka ochrony roślin na zasadach określonych w art. 54 tego rozporządzenia nr 1107/2009. Opłaty wnoszone na rachunek urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rolnictwa stanowić będą dochód budżetu państwa, natomiast w przypadku podmiotów upoważnionych stanowić będą ich dochód.

Wysokość opłat zostanie szczegółowo określona w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw rolnictwa, w którym uwzględnione zostaną czynności zarówno administracyjne, jak to miało miejsce do tej pory, jak również czynności związane z oceną merytoryczną środka, która dotychczas nie była wykonywana w ministerstwie. W tym przypadku, w porównaniu do obecnie obowiązujących przepisów, przewiduje się określenie jednolitego cennika dla wszystkich podmiotów, który będzie uwzględniał rzeczywiste koszty wykonania poszczególnych czynności, mając na uwadze art. 74 rozporządzenia 1107/2009.

Tym samym planowane przesunięcie pracowników w ramach Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi umożliwi również opracowywanie ocen i uwag do tych ocen przez resort rolnictwa. Wówczas opłaty, które dotychczas były pobierane przez upoważnione podmioty i stanowiły ich dochód, stałyby się także dochodem budżetu państwa. W związku z powyższym wskazane jest określenie jednakowej dla wszystkich podmiotów wysokości opłat za określone czynności.

Celem nowych zadań nakładanych na urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa jest zapewnienie właściwej oceny środków ochrony roślin wprowadzanych do obrotu, pozwalającej uniknąć zagrożeń związanych z ich obrotem i stosowaniem, a także zapewnienie dostępności środków ochrony roślin dla produkcji rolniczej w Polsce, gwarantującej konkurencyjność polskiego rolnictwa.

Miernikiem służącym do oceny prawidłowości realizacji zadań wynikających z projektowanej ustawy będzie terminowość załatwiania spraw w zakresie wydawania zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu. Zapewnienie niezbędnej liczby pracowników do realizacji nowych zadań pozwoli

na 100% terminowość załatwiania spraw. W przypadku niezrealizowania wewnętrznych przesunięć kadrowych w proponowanym zakresie, wskaźnik ten nie zostanie osiągnięty. Tym samym nie będą realizowane zobowiązania dotyczące terminów załatwiania spraw wynikające zarówno z przepisów krajowych (Kpa), jak i przepisów Unii Europejskiej (rozporządzenie nr 1107/2009). Będzie to również miało negatywny skutek dla rynku środków ochrony roślin i spowoduje straty producentów środków ochrony roślin, związane z brakiem możliwości wprowadzania nowych produktów do sprzedaży. Może to skutkować składaniem skarg na prowadzone postępowania oraz pozwami w sprawie odszkodowań za utracone korzyści. Ograniczona może zostać także dostępność środków ochrony roślin, co wpłynie na konkurencyjność polskich gospodarstw rolnych.

Biorąc pod uwagę, że planowane jest przesunięcie 11 osób w ramach urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rolnictwa, tym samym nie ulegną zmianie wydatki w ramach limitów wydatków wskazanych w Części 32 klasyfikacji budżetowej – Rolnictwo, w dziale 750 – Administracja publiczna w rozdziale 75001 – Urzędy naczelných i centralnych organów administracji rządowej.

Ponadto projektowana ustawa zakłada działalność oraz finansowanie Komisji do Spraw Środków Ochrony Roślin na dotychczasowych zasadach i w ramach obecnie przyznanych limitów wydatków. Obecnie komisja liczy 5 członków, a roczny koszt ryczałtowego wynagrodzenia dla jednego członka Komisji wynosi 21 628,80 zł.

W tabeli nr 1 przedstawione zostały koszty zatrudnienia pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rolnictwa, realizujących nowe zadania wynikające z projektowanej ustawy, na lata 2012 – 2021.

Tabela 1. Koszty zatrudnienia pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rolnictwa, realizujących nowe zadania wynikające z projektowanej ustawy, na lata 2012 – 2021 (w zł)

Jednostka administracji	Koszty zatrudnienia pracowników realizujących nowe zadania (w zł) w kolejnych latach									
	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
MRiRW	1 319 000	1 355 932	1 389 830	1 424 576	1 460 190	1 496 695	1 534 113	1 570 931	1 608 634	1 647 241

3.2. Koszty utworzenia systemu gromadzenia informacji o zatruciach środkami ochrony roślin

Stosownie do postanowień art. 7 ust. 2 dyrektywy 2009/128/WE „państwa członkowskie ustanawiają systemy gromadzenia informacji o przypadkach ostrych zatruc pestycydami oraz, w stosownych przypadkach, o przewlekłych objawach zatruc wśród osób, które mogą być narażone na regularny kontakt z pestycydami, takich jak operatorzy stosujący pestycydy, pracownicy rolni lub osoby mieszkające w pobliżu obszarów, na których są stosowane pestycydy”.

Gromadzenie zatruc środkami ochrony roślin mogłoby zostać powierzone ośrodkom konsultacji i informacji toksykologicznej. Ośrodki te prowadzą obecnie monitoring zatruc środkami biobójczymi na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 września 2002 r. o produktach biobójczych (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 252, z późn. zm.). Byłyby więc one przygotowane do realizacji nowego zadania. Przyjęcie zasad monitorowania zatruc środkami ochrony roślin opartych na rozwiązaniach przyjętych w ustawie z dnia 13 września 2002 r. o produktach biobójczych, powodowałoby jednak skutki finansowe związane z przekazaniem tego zadania ośrodkom konsultacji i informacji toksykologicznej, które nie zostały przewidziane w ustawie budżetowej na rok 2012 z dnia 2 marca 2012 r.

Zgodnie z kalkulacją przeprowadzoną przez cztery ośrodki toksykologiczne, koszty działalności związane z gromadzeniem zatruc środkami ochrony roślin począwszy od 2013 r. wyliczone zostały na kwotę 1 022 942 zł w pierwszym roku prowadzenia działalności, natomiast w 2014 r. na kwotę 919 142 zł. Koszty wyliczone w pierwszym roku generują w każdym ośrodku: koszty inwestycyjne (utworzenie dwóch do trzech stanowisk pracy, zakup sprzętu biurowego, sprzętu komputerowego), zakup licencji bazy danych, koszty bezpośrednie (koszty czynszu, prądu, ochrony pomieszczeń, telefonu, stałych łącz, materiałów biurowych), koszty osobowe (koszt etatu lekarskiego całodobowego, lekarza dyżurnego udzielającego informacji toksykologicznej, pracownika administracyjnego). Koszty wyliczone w drugim roku zamiast kosztów inwestycyjnych generują koszty odtworzeniowe (odtworzenie majątku co 5 lat przy przyjętym średnim 20% zużyciu w ciągu roku).

Zgodnie z informacjami uzyskanymi z Ministerstwa Zdrowia wysokość środków finansowych przeznaczonych na prowadzenie działalności związanej z monitoringiem zatruc w przypadku produktów biobójczych (na której wzorowany mógłby być system

monitorowania zatruć środkami ochrony roślin) wynosi rocznie 400 000 zł. Na powyższą sumę składają się koszty związane ze sporządzaniem przez cztery ośrodki toksykologiczne dwóch półrocznych raportów o zgłoszonych przypadkach zatruć produktami biobójczymi w wysokości 200 000 zł oraz koszty związane z zakupem toksykologicznych baz danych w wysokości 200 000 zł. Sygnalizowana kwota jest jednak zbyt niska do zapewnienia prawidłowego wypełnienia obowiązków przez ośrodki toksykologiczne w odniesieniu do produktów biobójczych i ma być uzgadniana między poszczególnymi ośrodkami a Prezesem Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych.

Koszty działań związanych z funkcjonowaniem systemu monitorowania zatruć środkami ochrony roślin, opartego na ośrodkach konsultacji toksykologicznej (dotacja celowa), musiałyby zostać uwzględnione w Części 32 Rolnictwo, w dziale 010 Rolnictwo i łowiectwo, w rozdziale 01095 Pozostała działalność. Tabela nr 2 przedstawia szczegółowe wyliczenie kosztów działania systemu monitorowania zatruć środkami ochrony roślin, z uwzględnieniem kosztów ponoszonych przez poszczególne ośrodki toksykologiczne.

Uwzględniając m.in. tzw. dyscyplinującą regułę wydatkową, przyjęto jednak mniej kosztowne rozwiązanie utworzenia systemu gromadzenia informacji o zatruciach ludzi środkami ochrony roślin. W projektowanej ustawie zaproponowano, aby informacje o zatruciach środkami ochrony roślin przekazywane były bezpośrednio do urzędu obsługującego Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Czynności związane z rejestrowaniem tych informacji i opracowywaniem stosownych zestawień i raportów będą wykonywane przez pracowników urzędu w ramach środków finansowych przewidzianych na jego funkcjonowanie. Przyjęte rozwiązanie wiązać się będzie wyłącznie z wewnętrznym przesunięciem w urzędzie do realizacji tego zadania jednej osoby, co zostało przedstawione w pkt 3.1 Oceny Skutków Regulacji. Koszt wynagrodzenia i utrzymania stanowiska pracy jednej osoby wyniesie 107 000 zł rocznie.

Dane uzyskiwane dzięki utworzeniu systemu gromadzenia informacji o zatruciach środkami ochrony roślin pozwolą na ocenę ryzyka związanego z dopuszczaniem do obrotu, obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz skuteczności działań kontrolnych Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa i działań podejmowanych w ramach krajowego planu działania.

Tabela 2. Szczegółowe wyliczenie kosztów działania systemu monitorowania zatruc środków ochrony roślin, z uwzględnieniem kosztów ponoszonych przez poszczególne ośrodki toksykologiczne

Rodzaj kosztów	Ośrodek Informacji Toksykologicznej Collegium Medicum UJ Kraków		Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej Pomorskie Centrum Toksykologii Gdańsk		Zakład Opieki Zdrowotnej Szpital im. Fr. Raszei Poznań		Szpital Praski Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Warszawa		Ogółem								
	2013	2014	2013	2014	2013	2014	2013	2014	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Koszty inwestycyjne	30 000	0	23 500	0	30 000	0	40 000		123 500	0							
Zakup licencji bazy danych	3 000	3 000					3 000	3 000	6 000	6 000							
Koszty bezpośrednie (czynsz, prąd, ochrona pomieszczeń, telefon, stałe łącze, materiały biurowe)	26 040	26 040	29 640	29 640	31 800	31 800	40 140	40 140	127 620	127 620							
Koszty osobowe*	200 640	200 640	194 622	194 622	192 000	192 000	178 560	178 560	765 822	765 822							
Nakłady odtworzeniowe		6 000		4 700						10 700							
Suma	259 680	235 680	247 762	228 962	253 800	223 800	261 700	221 700	1 022 942	910 142	932 896	956 218	980 123	1 003 646	1 027 734	1 052 399	1 077 657

* Zatrudnienie lekarza / lekarzy (etat całodobowy) oraz pracownika administracyjnego

3.3. Koszty działania Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa

Projektowana ustawa nakłada na Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa (Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz wojewódzkie inspektoraty ochrony roślin i nasiennictwa) nowe zadania.

Zgodnie z obowiązującą ustawą z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin do zakresu działania Inspekcji w ramach nadzoru nad obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin należą w szczególności następujące urzędowe działania:

- 1) prowadzenie rejestru oraz kontrolowanie podmiotów prowadzących obrót lub konfekcjonowanie środkami ochrony roślin;
- 2) kontrola jakości środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu;
- 3) kontrola prawidłowości stosowania środków ochrony roślin;
- 4) upoważnianie jednostek organizacyjnych do wykonywania badań sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin oraz nadzór nad wykonywaniem tych badań i stanem technicznym tego sprzętu;
- 5) upoważnianie jednostek organizacyjnych do prowadzenia szkoleń i nadzór nad przeprowadzaniem tych szkoleń;
- 6) nadzór nad jednostkami upoważnionymi do przeprowadzania badań skuteczności środków ochrony roślin;
- 7) monitorowanie zużycia środków ochrony roślin.

Roczne koszty realizacji powyższych zadań wynoszą 12 168 tys. zł. Jednocześnie, zgodnie z ustawą budżetową na rok 2011 z dnia 20 stycznia 2011 r. (Dz. U. Nr 29, poz. 150) całkowity koszt funkcjonowania Inspekcji, obejmujący także zadania z zakresu nadzoru nad zdrowiem roślin oraz nadzoru nad wytwarzaniem, oceną i obrotem materiałem siewnym, wyniósł 118 813 tys. zł. Natomiast zgodnie z ustawą budżetową na rok 2012 z dnia 2 marca 2012 r. (całkowity koszt funkcjonowania Inspekcji w 2012 r. wyniesie 119 437 tys. zł (w tym 108 693 tys. zł – budżety wojewodów ogółem i 10 744 tys. zł – budżet ministra właściwego do spraw rolnictwa). Należy podkreślić, że projektowana ustawa nie zmienia dotychczasowego zakresu działań Inspekcji w obszarach innych niż nadzór nad obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin.

Projektowana ustawa nakłada na Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa nowe zadania, obejmujące w szczególności:

- 1) kontrolę podmiotów produkujących środki ochrony roślin w zakresie spełnienia wymagań określonych w rozporządzeniu nr 1107/2009, w tym produkujących środki ochrony roślin niezarejestrowane w Polsce;
- 2) rozszerzenie zakresu kontroli stosowania środków ochrony roślin o kontrolę stosowania tych środków poza rolnictwem i leśnictwem (m.in. o kontrolę stosowania środków ochrony roślin na terenach placów zabaw, żłobków, przedszkoli i szkół oraz prowadzenie postępowań administracyjnych dotyczących warunkowego zezwolenia na stosowanie środków ochrony roślin w tych obiektach oraz kontrolę stosowania środków ochrony roślin wzdłuż torowisk) – potrzebny zakup laptopów;
- 3) rozszerzenie zakresu kontroli wykonywania zabiegów agrolotniczych (nowym obowiązkiem będzie zatwierdzanie planu takich zabiegów i nadzór nad wykonywaniem poszczególnych zabiegów ujętych w tym planie);
- 4) obowiązek kontroli przestrzegania stosowania zasad integrowanej ochrony roślin – potrzebny zakup laptopów;
- 5) kontrola reklamy środków ochrony roślin;
- 6) nadzór nad szkoleniami dla osób prowadzących doradztwo z zakresu metod ochrony roślin;
- 7) rozszerzenie zakresu nadzoru nad stanem technicznym sprzętu do stosowania środków ochrony roślin (w szczególności o sprzęt agrolotniczy oraz sprzęt montowany na pojazdach szynowych oraz sprzęt specjalny taki jak np. urządzenia do stosowania środków ochrony roślin montowane w szklarniach);
- 8) rozszerzenie zakresu kompetencji Inspekcji o możliwość zakazania w drodze decyzji administracyjnej wprowadzenia do obrotu płodów rolnych stwarzających zagrożenie spowodowane nieprawidłowym stosowaniem środków ochrony roślin;
- 9) rozszerzenie zakresu czynów podlegających opłacie sankcyjnej;
- 10) kontrola warunków atmosferycznych w miejscach stosowania środków ochrony roślin – potrzebny zakup wiatromierzy;
- 11) zwiększenie kompetencji w zakresie wycofywania środków ochrony roślin z obrotu – potrzebny zakup laptopów.

Powyższe obowiązki wynikają bezpośrednio z implementowanych przepisów prawa Unii Europejskiej.

W odniesieniu do zadań Inspekcji dotyczących nadzoru nad systemem integrowanej produkcji roślin, wykonywanych obecnie na podstawie przepisów art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, należy podkreślić, że projektowana ustawa zmienia sposób sprawowania kontroli nad tym systemem, ale zadanie to pozostanie nadal, choć w zmienionym zakresie, w obowiązkach Inspekcji. Jednocześnie należy zauważyć, że projektowana ustawa pozwala na zachowanie przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa dotychczasowych kompetencji w zakresie kontroli producentów rolnych prowadzących uprawę roślin w systemie integrowanej produkcji oraz certyfikacji produktów rolnych w ramach tego systemu. Przewiduje się bowiem, że początkowo, do czasu przejęcia zadań w tym zakresie przez jednostki certyfikujące, kontrola producentów rolnych oraz certyfikacja w systemie integrowanej produkcji będzie nadal wykonywana głównie przez wojewódzkie inspektoraty ochrony roślin i nasiennictwa. Ponadto środki budżetowe przeznaczone obecnie na sfinansowanie kosztów kontroli integrowanej produkcji roślin (w szczególności gospodarstw rolnych uczestniczących w systemie) zostaną przesunięte na kontrole jednostek certyfikujących oraz sprawdzenie u producentów rolnych stosujących zasady integrowanej produkcji roślin prawidłowości przeprowadzania kontroli przestrzegania tych zasad przez podmioty certyfikujące.

Po wejściu w życie projektowanej ustawy dotychczasowe zadania realizowane przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa w zakresie nadzoru nad obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin będą kontynuowane, lecz zmieniony zostanie zakres ich realizacji, tak aby wykonywanie nowych zadań wynikających z tej ustawy nie spowodowało wzrostu wydatków dla budżetu państwa.

Koszty realizacji nowych zadań Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, określone według stawek obowiązujących w 2011 r., zostały przedstawione w poniższej tabeli nr 3. Łączna kwota tych kosztów to 2 079 240 zł, jednak część tych kosztów zostanie poniesiona jedynie w pierwszym roku obowiązywania projektowanej ustawy.

Tabela 3. Koszty realizacji nowych zadań Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, według stawek obowiązujących w 2011 r.

Koszty	Wojewódzkie inspektoraty ochrony roślin i nasiennictwa	Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa
Przesunięcie do realizacji nowych zadań – 16 inspektorów	16 inspektorów x 3 500 zł x 12 miesięcy = 672 000 zł	
Zakup 16 szt. drukarek	16 zestawów x 1000 zł = 16 000 zł	
Zakup materiałów eksploatacyjnych (papier i tonery)	14 000 zł	
Zakup 272 laptopów z oprogramowaniem	272 zestawy x 3000 zł = 816 000 zł	
Prenumerata czasopism i zakup lokalnej prasy w celu kontroli reklamy – 16 zestawów	16 zestawów x 120 zł x 12 miesięcy = 23 040 zł	
Szkolenia inspektorów PIORiN	Jedna osoba z każdego z 272 oddziałów x 500 zł = 136 000 zł	2 osoby z każdego wojewódzkiego inspektoratu x 1000 zł = 32 000 zł
Zakup 272 wiatromierzy	272 szt. x 350 zł = 95 200 zł	
Kontrole metrologiczne – 50 kontroli	50 kontroli x 3 500 zł = 175 000 zł	
Kontrole zastosowań pozarolniczych środków ochrony roślin – 1000 kontroli	1000 kontroli x 2,5 godz. x 40 zł/godz. = 100 000 zł	
Razem:	2 047 240	32 000
Ogółem	2 079 240	

Przy obliczaniu kosztów przyjęto koszt 1 roboczogodziny pracownika merytorycznego w wysokości 39,36 zł oraz koszty przeznaczone na realizację zadań merytorycznych przez jednego pracownika merytorycznego w wysokości 65,65 zł.

Liczba 1000 kontroli rocznie, które będzie wykonywać Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa w związku z nowymi zadaniami wynikającymi z projektowanej ustawy, została określona w wyniku konsultacji przeprowadzonych przez Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa z poszczególnymi wojewódzkimi inspektorami ochrony roślin i nasiennictwa. Poniższa tabela 4 przedstawia planowaną liczbę kontroli w poszczególnych województwach.

Tabela 4. Liczba kontroli, planowana do wykonania w poszczególnych województwach, w związku z wejściem w życie projektowanej ustawy

Lp.	województwo	Kontrole:						
		na terenach placów zabaw, żłobków, przedszkoli, szkół podstawowych	na terenach szpitali	w strefach ochrony „A” wydzielonych na obszarach uzdrowisk lub obszarach ochrony uzdrowiskowej	miejsc produkcji środków ochrony roślin	zabiegów agrolotniczych przy użyciu środków ochrony roślin	zabiegów środkami ochrony roślin na torowiskach	podmiotów wykonujących zabiegi pozarolniczego stosowania środków ochrony roślin (np. zakłady zieleni miejskiej, miejskie przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej)
1	dolnośląskie	23	23	8	1	7	7	23
2	kujawsko-pomorskie	21	9	3	0	1	8	8
3	lubelskie	80	20	2	0	1	1	40
4	lubuskie	60	12	0	0	7	7	12
5	łódzkie	17	10	2	1	1	8	15
6	małopolskie	95	15	12	0	0	20	55
7	mazowieckie	29	27	6	0	5	18	40
8	opolskie	37	9	1	0	1	10	26
9	podkarpackie	37	14	4	1	1	8	34
10	podlaskie	42	14	2	0	4	2	18
11	pomorskie	43	13	5	1	0	14	18
12	śląskie	30	20	2	3	3	20	23
13	świętokrzyskie	11	11	2	0	4	11	11
14	warmińsko-mazurskie	17	17	1	0	6	14	17
15	wielkopolskie	92	22	3	1	6	13	38
16	zachodniopomorskie	21	8	6	0	0	6	25
razem		655	244	59	8	47	167	403

Kontrole prawidłowości wykonywania zabiegów środkami ochrony roślin na torowiskach oraz kontrole podmiotów wykonujących zabiegi pozarolniczego stosowania środków ochrony roślin (np. zakładów zieleni miejskiej, miejskich przedsiębiorstw gospodarki komunalnej) – łącznie 570 kontroli – zostały zaplanowane do wykonania w ramach obecnie prowadzonych przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa kontroli prawidłowości stosowania środków ochrony roślin. Pozostałe kontrole zostały potraktowane jako kontrole nowe, których wykonanie będzie wymagało zmiany organizacji pracy wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa. Mając na uwadze, że liczba tych kontroli może zmieniać się nieznacznie w poszczególnych latach (po wejściu w życie projektowanej ustawy planowane są wizyty kontrolne u podmiotów, na które zostaną nałożone nowe obowiązki, w celu uzyskania informacji o tym, w jaki sposób wykonują one zabiegi ochrony roślin oraz przekazania informacji o nowych obowiązkach prawnych; w kolejnych latach liczba takich kontroli będzie maleć na rzecz kontroli interwencyjnych), przyjęto w Ocenie Skutków Regulacji do projektowanej ustawy, że wejście w życie nowych przepisów będzie skutkowało koniecznością przeprowadzania rocznie około 1000 dodatkowych kontroli związanych z produkcją i stosowaniem środków ochrony roślin. Różnice w liczbie poszczególnych rodzajów kontroli, planowanych do wykonania w poszczególnych województwach wynikają z uwzględnienia specyfiki tych województw.

Pozyskanie 16 osób do realizacji przez wojewódzkie inspektoraty ochrony roślin i nasiennictwa nowych zadań, wynikających z projektowanej ustawy, nastąpi w drodze przeniesienia tych osób w ramach obecnego stanu zatrudnienia w wojewódzkich inspektoratach.

Potrzeba zakupu 16 zestawów drukarek dla pracowników wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa realizujących nowe zadania, wynikające z projektowanej ustawy, wynika z faktu, iż sprzęt ten będzie użytkowany w różnych województwach.

Konieczność zakupu sprzętu komputerowego i urządzeń peryferyjnych wystąpiła nie tylko z powodu wewnętrznego przesunięcia pracowników do realizacji nowych zadań, ale przede wszystkim z potrzeby wyposażenia oddziałów Inspekcji w sprzęt niezbędny do prawidłowego wykonywania powierzonych obowiązków. Posiadany sprzęt komputerowy w wojewódzkich inspektoratach ochrony roślin i nasiennictwa od wielu lat nie był odnawiany z powodu braku środków finansowych i nie odpowiada

warunkom dotyczącym wykonywania nowych zadań, a także funkcjonowania Zintegrowanego Systemu Informatycznego w Ochronie Roślin i Nasiennictwie. Inspekcja wydatkowała ponad 2 miliony złotych na zmodernizowanie tego Systemu (dodatkowa serwerownia, aktualizacja oprogramowania, przebudowa systemu do wykonywania nowych zadań). Przeprowadzone modernizacje nie zostaną w pełni wykorzystane, jeśli pracownicy nie zostaną wyposażeni w odpowiedni sprzęt. Należy przy tym podkreślić, że nie ma możliwości zapewnienia sprawnej realizacji zwiększonych zadań Inspekcji bez koniecznego wsparcia technicznego (możliwość używania przez inspektorów sprzętu mobilnego do pracy w terenie) – na wyposażeniu oddziałów Inspekcji jak dotychczas nie znalazły się notebooki. Brak takiego sprzętu w oddziałach wydatnie wydłuża czas kontroli i opóźnia możliwość wprowadzenia danych do Systemu.

Należy również podkreślić, że konieczność zakupu laptopów wynika z potrzeby umożliwienia inspektorom wykonującym kontrole, dostępu na miejscu kontroli do zaktualizowanych baz danych (np. rejestr środków ochrony roślin). Brak takich możliwości powoduje konieczność powrotu do oddziału w celu zweryfikowania ustaleń z kontroli, co wydłuża czas wykonania zadania.

Na uwagę zasługuje także bardzo rozbudowana struktura organizacyjna Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, bowiem w jej skład wchodzi: Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa, 16 wojewódzkich inspektoratów, 245 oddziałów, 19 delegatur oraz 12 oddziałów granicznych. We wszystkich wymienionych wyżej jednostkach dotychczas posiadany sprzęt komputerowy jest w pełni wykorzystywany.

W poniższej tabeli nr 5 przedstawione zostały koszty realizacji nowych zadań Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa na lata 2012 – 2021. Zadania te będą realizowane w ramach limitów wydatków budżetowych przyznanych dla Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz dla poszczególnych wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa. Liczba 16 inspektorów wykazanych w tabeli zostanie pozyskanych do realizacji nowych zadań w wyniku przesunięć kadrowych w ramach obecnego stanu zatrudnienia w wojewódzkich inspektoratach ochrony roślin i nasiennictwa.

Tabela 5. Kalkulacja skutków finansowych nowych zadań kontrolnych Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa na lata 2012 – 2021

		Limity wydatków w kolejnych latach (tys. zł)									
		2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Wewnętrzne przesunięcie 16 inspektorów	WI* 16 inspektorów	672,00	690,82	708,09	725,79	743,93	762,53	781,59	800,35	819,56	839,23
Zakup 16 drukarek	WI-16 szt.	16,00									
Zakup materiałów eksploatacyjnych	WI	14,00	14,39	14,75	15,12	15,50	15,89	16,28	16,67	17,07	17,48
Zakup 272 notebooków z oprogramowaniem	WI 272 zestawów	816,00									
Prenumerata czasopism i zakup lokalnej prasy	WI	23,04	23,69	24,28	24,88	25,51	26,14	26,80	27,44	28,10	28,77
Szkolenia inspektorów PIORiN	WI	136,00									
Szkolenia inspektorów PIORiN	GI**	32,00									
Zakup 272 wiatromierzy	WI	95,20									
Kontrole metrologiczne – 50 kontrole	WI	175,00	179,90	184,40	189,01	193,73	198,58	203,54	208,43	213,43	218,55
Kontrole zastosowań pozarolniczych środków ochrony roślin	WI	100,00	102,80	105,37	108,00	110,70	113,47	116,31	119,10	121,96	124,89
ogółem	WI	2 047,24	1 011,59	1 036,88	1 062,81	1 089,38	1 116,61	1 144,52	1 171,99	1 200,12	1 228,92
	GI	32									
	ogółem	2079,24	1 011,59	1 036,88	1 062,81	1 089,38	1 116,61	1 144,52	1 171,99	1 200,12	1 228,92

* WI – wojewódzkie inspektoraty ochrony roślin i nasiennictwa

** GI – Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa

Nowe zadania będą realizowane przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa w ramach limitów wydatków budżetowych, określonych w ustawie budżetowej na 2012 rok z dnia 2 marca 2012 r. (Dz. U. poz. 273) i na kolejne lata w:

- 1) Części 32 Rolnictwo, w Dziale 010 Rolnictwo i łowiectwo w rozdziale 01032 Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa – w przypadku Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa;
- 2) w Części 85 Budżety wojewodów ogółem, w Dziale 010 Rolnictwo i łowiectwo w rozdziale 01032 Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa – w przypadku wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa.

Celem nowych zadań Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa jest eliminowanie zagrożeń związanych z obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin.

Do monitorowania realizacji nowych zadań Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa zostaną wykorzystane następujące mierniki:

- 1) liczba kontroli prawidłowości pozarolniczego stosowania środków ochrony roślin (m.in. kontrola stosowania środków ochrony roślin na terenach placów zabaw, żłobków i przedszkoli), postępowania administracyjne zezwalające na stosowanie środków ochrony roślin w wymienionych miejscach (przewiduje się rocznie przeprowadzenie dodatkowych 1000 kontroli i 200 postępowań administracyjnych);
- 2) liczba udzielonych pozwoleń na przeprowadzenie agrolotniczych zabiegów ochrony roślin (przewiduje się rocznie wydanie 50 pozwoleń);
- 3) liczba rozstrzygnięć administracyjnych związanych z zakazem wprowadzenia do obrotu produktów rolnych stwarzających zagrożenie spowodowane nieprawidłowym stosowaniem środków ochrony roślin (przewiduje się rocznie przeprowadzenie 5 takich rozstrzygnięć).

Mierniki te będą stanowiły składową miernika zastosowanego w projekcie budżetu państwa w układzie zadaniowym zawartym w ustawie budżetowej na rok 2012 z dnia 2 marca 2012 r. dla Funkcji – 21. Polityka rolna i rybacka, Zadania 21.4 Kształtowanie ustroju rolnego państwa oraz rolnictwo ekologiczne i żywność regionalna, tradycyjna i systemy jakości żywności, Podzadania 21.1.4.

Ochrona roślin, tj. liczba dokonanych rozstrzygnięć administracyjnych oraz przeprowadzonych kontroli, wydanych wytycznych i instrukcji, zorganizowanych szkoleń, konferencji, wykonanych analiz laboratoryjnych oraz liczba raportów.

W przypadku zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, związanych z realizacją zadań:

- 1) Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa – Główny Inspektor wprowadzi mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu zakresu realizowanych zadań;
- 2) wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa – wojewódzki inspektor wprowadzi mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu zakresu realizacji zadań, w szczególności na ograniczeniu zakresu czynności kontrolnych.

3. 4. Koszty związane z realizacją krajowego planu działania

Osiągnięcie celów w zakresie ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin oraz wdrożenia zasad integrowanej ochrony roślin, określonych w dyrektywie 2009/128/WE, a także realizacja krajowego planu działania mającego na celu ograniczenie ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin, do przyjęcia którego obligują państwa członkowskie postanowienia art. 4 tej dyrektywy, wymaga zabezpieczenia odpowiednich środków finansowych na ten cel. Zadania ujęte w krajowym planie działania zostaną zrealizowane w ramach przyznanych limitów wydatków określonych w ustawie budżetowej na rok 2012 z dnia 2 marca 2012 r. i w ustawach budżetowych na lata kolejne.

Zgodnie z postanowieniami art. 4 ust. 1 dyrektywy 2009/128/WE państwa członkowskie zostały zobligowane do przyjęcia krajowych planów działania, służących ograniczeniu zagrożenia związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin i negatywnego wpływu stosowania tych preparatów na zdrowie ludzi oraz na środowisko. Plany te powinny obejmować działania wspierające rozwój i stosowanie integrowanej ochrony roślin oraz innych metod ochrony roślin, charakteryzujących się niskim zużyciem chemicznych środków ochrony roślin.

W krajowych planach działania państwa członkowskie powinny także opisać, w jaki sposób będą wdrażały postanowienia art. 5 – 15 dyrektywy 2009/128/WE, dotyczące w szczególności:

- 1) zapewnienia systemu szkoleń dla profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin, dystrybutorów tych preparatów oraz doradców świadczących usługi w zakresie ochrony roślin;
- 2) podnoszenia świadomości ogółu społeczeństwa odnośnie do środków ochrony roślin;
- 3) zapewnienia nadzoru nad stanem technicznym sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, znajdującego się w użytkowaniu;
- 4) ochrony środowiska wodnego i wody pitnej przed skażeniem środkami ochrony roślin;
- 5) zmniejszenia stosowania pestycydów lub zagrożeń z nich wynikających na obszarach dostępnych dla szczególnie wrażliwych grup ludności oraz cennych przyrodniczo;
- 6) wdrożenia zasad integrowanej ochrony roślin przez profesjonalnych użytkowników tych preparatów;
- 7) monitorowania ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin.

Krajowe plany działania powinny zawierać mierzalne cele w zakresie ograniczania ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin, harmonogramy ich realizacji oraz mierniki służące ich ewaluacji.

Państwa członkowskie powinny przekazać krajowe plany działania Komisji Europejskiej oraz innym państwom członkowskim do dnia 26 listopada 2012 r.

Krajowe plany działania powinny być poddawane przeglądowi przynajmniej co pięć lat, a wszelkie istotne zmiany w krajowych planach działania powinny być bezzwłocznie zgłaszane Komisji Europejskiej.

Do dnia 26 listopada 2014 r. Komisja Europejska przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące informacji przekazanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do krajowych planów działania.

Zgodnie z projektowaną ustawą krajowy plan działania zostanie przyjęty w drodze obwieszczenia ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Krajowy plan działania będzie dokumentem strategicznym wyznaczającym cele, jakie powinny zostać osiągnięte w zakresie ograniczania ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin i odnoszącym się w szczególności do obszarów działalności Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministra Środowiska oraz Ministra Zdrowia. Zadania, służące realizacji krajowego planu działania, będą wykonywane przez różne organy administracji w oparciu o przepisy projektowanej ustawy oraz obecnie obowiązujące przepisy odrębne, a także w ramach programów wieloletnich realizowanych przez jednostki nadzorowane przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Należy zwrócić uwagę, że obecnie np. w ramach programu wieloletniego na lata 2011 – 2015 pt. „Ochrona roślin uprawnych z uwzględnieniem bezpieczeństwa żywności oraz ograniczenia strat w plonach i zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt domowych i środowiska”, realizowanego przez Instytut Ochrony Roślin – Państwowy Instytut Badawczy w Poznaniu na podstawie uchwały nr 161/2011 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 2011 r. wykonane zostaną następujące działania, mające znaczenie dla realizacji krajowego planu działania.

- 1) Zadanie 1.1 „Aktualizacja i opracowanie metodyk integrowanej ochrony roślin” (koszt realizacji 592 000 zł);
- 2) Zadanie 1.2 „Analiza możliwości kompleksowej ochrony wybranych upraw małoobszarowych” (koszt realizacji 2 093 000 zł);
- 3) Zadanie 1.3 „Monitorowanie uodparniania się agrofagów na środki ochrony roślin oraz tworzenie programów redukcji ryzyka” (koszt realizacji 2 316 000 zł);
- 4) Zadanie 1.4 „Adaptacja do polskich warunków i upowszechnianie systemów wspomagających decyzje o ochronie roślin” (koszt realizacji 1 010 000 zł);
- 5) Zadanie 1.5 „Modernizacja i aktualizacja metodyk do monitorowania agrofagów na potrzeby krótko- i długoterminowego ich prognozowania” (koszt realizacji 1 100 000 zł);
- 6) Zadanie 1.6 „Upowszechnianie i wdrażanie wiedzy o integrowanej ochronie roślin” (koszt realizacji 2 068 000 zł);
- 7) Zadanie 1.7 „Opracowanie podstaw statystycznych działań kontrolnych Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa” (koszt realizacji

1 579 000 zł);

- 8) Zadanie 1.8 „Badanie pozostałości środków ochrony roślin w płodach rolnych” (koszt realizacji 7 713 000 zł);
- 9) Zadanie 1.9 „Wykonywanie analiz jakości substancji aktywnych i środków ochrony roślin” (koszt realizacji 4 245 000 zł);
- 10) Zadanie 1.10 „Analiza danych uzyskanych podczas monitorowania sprzedaży i zużycia środków ochrony roślin oraz opracowanie wskaźników ryzyka związanego ze stosowaniem tych środków” (koszt realizacji 2 077 000 zł).

Całkowity koszt tych zadań na przestrzeni 5 lat wyniesie 24 793 tys. zł. Należy jednak podkreślić, że program ten odnosi się tylko do roślin rolniczych, nie obejmuje on roślin warzywniczych i sadowniczych oraz stosowania środków ochrony roślin poza rolnictwem.

Ponadto w ramach programu wieloletniego na lata 2008 – 2014 „Rozwój zrównoważonych metod produkcji ogrodnictwa w celu zapewnienia wysokiej jakości biologicznej i odżywczej produktów ogrodnictwa oraz zachowania bioróżnorodności środowiska ogrodnictwa ochrony jego zasobów”, realizowanego przez Instytut Ogrodnictwa w Skierniewicach na podstawie uchwały nr 239/2008 Rady Ministrów z dnia 28 października 2008 r., zmienionej uchwałą nr 106/2009 Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 2009 r. oraz uchwałą nr 130/2011 Rady Ministrów z dnia 19 lipca 2011 r. zrealizowane zostaną następujące zadania, związane w sposób bezpośredni z celami krajowego planu działania:

- 1) Zadanie 1.1 „Doskonalenie metod badań sprawności technicznej opryskiwaczy”;
- 2) Zadanie 1.2 „Opracowywanie metod precyzyjnego stosowania środków ochrony roślin w celu ograniczenia zanieczyszczenia wód i gleby oraz innych elementów środowiska”;
- 3) Zadanie 1.3 „Opracowanie metod neutralizacji pozostałości środków ochrony roślin w opakowaniach i w opryskiwaczach”;
- 4) Zadanie 1.9 „Monitorowanie występowania form agrofagów roślin sadowniczych odpornych na środki ochrony roślin oraz określenie metod przeciwdziałających temu zjawisku”;

- 5) Zadanie 1.10 „Opracowanie metodyk występowania organizmów szkodliwych i oceny potrzeby wykonywania zabiegów ochrony roślin”;
- 6) Zadanie 1.15 „Aktualizacja istniejących i opracowywanie nowych integrowanych programów ochrony roślin warzywnych przed szkodnikami jako podstawa nowoczesnych technologii produkcji warzyw”;
- 7) Zadanie 1.16 „Integrowane programy ochrony roślin warzywnych przed chorobami jako podstawa nowoczesnych technologii produkcji warzyw”;
- 8) Zadania 4.1 – 4.7 w obszarze „Rolnictwo Ekologiczne”;
- 9) Zadanie 5.1 „Badanie pozostałości środków ochrony roślin w płodach rolnych – w ramach obowiązującego monitoringu krajowego oraz wymogów UE”.

Uchwała nr 130/2011 Rady Ministrów z dnia 19 lipca 2011 r. nie określa kosztów realizacji poszczególnych zadań programu wieloletniego. Koszt realizacji całego programu wieloletniego (obejmującego łącznie 50 zadań) to 57 064 tys. zł.

Z celami krajowego planu działania związane są także niektóre zadania wykonywane w ramach programu wieloletniego „Wspieranie działań w zakresie kształtowania środowiska rolniczego i zrównoważonego rozwoju produkcji rolniczej w Polsce”, realizowanego przez Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowy Instytut Badawczy w Puławach, na podstawie uchwały nr 175/2011 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 2011 r. oraz programu wieloletniego „Ulepszanie roślin dla zrównoważonych AgroEkoSystemów, wysokiej jakości żywności i produkcji roślinnej na cele nieżywnościowe”, realizowanego przez Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w Radzikowie, na podstawie uchwały nr 117/2008 Rady Ministrów z dnia 27 maja 2008 r. zmienionej uchwałą nr 97/2009 Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 2009 r.

Z uwagi na powyższe koszty zadań związanych z realizacją krajowego planu działania będą pokrywane w ramach maksymalnych limitów wydatków budżetowych ministra właściwego do spraw rolnictwa (w szczególności w odniesieniu do zadań realizowanych w ramach przedstawionych powyżej programów wieloletnich, przez jednostki nadzorowane przez ministra właściwego do spraw rolnictwa), a także w ramach maksymalnych limitów wydatków budżetowych innych organów administracji, wykonujących zadania służące realizacji celów krajowego planu działania, na podstawie odrębnych

obowiązujących przepisów (w tym m.in. z funduszy strukturalnych związanych z rozwojem obszarów wiejskich czy też ochroną środowiska).

Celem krajowego planu działania jest ograniczanie ryzyka związanego z obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz umożliwienie wdrożenia przez profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin zasad integrowanej ochrony roślin.

Do oceny realizacji głównych celów krajowego planu działania planuje się zastosowanie następujących mierników:

- 1) utrzymanie w okresie realizacji krajowego planu działania procentowego udziału przekroczeń najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości środków ochrony roślin w żywności pochodzenia roślinnego poniżej 1,5 %;
- 2) utrzymanie w okresie realizacji krajowego planu działania udziału przekroczeń najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości środków ochrony roślin w paszach i żywności pochodzenia zwierzęcego poniżej 1%.

Ponieważ zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2009/128/WE państwa członkowskie powinny przyjąć krajowe plany działania do dnia 26 listopada 2012 r. prace nad krajowym planem działania są obecnie prowadzone i nie zostały podjęte decyzje dotyczące docelowych wartości mierników służących do oceny jego realizacji.

Skutkiem braku realizacji krajowego planu działania będą konsekwencje niezrealizowania przez Polskę zobowiązań wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej (art. 4 dyrektywy 2009/128/WE), w szczególności ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin oraz wdrożenia przez użytkowników środków ochrony roślin zasad integrowanej ochrony roślin. Skutki niezrealizowania obowiązków w zakresie wdrożenia zasad integrowanej ochrony roślin będą ponoszone nie tylko przez administrację państwową, ale także przez producentów rolnych, których płody rolne będą postrzegane jako niespełniające standardów obowiązujących w Unii Europejskiej.

3.5. Całkowite koszty dla administracji publicznej związane z wejściem w życie projektowanej ustawy

Projektowana ustawa nie powoduje wzrostu wydatków z budżetu państwa ani z budżetów jednostek samorządu terytorialnego, a także nie powoduje wzrostu

zatrudnienia w jednostkach sektora finansów publicznych.

Nowe zadania wynikające z projektowanej ustawy będą realizowane w ramach limitów wydatków przyznanych poszczególnym jednostkom sektora finansów publicznych w ustawie budżetowej na rok 2012 z dnia 2 marca 2012 r. oraz w ustawach budżetowych na kolejne lata. Pełna realizacja nowych zadań będzie wiązała się zatem z koniecznością reorganizacji pracy w jednostkach sektora finansów publicznych objętych projektowaną regulacją, które wiązać się będą z wewnętrznym przesunięciem pracowników do realizacji nowych zadań, w ramach obecnego stanu zatrudnienia.

W przypadku zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków przez jednostki sektora finansów publicznych objęte projektowaną regulacją, wprowadzone zostaną mechanizmy korygujące, polegające na ograniczeniu zakresu realizacji nowych obowiązków, wynikających z projektowanej ustawy, lub innych obowiązków realizowanych na podstawie przepisów odrębnych.

Ponadto projektowana ustawa przewiduje wprowadzenie opłaty stanowiącej zwrot równowartości kosztów przeprowadzenia badań laboratoryjnych na potrzeby kontroli składu lub właściwości fizycznych lub właściwości chemicznych środka ochrony roślin wprowadzonego do obrotu. W przypadku gdy analizy te wykażą, że skład lub właściwości środka zostały zmienione, kontrolowany podmiot będzie obowiązany do uiszczenia tej opłaty. Opłaty wnoszone będą na rachunek właściwego wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa, który wydał decyzję. W 2011 r. w ramach urzędowej kontroli na 308 pobranych próbach, negatywne wyniki analiz uzyskano dla 30 próbach. Uwzględniając średni koszt badania jednej próby w wysokości 1270 zł, należy przyjąć, że wzrost dochodów budżetu państwa związanych z wprowadzeniem opłaty wyniesie rocznie 38 100 zł.

3. 6. Dochody jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana ustawa zmienia wysokość opłaty skarbowej za niektóre czynności, a tym samym ma wpływ na dochody gmin.

Jednostki prowadzące badania sprawności technicznej opryskiwaczy były do tej pory upoważniane do prowadzenia tej działalności, w drodze decyzji,

administracyjnej, wydawanej przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa. Stosownie do pkt 53 części I załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, od czynności tej pobierana była opłata skarbową w wysokości 10 zł. Zgodnie z projektowaną ustawą, prowadzenie działalności w zakresie badania sprawności technicznej opryskiwaczy będzie wymagało uzyskania wpisu do rejestru działalności regulowanej lub odpowiedniego rejestru prowadzonego dla podmiotów niebędących przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. W związku z powyższym proponuje się pobieranie za dokonanie wpisu do tych rejestrów opłaty skarbowej w wysokości 220 zł. Kwota ta odpowiada kosztom związanym z czynnościami niezbędnymi do dokonania wpisu, określonym przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Należy podkreślić, że badanie opryskiwaczy jest działaniem koniecznym do implementacji postanowień dyrektywy 2009/128/WE i zapewnienia bezpiecznego stosowania środków ochrony roślin, należy więc unikać tworzenia barier utrudniających przedsiębiorcom podejmowanie takiej działalności. Mając na uwadze szacunki, dokonane w oparciu o dotychczasowe doświadczenia związane z nadzorem nad wykonywaniem badań sprawności technicznej opryskiwaczy, zgodnie z którymi w ciągu roku w skali kraju należy spodziewać się około 20 wpisów do przedmiotowych rejestrów, przewiduje się, że zwiększenie wpływów do budżetów gmin z tego tytułu wyniesie 4 200 zł rocznie.

Projekt ustawy wprowadza także opłatę skarbową za decyzje w sprawie udzielenia upoważnienia do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin oraz w sprawie zmiany zakresu tego upoważnienia, która zastąpi obecnie obowiązującą w tym zakresie opłatę rejestrową. Spowoduje to wzrost dochodów miasta stołecznego Warszawy, na rachunek którego będą wpłacane opłaty. Przewiduje się wydawanie około 1 – 2 upoważnień rocznie oraz wydanie 3 – 4 decyzji o zmianie zakresu upoważnienia.

Ponadto, projektowana ustawa przewiduje wprowadzenie opłaty skarbowej za udzielenie upoważnienia do opracowywania ocen lub uwag w rozumieniu przepisów o środkach ochrony roślin w kwocie 1000 zł oraz opłaty za zmianę zakresu tego upoważnienia w kwocie 500 zł. Powyższe kwoty zostały określone na podstawie kalkulacji kosztów związanych z udzieleniem i zmianą

przedmiotowego upoważnienia. Średni czas pracy związany z udzieleniem upoważnienia wynosi około 3 dni roboczych (analiza wniosku i załączonych dokumentów oraz przygotowanie decyzji administracyjnej). Mając na uwadze średni koszt godziny pracy specjalisty, wynoszący 42 zł, kwota 1000 zł odpowiada faktycznym kosztom wydania decyzji. Jednocześnie przyjęto wysokość opłaty skarbowej za zmianę wydanego upoważnienia w kwocie 500 zł.

Przewiduje się w ciągu roku udzielenie przez ministra właściwego do spraw rolnictwa 1 – 2 upoważnień do opracowywania ocen lub uwag oraz 1 – 2 zmian udzielonych wcześniej upoważnień. Mając powyższe na uwadze, dochody miasta stołecznego Warszawy z tytułu przedmiotowych opłat wyniosą 1500 – 3000 zł.

Wzrost dochodów miasta stołecznego Warszawy spowodują także przepisy projektowanej ustawy dotyczące wydawania przez Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa certyfikatów potwierdzających spełnienie przez podmiot wymagań dobrej praktyki doświadczalnej. Certyfikat ten jest zaświadczeniem w rozumieniu przepisów Kpa i jego wydanie podlega opłacie skarbowej w wysokości 17 zł. Przewiduje się wydawanie 38 certyfikatów (tyle jednostek jest obecnie upoważnionych do prowadzenia badań skuteczności działania środków ochrony roślin), bezpośrednio po wejściu w życie ustawy.

Łączne roczne wpływy do budżetu miasta stołecznego Warszawy z tytułu wnoszonej opłaty skarbowej w zakresie upoważniania do prowadzenia badań skuteczności środków ochrony roślin szacuje się na 8 – 14 tys. zł, natomiast całkowity dochód związany z wydaniem certyfikatów potwierdzających spełnienie przez podmiot wymagań dobrej praktyki doświadczalnej wyniesie 646 zł.

4. Wpływ projektowanej ustawy na rynek pracy

Wejście w życie projektowanej ustawy wpłynie na rynek pracy przez stworzenie nowych miejsc pracy związanych z prowadzeniem działalności w zakresie prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, szkoleń dotyczących środków ochrony roślin oraz certyfikacji integrowanej produkcji ochrony roślin. Poza tym przewiduje się konieczność utworzenia nowych miejsc pracy w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Ponadto przewiduje się konieczność zwiększenia zatrudnienia

przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

5. Wpływ projektowanej ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowana ustawa ogranicza obciążenia dla przedsiębiorców objętych zakresem jej regulacji do minimum koniecznego dla zrealizowania obowiązków wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej.

Ograniczenia, mające na celu realizację postanowień dyrektywy 2009/128/WE, zostały lub będą nałożone na przedsiębiorców także w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej. Przedstawione w tym punkcie Oceny Skutków Regulacji dane dotyczące sposobów i implementacji postanowień dyrektywy 2009/128/WE w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej są niepełne, ponieważ poszczególne państwa członkowskie znajdują się na różnych etapach wdrażania do prawa krajowego postanowień dyrektywy. Przedstawione informacje pochodzą od przedstawicieli urzędów, odpowiedzialnych w poszczególnych państwach członkowskich Unii Europejskiej za implementację postanowień dyrektywy 2009/128/WE, a także z danych o stopniu wdrożenia dyrektywy, zbieranych przez Komisję Europejską.

Projektowana ustawa nakłada obowiązek uzyskania wpisu do odpowiedniego rejestru działalności regulowanej przez przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin oraz prowadzących szkolenia w zakresie środków ochrony roślin (oraz obowiązek uzyskania wpisu do odpowiednich rejestrów przez podmioty niebędące przedsiębiorcami). Proponowane rozwiązanie ma na celu zapewnienie implementacji postanowień dyrektywy 2009/128/WE. Nie zwiększa ono obciążeń nałożonych na przedsiębiorców rozwiązaniami przyjętymi w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Dyrektywa 2009/128/WE zobowiązuje państwa członkowskie do utworzenia systemu szkoleń dla użytkowników środków ochrony roślin, osób dokonujących sprzedaży tych środków oraz dla doradców świadczących usługi w zakresie ochrony roślin (art. 5 dyrektywy 2009/128/WE), a także systemu kontroli stanu technicznego opryskiwaczy będących w użytkowaniu (art. 8 dyrektywy 2009/128/WE).

Powyższe zadania mogłyby zostać powierzone jednostkom administracji publicznej. Wiązałoby się to jednak ze znacznymi kosztami dla budżetu państwa – należałoby zapewnić w celu realizacji powyższych zadań odpowiednie zasoby kadrowe, szkolenia, a także zaplecze techniczne. W szczególności kontrola stanu technicznego sprzętu do stosowania środków ochrony roślin wymaga specjalistycznych urządzeń diagnostycznych – przykładowo zakup stołu rowkowego do badania rozkładu poprzecznego cieczy roboczej to koszt od 5 do 13 tys. zł (w przypadku stołu manualnego) lub nawet do 40 tys. zł w przypadku stołu elektronicznego.

W związku z powyższym, w projektowanej ustawie zaproponowano, aby działania te były wykonywane przez podmioty spoza administracji publicznej. Jest to zgodne z dotychczas funkcjonującymi rozwiązaniami przyjętymi w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Obecnie szkolenia w zakresie ochrony roślin wykonywane są przez 280 jednostek (stan na dzień 31 grudnia 2010 r.), natomiast kontrole stanu technicznego opryskiwaczy są wykonywane przez 361 jednostek (stan na dzień 31 grudnia 2010 r.). Mając na uwadze, że zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2009/128/WE należy zwiększyć zakres osób, które powinny odbyć szkolenie z zakresu środków ochrony roślin (o doradców oraz profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin spoza rolnictwa i leśnictwa), a także zakres sprzętu do stosowania środków ochrony roślin, który należy poddawać obowiązkowym badaniom sprawności technicznej, liczba wspomnianych wyżej jednostek powinna wzrosnąć. Wskazuje to na zakres kosztów, jakie musiałby ponieść budżet państwa, gdyby zadania te były realizowane przez jednostki administracji publicznej.

Proponowane w projektowanej ustawie rozwiązanie jest więc korzystne zarówno dla budżetu państwa, który nie musi ponosić dodatkowych kosztów, jak i przedsiębiorców, którzy mogą kontynuować prowadzenie opisywanej działalności jako działalność komercyjną. Ponieważ opisywana działalność stanowi wykonanie obowiązków państwa, wynikających z postanowień dyrektywy 2009/128/WE, niezbędne jest zapewnienie nadzoru nad wykonującymi ją przedsiębiorcami. W związku z powyższym zaproponowano, aby opisywana działalność była działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności

gospodarczej. Jest to bowiem najmniej dotkliwa dla przedsiębiorcy forma reglamentowania działalności gospodarczej.

Proponowanych w projektowanej ustawie rejestrów działalności regulowanej w zakresie prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczanego do stosowania środków ochrony roślin oraz w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin (i odpowiednich rejestrów obejmujących podmioty niebędące przedsiębiorcami) nie należy zatem traktować jako dodatkowego obciążenia dla przedsiębiorców, lecz rozwiązanie, które umożliwia przedsiębiorcom prowadzenie działalności w obszarze, w jakim dyrektywa 2009/128/WE nakłada obowiązki na państwa członkowskie Unii Europejskiej.

Podobne rozwiązania zostały przyjęte także przez inne państwa członkowskie Unii Europejskiej. Omawiana działalność jest na ogół wykonywana przez upoważnione jednostki, spełniające określone prawnie wymagania. Przykładowo:

1. W Belgii podmioty przeprowadzające kontrole stanu technicznego sprzętu do stosowania środków ochrony roślin muszą posiadać akredytację ISO 17020 oraz być wpisywane do odpowiedniego rejestru przez Federalną Agencję Bezpieczeństwa Łańcucha Żywnościowego (Federal Agency for Food Chain Safety). Podobnie podmioty przeprowadzające szkolenia z zakresu ochrony roślin są nadzorowane przez lokalną administrację, której podmioty przekazują wykazy wydanych zaświadczeń.
2. W Irlandii kontrole stanu technicznego sprzętu do stosowania środków ochrony roślin przeprowadzają inspektorzy prywatni lub publiczni, wpisani do rejestru prowadzonego przez Ministerstwo Rolnictwa, Żywności i Gospodarki Morskiej. Natomiast szkolenia z zakresu ochrony roślin będą mogły być prowadzone przez osoby zatwierdzone przez „Further Education and Training Awards Council”, co ma na celu zapewnienie jednakowego poziomu szkoleń, prowadzonych przez różne jednostki.
3. W Finlandii kontrole stanu technicznego sprzętu do stosowania środków ochrony roślin przeprowadzają inspektorzy autoryzowani przez Fińską Agencję Chemikaliów i Bezpieczeństwa (Finnish Chemicals and Safety Agency – TUKES). Autoryzację mogą uzyskać osoby prywatne, przedsiębiorcy lub jednostki doradcze. TUKES prowadzi także autoryzację podmiotów prowadzących szkolenia z zakresu ochrony roślin. Spodziewane jest, że

szkolenia będą prowadzone zarówno przez przedsiębiorców prywatnych, jak i organizacje doradcze.

4. W Słowenii warunkiem prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, jak i prowadzenia szkoleń z zakresu ochrony roślin, jest spełnienie odpowiednich wymagań określonych prawnie. Badania sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin są wykonywane obecnie przez 9 jednostek, które spełniły te wymagania (szkoły, uczelnie wyższe, przedsiębiorcy prywatni). Szkolenia są prowadzone przez 19 jednostek (regionalne centra rolnicze, instytuty, przedsiębiorców prywatnych).
5. W Portugalii kontrole stanu technicznego sprzętu do stosowania środków ochrony roślin prowadzone będą przez licencjonowane jednostki (w większości prywatne). Szkolenia z zakresu ochrony roślin mogą być prowadzone przez jednostki prywatne lub inne podmioty pod warunkiem, że realizują one ustalony centralnie program.
7. W Czechach badania sprzętu do stosowania środków ochrony roślin prowadzone będą przez 50 jednostek prywatnych zatwierdzonych i nadzorowanych przez Krajową Administrację Fitosanitarną (State Phytosanitary Administration). Natomiast szkolenia z zakresu ochrony roślin będą prowadzone przez jednostki wskazane przez Ministerstwo Rolnictwa i Krajową Administrację Fitosanitarną.
8. W Estonii badania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin są wykonywane przez osoby prywatne, upoważnione na podstawie estońskich przepisów o ochronie roślin lub przez Estoński Instytut Badawczy Rolnictwa (Estonian Research Institute of Agriculture). Szkolenia z zakresu ochrony roślin będą prowadzone przez instytucje kształcące osoby dorosłe (zarówno prywatne, jak i publiczne), w oparciu o ustalony centralnie program.
9. W Bułgarii badania sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin prowadzone będą przez Inspektorat Kontroli Technicznej (Technical Control Inspectorate), wchodzący w skład Ministerstwa Rolnictwa i Żywności. Szkolenia z zakresu środków ochrony roślin prowadzone będą przez uczelnie wyższe i szkoły zawodowe, według programów zatwierdzanych przez Bułgarską Agencję Bezpieczeństwa Żywności (Bulgarian Food Safety Agency).

10. Na Słowacji jednostką odpowiedzialną za badania sprzętu do stosowania środków ochrony roślin jest instytut naukowy. Natomiast szkolenia z zakresu ochrony roślin prowadzą 3 jednostki, wyznaczone przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Proponowany w projektowanej ustawie obowiązek wpisu do rejestru działalności regulowanej przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu ma na celu umożliwienie sprawowania nadzoru nad tymi podmiotami, w zakresie przestrzegania wymagań wynikających z przepisów ustawy, a w szczególności przepisów implementujących postanowienia dyrektywy 2009/128/WE oraz rozporządzenia nr 1107/2009. Należy podkreślić, że art. 68 rozporządzenia nr 1107/2009 nakłada na państwa członkowskie obowiązek przeprowadzania urzędowych kontroli w celu zapewnienia zgodności z tym rozporządzeniem. Kontrole te mają na celu m.in. eliminowanie takich zjawisk, jak oferowanie do sprzedaży środków ochrony roślin, dla których nie zostało wydane zezwolenie na ich wprowadzanie do obrotu oraz sfalszowanych środków ochrony roślin. Należy podkreślić, że działalność taka może stwarzać realne zagrożenie dla zdrowia i życia człowieka oraz dla środowiska. Proponowane rozwiązanie jest przy tym zgodne z dotychczas przyjętymi rozwiązaniami, wynikającymi z przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Podmioty dokonujące sprzedaży środków ochrony roślin podlegają obowiązkowi rejestracji w Estonii, w Słowenii, w Bułgarii, w Belgii (sprzedawca musi posiadać certyfikat potwierdzający odpowiednią wiedzę) i w Portugalii (sprzedawcy, zarówno hurtowi jak i detaliczni są certyfikowani i powinni odbyć odpowiednie szkolenie). Obowiązek taki zostanie wprowadzony także w Irlandii. Podmioty prowadzące działalność w zakresie obrotu środkami ochrony roślin nie podlegają natomiast rejestracji w Finlandii i w Czechach.

Dodatkowe obciążenia dla podmiotów mogą wiązać się z koniecznością rozszerzenia zakresu obowiązkowych badań sprzętu do stosowania środków ochrony roślin o sprzęt agrolotniczy i sprzęt stosowany w kolejnictwie (podmioty wykonujące agrolotnicze zabiegi ochrony roślin w leśnictwie, a także zabiegi ochrony roślin poza rolnictwem i leśnictwem, w tym w kolejnictwie,

będą zobowiązane do poddawania wykorzystywanego do zabiegów sprzętu okresowym badaniom sprawności technicznej – prowadzenie takich badań jest działalnością komercyjną, wykonywaną odpłatnie), zwiększeniem zadań kontrolnych Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa o nadzór nad pozarolniczym stosowaniem środków ochrony roślin, nowymi regulacjami dotyczącymi agrolotniczych zabiegów ochrony roślin (przepisy te będą jednak dotyczyły głównie leśnictwa, ponieważ obecnie agrolotnicze zabiegi ochrony roślin nie są praktycznie wykonywane w rolnictwie) oraz prowadzenia usług doradczych dotyczących metod ochrony roślin.

Projektowana ustawa zakazuje stosowania na terenach placów zabaw, żłobków, przedszkoli, szkół podstawowych, szpitali, stref ochronnych „A” wydzielonych na obszarach uzdrowisk lub obszarach ochrony uzdrowiskowej w rozumieniu przepisów o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych środków ochrony roślin, które zostały, zgodnie z przepisami ustawy o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, zaklasyfikowane jako niebezpieczne ze względu na zagrożenie dla zdrowia człowieka oraz środków ochrony roślin, które zostały zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1272/2008 zaklasyfikowane jako stwarzające zagrożenie dla zdrowia człowieka. Wykonywanie zabiegów takimi środkami będzie jednak dopuszczalne w niektórych uzasadnionych sytuacjach, pod warunkiem uzyskania decyzji wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa na ich wykonanie.

Przykładowo ograniczenia w stosowaniu środków ochrony roślin na określonych obszarach wprowadziła lub planuje wprowadzić także Belgia (zróżnicowane w zależności od regionu), Słowenia, Francja, Bułgaria, a wprowadzenie takich rozwiązań rozważa Portugalia. W Irlandii stosowanie środków ochrony roślin na obszarach szczególnie wrażliwych wymagać będzie zapewnienia określonych środków ograniczania ryzyka. Na Słowacji planuje się, aby na obszarach szczególnie wrażliwych należało stosować w pierwszej kolejności środki ochrony roślin niskiego ryzyka lub ochronę biologiczną. W podobny sposób postanowienia art. 12 dyrektywy 2009/128/WE implementować będzie Holandia. W Szwecji stosowanie środków ochrony roślin na terenach szkolnych i placach zabaw wymaga specjalnego zezwolenia. Stosowanie środków ochrony

roślin na terenach sportowych i rekreacyjnych wymaga zawiadomienia lokalnych władz, aby mogłyby zostać podjęte odpowiednie środki ograniczania ryzyka. W Finlandii ograniczenia w stosowaniu będą dotyczyły określonych produktów, a nie obszarów. W Czechach profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin są zobligowani do stosowania w pierwszej kolejności środków ochrony roślin stwarzających niskie ryzyko. W Estonii zabiegi środkami ochrony roślin w miejscach publicznych mogą być wykonywane jedynie przez profesjonalnych użytkowników tych środków. Są oni przy tym zobligowani do stosowania w pierwszej kolejności środków ochrony roślin niskiego ryzyka oraz biologicznych metod ochrony roślin.

Projektowana ustawa nakłada także obowiązek odbycia szkolenia w zakresie stosowania środków ochrony roślin przez wszystkich profesjonalnych użytkowników takich środków. Obowiązek taki wynika z przepisów art. 5 i 6 dyrektywy 2009/128/WE i został wprowadzony także przez inne państwa członkowskie Unii Europejskiej. Przykładowo wszyscy profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin będą podlegali obowiązkowi odbycia szkolenia w Belgii, Bułgarii, Czechach, Estonii, Hiszpanii, Irlandii, Holandii, na Łotwie, w Portugalii, Słowenii i Szwecji. W Finlandii profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin będą zobligowani do zdania odpowiedniego egzaminu, natomiast uczestnictwo w szkoleniu nie będzie obligatoryjne. Podobnie jak w projektowanej ustawie, także niektóre inne państwa członkowskie przewidują odstępstwa od obowiązkowych szkoleń wobec osób, które zdobyły odpowiednią wiedzę w trakcie procesu edukacji (Belgia, Irlandia, Portugalia, Słowacja, Bułgaria).

Obecnie, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, obowiązek ten dotyczy jedynie osób wykonujących zabiegi ochrony roślin w rolnictwie i w leśnictwie. Koszty szkolenia w zakresie stosowania środków ochrony roślin sprzętem naziemnym kształtują się w granicach 50 – 120 zł. Szkolenia te powinny być powtarzane w odstępach czasu nie dłuższych niż 5 lat. Według danych Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa obowiązkiem tym zostanie objętych w skali kraju 2859 osób, które do tej pory takiemu obowiązkowi nie podlegały.

Przepisy projektowanej ustawy wymagają, aby zabiegi ochrony roślin sprzętem agrolotniczym były ujmowane w planie zabiegów, akceptowanym przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa. Mając na uwadze, że w Polsce zabiegów takich nie wykonuje się obecnie w rolnictwie, przepis ten będzie w praktyce dotyczył jedynie Lasów Państwowych.

Wdrożenie od 2014 r. zasad integrowanej ochrony roślin będzie wymagało od profesjonalnych użytkowników tych środków ponoszenia nakładów na samokształcenie i inwestycji w programy wspomaganie decyzji w ochronie roślin.

Zgodnie z projektowaną ustawą osoby prowadzące działalność w zakresie doradztwa dotyczącego metod integrowanej ochrony roślin, które nie mają wykształcenia kierunkowego wyższego lub średniego, będą musiały ukończyć stosowne szkolenie, co stanowi dodatkowe obciążenie tych osób, jednocześnie jednak zwiększy się jakość usług doradczych. Szkolenia w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin zastąpią obecnie realizowane szkolenia w zakresie obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin, których koszt wynosi 250 – 400 zł.

Przykładowo obowiązkowym szkoleniom będą poddani doradcy świadczący usługi z zakresu ochrony roślin w Czechach, w Bułgarii, w Estonii, w Irlandii, na Łotwie, na Słowacji, w Słowenii i w Portugalii. W Finlandii szkolenia dla doradców nie będą obligatoryjne, lecz według oczekiwań, szkolenia takie ukończą wszyscy doradcy. Obligatoryjne będzie natomiast zdanie przez doradcę stosownego egzaminu.

Dodatkowo projektowana ustawa nakłada na określonych przepisami przedsiębiorców obowiązek przekazywania do ministra właściwego do spraw rolnictwa oraz do wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa informacji w zakresie prowadzonej działalności. Obowiązek ten dotyczy:

- 1) przekazywania wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa informacji o wprowadzanych lub produkowanych na terytorium RP środkach ochrony roślin, dla których nie zostało wydane zezwolenie na ich wprowadzanie do obrotu. Informacje te są elementem systemu kontroli i nadzoru nad takimi środkami ochrony roślin, do utworzenia którego

zobowiązują państwa członkowskie UE przepisy art. 28 ust. 2 lit. c i d rozporządzenia nr 1107/2009;

- 2) przekazywania wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa informacji o sprzęcie do stosowania środków ochrony roślin, który został poddany badaniom sprawności technicznej, informacje te są elementem systemu kontroli i nadzoru nad stanem technicznym takiego sprzętu, do utworzenia którego zobowiązują państwa członkowskie UE postanowienia art. 8 dyrektywy 2009/128/WE;
- 3) przekazywania wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa informacji o osobach, które ukończyły szkolenie z zakresu środków ochrony roślin. Informacje te są elementem systemu szkoleń dla użytkowników środków ochrony roślin, dystrybutorów i doradców, do utworzenia którego zobowiązują państwa członkowskie UE postanowienia art. 5 dyrektywy 2009/128/WE.

Obowiązki informacyjne w projektowanej ustawie zostały ograniczone do niezbędnego minimum koniecznego do zrealizowania obowiązków wynikających z przepisów Unii Europejskiej.

Jednocześnie projektowana ustawa ogranicza część obciążeń administracyjnych, wynikających z obecnych przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

W związku z wejściem w życie projektowanej ustawy ograniczone zostaną obowiązki podmiotów wykonujących działalność w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin dotyczące szkolenia personelu. Obecne przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin wymagają, aby szkolenie w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin (które zastąpią obecnie realizowane szkolenia z zakresu obrotu lub konfekcjonowania środków ochrony roślin) ukończyły wszystkie osoby bezpośrednio wykonujące czynności wymagające kontaktu z tymi preparatami. Zgodnie z proponowanymi przepisami szkolenie takie będą musiały ukończyć jedynie osoby uczestniczące bezpośrednio przy sprzedaży środków ochrony roślin (w przypadku sprzedaży hurtowej wystarczająca będzie jedynie dostępność takich osób np. za pośrednictwem łączności telefonicznej). Koszt odbycia szkolenia z zakresu

obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin wynosi obecnie 250 – 400 zł.

W projektowanej ustawie przewiduje się, aby prowadzenie badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin było działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Do tej pory warunkiem rozpoczęcia takiej działalności było uzyskanie upoważnienia wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa. Proponowane rozwiązanie zmniejsza obciążenia biurokratyczne wobec przedsiębiorców.

Znacznym ułatwieniem dla osób rozpoczynających działalność zawodową w rolnictwie lub w leśnictwie, działalność związaną z obrotem środkami ochrony roślin lub z doradztwem w zakresie integrowanej ochrony roślin, jest zwolnienie z obowiązku odbycia szkoleń podstawowych w zakresie ochrony roślin osób, które posiadają:

- 1) zaświadczenie wydane przez szkołę ponadgimnazjalną lub szkołę wyższą stwierdzające, że w przebiegu nauczania tej osoby zostały uwzględnione wszystkie zagadnienia ujęte w programie tego szkolenia lub
- 2) kwalifikacje wymagane dla osób prowadzących szkolenia w zakresie integrowanej produkcji roślin.

Ponadto projektowana ustawa proponuje odejście od wymogu przedkładania organom administracji zaświadczeń na rzecz odpowiednich oświadczeń.

Zgodnie z projektowaną ustawą działalność w zakresie obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin, a także wykonywana przez przedsiębiorców działalność w zakresie prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu do stosowania środków ochrony roślin oraz szkoleń w zakresie ochrony roślin, będzie działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Wysokość opłaty skarbowej za dokonanie wpisu do rejestru działalności regulowanej w zakresie obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin została określona na 1 135 zł, w zakresie prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu do stosowania środków ochrony roślin na 220 zł, w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin na 616 zł. Jednocześnie, opłata skarbową za wpis do

odpowiedniego rejestru podmiotów niebędących przedsiębiorcami, podejmujących działalność w zakresie prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu do stosowania środków ochrony roślin została określona w wysokości 220 zł, a w przypadku podmiotów prowadzących szkolenia w zakresie środków ochrony roślin w wysokości 616 zł.

Szacuje się, że corocznie dokonywanych będzie 240 nowych wpisów do rejestrów działalności regulowanej w zakresie obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin, 50 wpisów do rejestrów związanych z podejmowaniem działalności w zakresie prowadzenia szkoleń z zakresu środków ochrony roślin oraz 20 wpisów do rejestrów związanych z podejmowaniem działalności w zakresie prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin.

Łączne wpływy do budżetu jednostek samorządu terytorialnego z tytułu wnoszonej opłaty skarbowej za poszczególne czynności szacuje się w związku z powyższym na 307 600 zł.

Skutki finansowe dla producentów rolnych zainteresowanych uzyskaniem certyfikatu potwierdzającego stosowanie zasad integrowanej produkcji roślin spowoduje wprowadzana przepisami projektowanej ustawy zmiana zasad funkcjonowania tego systemu, tj. przekazanie uprawnień kontrolnych w integrowanej produkcji roślin jednostkom certyfikującym.

Mając na uwadze, że prowadzenie certyfikacji w integrowanej produkcji przez jednostki prywatne jest nowym rozwiązaniem systemowym, na obecnym etapie nie jest możliwe precyzyjne określenie wysokości opłat za taką działalność. Jednocześnie należy zauważyć, że system certyfikacji w integrowanej produkcji jest wzorowany na rozwiązaniach przyjętych w rolnictwie ekologicznym, w których roczne koszty kontroli gospodarstw wynoszą, w zależności od areálu gospodarstwa od 700 zł (do 5 ha) do 1550 zł (powyżej 200 ha). Należy jednak podkreślić, że w zakresie kosztów kontroli oba systemy nie będą w pełni porównywalne, ponieważ w systemie rolnictwa ekologicznego kontroli poddawane jest gospodarstwo, podczas gdy w przypadku systemu integrowanej produkcji roślin – poszczególne uprawy.

Wewnętrzne przesunięcie 11 osób w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw rolnictwa, które zajmować się będą wydawaniem

zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu, systemem zbierania informacji o zatruciach ludzi środkami ochrony roślin oraz realizacją krajowego planu działania nie spowoduje obciążeń biurokratycznych wobec przedsiębiorców. Przesunięcie tych osób ma na celu usprawnienie procesu rejestracji środków ochrony roślin oraz realizację nowych zadań nałożonych na urząd obsługujący ministra ds. rolnictwa. Jednocześnie wprowadzenie nowych mechanizmów w procedurze rejestracji środków ochrony roślin przy terminowym prowadzeniu spraw wpłynie na zwiększenie asortymentu środków ochrony roślin na rynku, wyrównując dostęp do tych produktów dla polskich rolników w ramach wspólnego rynku. Przełoży się to także bezpośrednio na wzrost konkurencyjności i efektywności gospodarstw rolnych.

6. Wpływ projektowanej ustawy na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.